

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. januar 2009

Torsdag den 29. januar 2009 kl. 17.30

Dagsorden:

1. Godkendelse af dagsorden
2. Indkaldelse af stedfortræder for Tina Bostrup (2009-7975)
3. Pensionsbidrag vedrørende tjenestemænd i Københavns Energi og medarbejderopgørelse i forbindelse med salg af el-aktiviteter til DONG Energy A/S (2009-1874)
4. Hvidbog om Cityringen (2007-90508)
5. Lokalplan for Industriens Hus (2008-143929)
6. Forslag til kommuneplantillæg med VVM og lokalplan for Nordhavnsvej (2008-134912)
7. Forslag til lokalplantillæg nr. 1 til lokalplan nr. 277 - "Servicecentret" (2008-119020)
8. Endelig vedtagelse af rammelokalplan med tilhørende tillæg til kommuneplan 2005 for Carlsberg II (2008-134348)
9. Endelig vedtagelse af tillæg nr.3 til lokalplan nr. 310 "Teglværkshavnen" med kommuneplantillæg (2008-143726)
10. Endelig vedtagelse af kommuneplantillæg for et område ved Bjergstedvej (2008-151151)
11. Endelig vedtagelse af kommuneplantillæg for et område ved Kraftværksvej (2008-152604)
12. Et grønt København (2008-132431)
13. Projektudvikling BaNanna Park (2008-110599)
14. Revideret rækkefølge for etablering af legepladsprojekter i 2009 (2008-141160)
15. Byggesagen Valbygårdsvej 40 (2008-146818)
16. Helhedsplan for Sundholmsvej kvarteret, Landsbyggefondens 2008/09 midler (2008-101171)
17. Anlægsbevilling til Amager Strandpark I/S (2008-137215)
18. Modernisering af Sundbyvang og Sundbygård (2008-65266)
19. Fordeling af § 18 midler til frivilligt socialt arbejde i 2009 (2008-105001)
20. Ny organisering af de lokale centre i Socialforvaltningen (2008-143930)
21. Mobil Tandklinik (2008-147528)
22. Anlægsbevilling til udvidelse af institutionen Kettegårds Allé (2008-114425)
23. Endelig godkendelse af Hotspotprogrammer og Tryghedsindeks (2008-153150)
24. Fritagelse for hvervet som borgerrepræsentant (2009-8343)
25. Meddelelse om midlertidigt valg (2009-7991)
26. Forespørgsel til overborgmesteren om sikkerheden ved Prøvestenen (2009-8270)
27. Medlemsforslag om medarbejderbredbånd (2009-8235)
28. Medlemsforslag om genindførelse af gratis modersmålsundervisning til alle tosprogede elever (2009-8281)
29. Medlemsforslag om Palæstinas Plads (2009-8252)
30. Røkering i udvalg

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): God aften. Mødet er åbnet.

Jeg har modtaget afbud fra Bjarne Fey, Jan Andreasen og Winnie Larsen-Jensen, de er alle syge. Jesper Schou Hansen og Louise Frevert er på ferie, og Majbritt Mamsen er forhindret på grund af arbejde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. januar 2009

Socialdemokraterne har bedt om, at der indkaldes stedfortrædere for Jan Andreasen og Winnie Larsen-Jensen, og det er Lise Thorsen og Stig Ekman, der er rette stedfortrædere. Indkaldelserne er lovlige, og derfor byder vi velkommen til Lise Thorsen og Stig Ekman og også velkommen tilbage til arbejdet til Anette Holst Christensen.

(Forsamlingen rejste sig)

=====

1. Godkendelse af dagsorden

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden med i alt 28 sager, og der er én sag til behandling uden for dagsordenen, og den omhandler røkeri i udvalg og behandles efter punkt 24. Er der nogen bemærkninger til dagsordenen? (*Ophold*). Det er der ikke, så er den godkendt.

Vi skal senere i aften behandle en anmodning fra Lotte Thiim Bertelsen om fritagelse for sit medlemskab af forsamlingen, og derfor skal jeg benytte lejligheden til at takke Lotte Thiim Bertelsen for et godt samarbejde, og jeg ønsker hende held og lykke fremover.

Dagsordenen blev godkendt.

=====

2. Indkaldelse af stedfortræder for Tina Bostrup (2009-7975)

1. Godkendelse i henhold til lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af stedfortræder for Tina Bostrup (B), der af arbejdsmæssige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 19. januar 2009 og indtil videre. 1. stedfortræder Bo Normander (B) indkaldes.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Vi byder nu Bo Normander velkommen.

(Forsamlingen rejste sig)

=====

3. Pensionsbidrag vedrørende tjenestemænd i Københavns Energi og medarbejderopgørelse i forbindelse med salg af el-aktiviteter til DONG Energy A/S (2009-1874)

Indstilling om,

1. at Københavns Kommune modtager pensionsbidrag fra Københavns Energi vedrørende 153 tjenestemandregulativansatte medarbejdere, der er udlånt til Københavns Energi, som et engangsbeløb, efter fradrag af Københavns Energis tilgodehavender, i alt 32,1 mio. kr. Der gives en indtægtsbevilling på beløbet på Økonomiudvalgets bevilling, Tjenestemandspensioner, funktion 6.52.72.1 (forsyningsvirksomhed) med modpost på Økonomiudvalgets bevilling, Finansposter, funktion 8.22.05.5 (kassen),

2. at pensionsbidragene vedrørende de øvrige budgetmæssigt fastansatte tjenestemænd i Københavns Energi med virkning fra 2009 sker som én årlig a conto betaling til Københavns Kommune med en efterfølgende opgørelse i januar måned året efter,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. januar 2009

3. at udkast til afslutningsnotat vedrørende medarbejderopgørelser i forbindelse med salg af el-aktiviteter til DONG Energy A/S godkendes, og der sker betaling af DONG Energy A/S's nettotilgodehavende, inkl. renter pr. 31. januar 2009, i alt 20,8 mio. kr. Der gives i 2009 en tillægsbevilling til betaling af beløbet på Økonomiudvalgets bevilling, Tjenestemandspensioner, funktion 6.52.72.1 (forsyningsvirksomhed) med modpost på Økonomiudvalgets bevilling, Finansposter, funktion 8.22.05.5 (kassen), 4. at der i 2009 gives en tillægsbevilling på 1 mio. kr. til betaling af tjenestemandspensioner til Økonomiudvalgets bevilling, Tjenestemandspensioner, funktion 6.52.72.1 (forsyningsvirksomhed) med modpost på Økonomiudvalgets bevilling, Finansposter, funktion 8.22.05.5 (kassen), samt 5. at den overskydende indbetaling i 2009 på 10,3 mio. kr. anvendes til delvis finansiering af de fremtidige udgifter gennem et rammeløft på 2,5 mio. kr. i 2010, 4 mio. kr. i 2011 og 5 mio. kr. i 2012 til Økonomiudvalgets bevilling, Tjenestemandspensioner, funktion 6.52.72.1 (forsyningsvirksomhed) med modpost på Økonomiudvalgets bevilling, Finansposter, funktion 8.22.05.5 (kassen). Fra 2013 indarbejdes de fremtidige betalinger i budgettet. (Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

4. Hvidbog om Cityringen (2007-90508)

Indstilling om,

1. at det anbefales Metroselskabets bestyrelse at arbejde for at søge miljømæssige gener ved anlægsarbejdet mindsket ved
 - a) at tunnelarbejdspladsen i Nørrebroparken i videst muligt omfang indskrænkes i omfang, således at der alene i en samlet 3-års periode under anlægsarbejdernes udførelse er behov for den maksimale størrelse på 20.000 m²
 - b) at stationsarbejdspladsen v/Christiansborg (Gammel Strand) disponeres således, at en større del af pladsen friholdes både areal- og trafikafviklingsmæssigt under anlægsperioden, ved at der i stedet inddrages et areal af kanalen
 - c) at bestyrelsen drøfter, hvilke sikkerheds- og miljømæssige krav selskabet skal stille ved udbud af anlægsopgaverne, herunder krav til transportudstyr (f.eks. lastbilkørsel)
 - d) at bestyrelsen i øvrigt lader konklusionerne i hvidbogen indgå ved forberedelse af udbud og gennemførelse af anlægget
2. at Metroselskabets optimerede dispositionsforslag, der primært i relation til VVM-delen betyder, at der bliver 16 skaktarbejdspladser færre, tiltrædes
3. at kommuneplantillægget for Cityringen inkl. VVM-redegørelse (miljørapport) efter forelæggelse for offentligheden nu vedtages endeligt med den i bilag 5 anførte mindre ændring,
4. at vedtagelsen danner grundlag for Københavns og Frederiksberg Kommuner koordinerede indstilling til transportministeren om godkendelse af anlægget efter lov om en Cityring, § 4, stk. 1,
5. at vedtagelsen i øvrigt sker under forudsætning af, at ministeren ved sin godkendelse jf. lovens § 4, stk. 2, ikke foretager ændringer i projektet, der medfører ændringer i plangrundlaget og VVM-redegørelsen, og
6. at godkende, at overborgmesteren afgiver nævnte indstilling til transportministeren ved fremsendelse af vedlagte brev. (Økonomiudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. januar 2009**

Jesper Christensen (A): Vi har jo snakket om sagen før mange gange, men jeg vil ikke undlade at give den et par bemærkninger med på vejen.

213 indsigelser, underskriftsindsamlinger, massiv presseomtale og sågar et tema i udsendelsen med De Sorte Spejdere er det jo blevet til. Der er ingen tvivl om, at det her et anlæg, der kommer til at påvirke København og københavnernes i anlægsperioden. Helt forståeligt så er de berørte beboere og forretningsdrivende i byen bekymrede.

Men samtidig så viser høringssvarene også en stærk bekræftelse af, at københavnernes gerne vil have mere metro. Vi ved jo alle, der er masser af udfordringer i sagen omkring byggepladser og stationsanlæg, om det er i Stampesgade, hvor beboerne jo nærmest bor på byggepladsen, eller i Nørrebro-parken og Sortedamssøen eller de andre rekreative områder, der desværre må undværes i en periode.

Derfor er det jo også godt at kunne konstatere, at der har kunnet laves ændringer i dispositionsfor-slaget, bl.a. med 16 skakte, der er fjernet, og dermed 16 byggepladser i København, der bliver mindre, hvilket er en klar miljøforbedring.

Som der også står i materialet, så er der i høringen ikke kommet miljøaspekter ind, der ikke er vurderet i redegørelsen, og Socialdemokraterne hilser med tilfredshed, at anlægsarbejdet derfor kan gennemføres miljømæssigt forsvarligt. Det vel at mærke, hvis de nødvendige afværgetiltag tages i an-vendelse, og de nødvendige strategier for såvel trafikafvikling, støj, grundvand m.v. udarbejdes i tæt samarbejde mellem Metroselskabet og Københavns Kommune.

Vi er også glade for, at det er lykkedes at komme med yderligere tiltag, der f.eks. skåner Nør-rebroparken, end det oprindeligt var tiltænkt. Dette arbejde skal vi naturligvis fortsætte i forhold til andre steder og pladser i byen, så arbejdet kan gennemføres så skånsomt som muligt både i forhold til handlende og de borgere, der bor tæt på arbejdspladserne.

Vi har i den sammenhæng også store forventninger til det arbejde, som kommunen allerede har sat i gang for at komme med en plan i forhold til de rekreative områder, vi kommer til at mangle, og at det sker i dialog med lokalområderne.

De anbefalinger, der ligger i indstillingen til Metroselskabet, finder vi helt relevante, og selvfølgelig skal høringssvarene benyttes aktivt, hvad et enigt Økonomiudvalg også allerede har besluttet.

Så at anlægsarbejderne vil sætte sit tydelige præg på byen i en årrække, det slipper vi ikke for, og vi er nødt til at inddrage en række velfungerende byrum midlertidigt. Men resultatet bliver på lang sigt både trafikalt og miljømæssigt et bedre København. Derfor er det også værd at stå igennem.

Socialdemokraterne vil selvfølgelig følge projektet nøje med fokus på de udfordringer, der stadig væk vil være, men vi glæder os også, til spaden kommer i jorden, og vi endelig kan komme i gang.

Lars Dueholm (V): Jeg skal ikke gentage det, som Jesper Christensen har sagt, og vi er fra Ven-stres side enige i stort set det hele.

Vi glæder os også rigtig meget til, at metroens cityring bliver en realitet i København og på Fre-deriksberg, vi glæder os meget til de muligheder, det giver for københavnernes for at komme rundt i kommunen. Vi glæder os til den mindre trafik, der bliver på vejene, og vi glæder os også over, at der i det her videre forløb er sket en mulighed for at minimere de gener, der er i byggeperioden.

Omvendt er vi også indstillet på, at vi nu går ind i nogle år, hvor det ikke nødvendigvis er sjovt at bo alle steder i kommunen, at der er nogle af de ting, vi har vænnet os til i form af f.eks. Nørrebro-par-ken, som vi så i en periode må undvære. Men vi mener fra Venstres side også, at det at få lavet metro-cityringen så langt opvejer de gener, der er midlertidigt.

Vi er selvfølgelig, som Jesper Christensen også giver udtryk for, meget begejstrede for, at det er lykkedes at minimere generne, f.eks. de 16 skakte.

Ud over forslaget, som det ligger, er der jo stillet et tilføjelsesforslag fra flere partier, og der er vi fra Venstres side også blandt forslagsstillerne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. januar 2009

Herudover kan jeg sige, at vi også fra Venstres side gennem vores medlemmer, altså kommunens medlemmer i Metroselskabet, naturligvis også under hele processen vil sørge for, at der vil ske en minimering af de gener, hvor det kan lade sig gøre, under byggeperioden. Nogle af de steder, vi selvfølgelig tænker på, det er sådan noget som Kongens Nytorv, Gammel Strand, Nørrebroparken og de andre steder, hvor der har været store problemer med naboer, som har været utilfredse.

Borgmester **Klaus Bondam**: Jeg skal starte med at sige, at Det Radikale Venstre vil stemme for indstillingen.

Der har i det her forløb været rejst rigtig mange spørgsmål, der har været en intensiv debat. Jeg vil berøre nogle af de ting, som har været debatteret.

En af tingene fremgår af indstillingens punkt 1 c), nemlig anbefalingen til Metroselskabets bestyrelse om at drøfte kravet til trafikbelastningen i anlægsperioden. I teknik- og miljøforvaltningen, som jeg er ansvarlig borgmester for, er der igangsat et arbejde med at udarbejde en trafikafviklingsplan for en række store sammenfaldende anlægsprojekter. Det gælder Metrocityringen, og det gælder også projekter som Nordhavnsvej og Nørreport, når vi når så langt. Planen kan altså danne grundlag for beslutning om anvisning af ruter for den her tunge byggepladstrafik, som vi får i de kommende år.

Hvis det viser sig, at Metroselskabet ikke kan stille krav til trafikafviklingen, altså rutevalg og miljøkrav til lastbilerne i entreprenørbuddet, man kan forestille sig, at det her vil føre til et krav om ekstrabetaling og tilkøb fra statens side, som det ikke er mit indtryk, at de er indstillet på at gøre, ja, så vil teknik- og miljøforvaltningen alternativt udarbejde forslag til generelle tiltag over for lastbiltrafikken i de tætte byområder, en problematik, som vi jo er mange partier, der er optaget af.

Hele problematikken omkring cykelparkeringen har også været nævnt mange gange. Der er i byrumsprogrammerne, der er lagt frem, indarbejdet behov for cykelparkering, og de er beregnet på baggrund af erfaringerne og de meget gode erfaringer, der har været på de eksisterende stationer. Det har således været muligt, i hvert fald som vi ser det, at imødegå de skræmmebilleder om cykelkaos på Gammel Strand, idet beregningerne meget tydeligt viser et behov på under 200 cykel p-pladser i stedet for de påståede 1.000 eller flere.

Når der er blevet henvist til kaoset ved Magasin, ja, så må jeg sige, jeg synes, det har været nyttigt at kunne forklare, at en meget stor del af de henkastede og henstillede cykler er stillet af kunder til Magasin og altså ikke af metrobrugere.

Endelig så har der lige før jul både i Borgerrepræsentationen og i Teknik- og Miljøudvalget været behandlet et medlemsforslag om, at der skal udarbejdes forslag til etablering af midlertidigt rekreativt byrum i anlægsperioden, således at metrobyggeriet ikke er til unødigt hindring for berørte borgere og gæster ønsker om byliv. Lige nu arbejder en række af forvaltningerne her i kommunen sammen om at kortlægge både de muligheder og potentialer, der kan være i det her, også at ibrugtage nogle nye byrum i byen, som vi i dag måske ikke ser som brugbare i den forbindelse.

Det er helt klart, at lokaludvalgene som omdrejningspunkt skal have en særlig rolle i denne proces og også i en tæt dialog med de berørte borgere om, hvilke projektideer der skal nyde fremme.

Lad mig afslutningsvis sige, at Det Radikale Venstre er meget glad for Metrocityringprojektet, vi er sikre på, at det bliver en meget stor gevinst for København, når den nye metroring er færdig. Men vi er naturligvis også klar over, at projektet vil være til gene for rigtig mange københavnere i byggeperioden. Det kan ikke være anderledes med så stort et projekt.

Derfor vil vi gerne opfordre Metroselskabet, vi vil gerne opfordre kommunens forvaltninger til at håndtere de løbende problemer, så de løses så smidigt som muligt og i respekt for de borgere, der bliver berørt.

Lad mig afslutningsvis sige, at vi ønsker at videreføre den protokolbemærkning, der blev afgivet i Økonomiudvalget, og det går jeg ud fra også gælder de øvrige partier. Jeg er i hvert fald blevet orienteret om, at Socialdemokraterne, SF, Venstre, DF, Ø, C og B ønsker at videreføre den pågældende pro-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. januar 2009**

tokolbemærkning og ønsker at tilføje, at i det videre arbejde med den helt præcise udformning af arbejdspladser m.v. bl.a. på Kongens Nytorv og i Stampesgade, er Socialdemokraterne, SF, V, DF, Ø, C og B, og det bliver vel til samtlige partier i salen, enige om at opfordre Metroselskabet til at tage størst muligt hensyn til naboerne til arbejdspladserne.

Trine Scholtz (F): I SF har vi med glæde konstateret, at der er sket forbedringer i forhold til at mindske generne ved anlægsarbejdet i forbindelse med Cityringen. Det har vist, at det kan betale sig, at vi bliver klogere af at lytte til borgerne i høringerne, og at der ofte kan findes udveje og nye måder at gøre tingene på.

Men vi ved, at der stadig væk er borgere, der er bekymrede, og det har vi forståelse for. Vi er klar over, at der i processen kan opstå problemer, hvor det er vigtigt, at vi fortsat lytter til borgerne og sikrer, at der bliver taget handling, hvis der opstår problemer.

Det er et kæmpeprojekt, vi skal i gang med, og det er også et meget vigtigt projekt, som rigtig mange københavnere bakker op om. Så samtidig med at vi siger ja til indstillingen, så lægger vi meget stor vægt på den protokolbemærkning, som vi alle sammen har været med til i Økonomiudvalget med den tilføjelse, den skærpelse, som Klaus Bondam netop har præsenteret heroppe. Ja, det skal tages seriøst.

Morten Kabell (Ø): Støj, møg og lastbiler en masse, det er det, som københavnernes kan se frem til i den periode, indtil alting forhåbentlig går godt, og vi står med et stort velfungerende infrastruktur-anlæg i København.

Enhedslisten kan godt forstå den bekymring, som rigtig mange københavnere kommer med i den her tid, og som rigtig mange københavnere har skrevet til os om løbende i de seneste måneder om, at de oplever, at de kommer til at få rigtig mange gener, og at kommunen, Metroselskabet, Trafikministeriet, ja, hvem det nu ellers kan være, der har haft med denne her sat at gøre, ikke rigtig lytter.

Enhedslisten forstår godt bekymringen, og Enhedslisten tager den faktisk også seriøst. Vi erkender fuldt ud, at vi gerne vil have mere kollektiv trafik, vi vil gerne have mere metro, vi vil gerne have mere transport på skinner, letbaner, busser og så også en metro. Vi er faktisk også principielt tilhænger af at få en metrocityring, og vi anerkender også, at et anlægsarbejde af den størrelse vil skabe nogle hidtil uhørte problemer og gener.

Men vi anerkender faktisk, at der er brug for en metrocityring, og vi anerkender, at man ikke kan bygge en sådan uden at komme til at genere rigtig mange københavnere. Målsætningen her må handle om, at vi får generet færrest mulige i løbet af de næste 10 år, indtil vi ser ringen stå klar, og at vi får reduceret generne så meget, det overhovedet kan lade sig gøre. På det punkt har vi taget det meget seriøst, når vi har lyttet til de borgermøder, der har været, når vi lytter til mange af de henvendelser, der kommer, får læst de mange mails, der kommer og i det hele taget er ude og diskutere med københavnernes. Vi tager det seriøst, og vi er ikke bare ligeglade.

Vi ser et selvstændigt problem i, at transporten af materiale fra udgravningerne kommer til at foregå på lastbiler. Det er et gammelt Enhedslisteønske, at transport af gods og heriblandt også udgravet jord skal foregå på skinner, den skal ikke foregå på lastbiler. Det er betydelig mere effektivt, det er betydelig mere miljøvenligt, og det generer færrest muligt. Det er et af de områder, hvor Enhedslisten er kritisk over for projektet, og det er et af de områder, hvor vi har været kritiske fra starten omkring hele VVM-redegørelsen.

Vi anerkender, at der på visse områder, og det gælder vel især omkring godsbaneringen, er nogle rent fysiske problemer i øjeblikket med at få lagt godset over på skinnerne. Vi beklager, at man tidligere har fået fjernet så mange af skinnerne i København, og synes egentlig, at det var, der man skulle have grebet fat for mange år siden.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. januar 2009

Når vi snakker om to af de store problemer, som Enhedslisten naturligvis kan se, det handler om Nørrebroparken, og det handler om Sortedamssøen. Nørrebroparken er et særskilt problem, vi har lige brugt rigtig mange millioner på at gøre parken klar, og parken er blevet god og bruges af rigtig mange.

Alternativet, som nogle har stillet op, det handler om at bruge det gamle DSB-arealovre bag Føtex ved Nørrebro Station. Men her står vi med et andet problem, nemlig at vi faktisk også har bevilget penge til at gå ud og etablere et nyt rekreativt område på Nørrebro. Enhedslisten vil ikke medvirke til at spille den ene del af Nørrebro ud mod den anden del af Nørrebro. Det synes vi ikke er specielt frugtbart.

I stedet synes vi, at denne sag skal koncentrere sig om at få efterkommet nørrebroernes helt naturlige soleklare ønske om at få nogle ordentlige rekreative forhold undervejs i byggeperioden. Det handler om at få etableret erstatningsboldbaner andre steder, at være kreativ på enhver mulig måde og vel at mærke også fra denne sals side stille de midler til rådighed, der skal til for rent faktisk at muliggøre det.

Hvad angår Sortedamssøen, der har vi også tænkt frygtelig kreativt, vi har forsøgt rigtig meget at se, kan det lade sig gøre at skabe noget alternativt. Vi står med det tekniske problem, at der skal ligge en byggearbejdsplads cirka i det her område, og vi står samtidig med en Fælledpark, som er fredet, og som vi ikke må røre nu.

Vi anerkender, at den mulighed, der er fundet, nok er den eneste, der er tilgængelig, nemlig at lægge byggepladsen i Sortedamssøen. Men vi forstår udmærket de østerbroere, der siger, at det bliver rigtig træls at skulle komme igennem så mange år med så meget byggeri. Vi vil fra Enhedslistens side meget kraftigt følge op på, om Metroselskabet og de entreprenører, man hyrer, lever op til de krav, vi naturligvis kan stille sammen med østerbroerne for at få reduceret støjen, få reduceret trafikken og for sikre, at færrest muligt lider mindst muligt.

Det betyder også, at vi i denne sal skal være opmærksomme på, at vi sammen med Metroselskabet skal etablere alle de afværgeforanstaltninger, der skal til for at mindske generne. Det kan godt være, det kommer til at gøre projektet dyrere, og vi er parate til at se konstruktivt på, hvordan vi finder pengene til det, det er nemlig nødvendigt.

Det betyder også, at kommunen i den grad skal leve op til sin tilsynsforpligtelse med Metroselskabet, fordi vi har jo tidligere oplevet andre steder, at tingene måske gik lidt let lige i starten.

Som sagt er vores hovedønske, at vi faktisk får mere kollektiv trafik i København. Vi ønsker samtidig, at processen med at etablere det skal foregå i en ordentlig dialog med københavnernes. Jeg hører rigtig mange københavnere sige, betyder denne her debat overhovedet noget, betyder VVM-redegørelsen noget som helst, har alle ikke bare truffet beslutningerne på forhånd.

Jeg skal ærligt sige, at Enhedslistens bud er nok også i høj grad, at jo, det har det været, man har meget ofte ikke hørt på nogen som helst. Vi oplever det også på Vesterbro, hvor et meget, meget stort ønske på hele Vesterbro er at flytte stationen fra Enghave Plads enten, som det var oprindeligt, til Tove Ditlevsens Plads, eller nu bare det beskedne ønske om at flytte stationen til udmundingen af Haderslevsgade.

Derfor skal jeg også traditionen tro, var jeg ved at sige, ved afslutningen af dette indlæg fremlægge et ændringsforslag om, at stationen Enghave Plads flyttes til Haderslevsgade ved udmundingen af pladsen, for Haderslevsgade og for den sags skyld også mange andre steder, hvor jeg læser mails fra, er et godt eksempel på, at lydhørheden hos Metroselskabet og Trafikministeriet nok ikke, for nu at sige det diplomatisk, har været optimal.

Men som sagt, vi lader indstillingen gå igennem, stemmer ja i dag, men vil, kan jeg roligt love, de næste år løbende følge meget kraftigt med i, om der også bliver levet op til de løfter, der bliver givet her i salen, om vi oplever, at københavnernes bliver udsat for flere gener end allerallerhøjest nødvendigt. Og i så fald kan jeg i hvert fald afgive det løfte, at der vil Enhedslisten være nogle af de fremmeste til at kæmpe for, at de ikke finder sted.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. januar 2009**

Karin Storgaard (O): Metroen og Metrocityringen har jo været diskuteret i snart mange år. Der har været borgermøder, og nogle er ikke helt tilfredse med de borgermøder, der har været, men det skal jeg lige komme tilbage til.

Dansk Folkeparti er glad for, at der kommer mere metro, vi mener, det er en ting, der kan afhjælpe de trafikale problemer i byen, så vi er glade for, at der kommer en metro. Men til gengæld ved vi godt, at der i selve byggeperioden vil være store problemer. Man kan desværre ikke undgå problemer, når man skal til at bygge så meget, som vi skal med Metrocityringen.

Vi ved, der vil være nogle trafikale problemer, vi ved også, der vil være støjproblemer, og vi har fået utallige henvendelser fra nogle af områderne. Jeg kan nævne dem, jeg tror, jeg har dem alle sammen, nede ved Marmorkirken, Kongens Nytorv, Nørrebroparken, Sortedamssøen og Gammel Strand. Gammel Strand er nok der, hvor man har været mest ivrig, de har skrevet til os hver dag i, jeg tror snart 2 måneder, de skrev til jul, hver eneste dag skrev de et kapitel om, hvad deres holdning var. De har også nu her på det sidste sendt ekstra henvendelser til os. Det er helt o.k., jeg har i hvert fald med interesse læst, hvad de forskellige parter har skrevet.

Der er også nogle, der har udtalt sig om, at vi skal flytte nogle af stationerne. Det er ikke så nemt, fordi vi kan ikke her i Københavns Kommune flytte nogen af stationerne alene, det er trafikministeren, der skal ind over, hvis man skal ændre stationsplaceringerne. Det står der i den lov om Cityring, som Københavns og Frederiksberg Kommuner har været med til at vedtage. Der kan så være andre mindre ting, som ikke lige har med projekteringen at gøre, som man selv kan bestemme i Københavns Kommune.

Borgmester Klaus Bondam har jo allerede nævnt heroppefra, at der er en række partier, der viderefører protokolbemærkningen fra Økonomiudvalget, og Dansk Folkeparti er jo også med til at videreføre den.

Vi vil gerne være med til at mindske generne, og det mener vi også, at vi har mulighed for. I fremtiden kan vi også stadig væk lytte til, hvad det er, der bliver sagt. Fremadrettet så kan jeg da som repræsentant i Metroselskabet sige, at jeg vil få stillet alle de spørgsmål, der kommer. Jeg er jo medlem af Metroselskabet sammen med Jesper Christensen fra Socialdemokraterne, og vi har allerede stillet mange spørgsmål. Men det er klart, at der vil komme spørgsmål hen ad vejen, der vil også opstå problemer, som der ikke er taget højde for på nuværende tidspunkt. Det er vi selvfølgelig indforstået med at tage op.

Vi ved også, at Metroselskabet har givet udtryk for, at de vil prøve at mindske generne, de vil gøre alt, hvad de kan, og det samme gør Københavns Kommune. Når jeg siger det på den måde, så er det, fordi det er jo ikke altid Metroselskabet er ansvarlig, for noget af det ligger i Københavns Kommune.

Så jeg vil bare afslutningsvis sige, vi lytter meget gerne til det, der bliver sagt fra borgernes side. Vi ved jo, der er områder i byen, hvor der bliver nogle problemer.

Borgmester Mogens Lønborg: Med den her sag på dagsordenen burde det jo være en glædens dag for København. Det synes jeg jo også, det er, fordi vi får et længe næret ønske opfyldt, nemlig en metro. Mange i København siger, den skulle vi bare have haft for mange, mange år siden, det er selvfølgelig ikke noget argument for så ikke at få den nu. Det har været tiltrængt, det har det været længe, og derfor er det en god ting for København at få en cityring.

Men når glæden ikke sådan for alvor sådan folder sig ud, så er det, fordi der er nogle men'er, der er nogle problemer ved at anlægge et sådant projekt. Der er nogle mennesker, borgere, virksomheder, som bliver berørt af det her.

Vi har alle været igennem, og talerne før mig har jo også været inde på det emne, en proces, hvor vi har haft borgermøder, og der har været debatter i medierne og også masser af henvendelser til os.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. januar 2009**

Jeg vil i hvert fald for Det Konservative Folkepartis vedkommende sige, så har vi været meget, meget optaget af hele vejen igennem, om der om muligt findes en løsning på de indsigelser. Den indstilling, der ligger i dag, imødekommer på nogle punkter nogle af ønskerne. Men det er også klart, at der vil være nogle, der vil sige, det er langt fra godt nok.

Jeg synes, vi har været i en god dialog med de mange borgere, der har henvendt sig, men også med Metroselskabet, hvor vi gang på gang på møder har stillet spørgsmål, jamen når nu borgerne siger sådan og sådan, kan man så ikke sådan og sådan. Der er vi som politikere jo i den situation, at vi bliver nødt til at sikre, at det grundlag, vi træffer en beslutning på, fagligt er det bedste. Vi er jo i den forstand meget afhængige af de fagfolk, konsulentfirmaer, rådgivende ingeniører osv. og alle mulige, der er sat på denne opgave til at sikre, at vi får et så godt beslutningsgrundlag som muligt.

Vi er ikke lutter begejstrede for tingene, jeg deler jo sådan set Enhedslistens bekymring også. Men jeg synes bare, vi ærligt må sige, at vi har jo ikke, som det er nu, ud over de ændringsforslag, der er kommet ind, nogen yderligere ændringsforslag. Vi må erkende, at der kommer gener omkring det her projekt. Jeg synes personligt, at der er udfoldet store bestræbelser for at imødekomme de her gener.

Jeg vil også gerne bede om, at vi får videreført den protokolbemærkning, som vi gav i Økonomiudvalget, også med de tilføjelser, både den, som er fremsat af Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, og den fælles protokolbemærkning i Økonomiudvalget om den skærpelse, der er kommet her, som jeg tror, alle partier vil tilslutte sig.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi ikke nu slipper denne sag. Vi forfølger den, vi vil sikre, at de gener, som er forbundet med det her, bliver minimeret så meget, som det overhovedet kan lade sig gøre. Men at stå her og fortælle borgerne, at der ikke kommer gener og nogle ganske betragtelige gener for nogle af borgerne, det er naturligvis forkert, for det vil der desværre gøre. Men jeg tror bare ikke, at man i en by som København kan gennemføre et så stort kollektivt transportanlæg, uden at der er gener.

Så jo, vi er glade, vi er rigtig glade for, at København får det her tiltrængte transportsystem, men vi er også sådan med en underlig fornemmelse af, ja, det er ikke helt godt, og der er nogle, der kommer til at bære nogle gener. Jeg kan kun give det tilsagn, at vi i hvert fald hele vejen igennem vil bestræbe os på at sikre, også om det måtte koste nogle ekstra penge, at generne bliver minimeret så meget, som det overhovedet er muligt.

Peter Schlüter (C): Jeg skal først sige, at jeg selvfølgelig fuldstændig tilslutter mig Mogens Lønborgs ord som vores ordfører på området.

Når det er sagt, vil jeg også sige, at jeg beklageligvis er nødt til rent personligt at tage ordet i denne sag. Jeg har aldrig i de 3 år, jeg har været medlem af denne forsamling, været så stærkt i tvivl, om vi nu er blevet informeret grundigt nok, om vi nu har fået et beslutningsmateriale, som, ja, jeg er ked af det, der bliver ikke spillet violin heroppe, det er det, der bliver signaleret. Jeg er simpelt hen nødt til personligt at redegøre for min holdning til det her spørgsmål. Hvis ellers Socialdemokratiet vil have tålmodighed til at lytte, så vil jeg være glad.

Jeg synes, vi står over for en beslutning, som i Københavns historie er en af de største, den her Borgerrepræsentation nogen sinde har stået over for, som berører så mange mennesker, som berører nogle sikkerhedsaspekter, som jeg ikke synes, jeg som lægmand, som borgerrepræsentant, som fritidspolitiker har haft lejlighed til at sætte mig ordentligt ind i. Det vil sige et beslutningsgrundlag, som vi selvfølgelig har fået leveret fra en række eksperter landet over, som også har været i udlandet og kigge. Hvordan er det f.eks. gået i Amsterdam, hvorfor er et helt metroprojekt fuldstændig kuldsejlet i Amsterdam? Der er så mange, synes jeg stadig væk, ubesvarede spørgsmål.

Jeg henholder mig selvfølgelig til, at man i Amsterdam har draget nogle erfaringer, som jeg søreme håber, at Metroselskabet er i stand til at drage konsekvenser af. Vi har fået en masse lovninger,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. januar 2009**

vi har fået nogle garantier, vi har fået en masse ord fra Metroselskabet om, at de frygtelige uheld, man har været udsat for i Amsterdam, ikke vil gentage sig her i København. Vi må bare bede til og håbe på, at det også holder stik. For vi har ikke andet som belæg end eksperternes ord for, hvordan det kommer til at gå.

Så vil jeg selvfølgelig sige, at jeg vil stemme for indstillingen, og jeg vil holde partilinjen, men jeg er nødt til at lufte denne her bekymring. Beklager meget, jeg har aldrig været så meget i tvivl.

Jesper Christensen (A): Må jeg ikke blot spørge den sidste taler, Peter Schlüter, om, hvad det var, han ville ønske, der havde været anderledes, end at eksperterne, som vi rådfører os med, lægger deres synspunkter frem med de dokumenter, der er, og vi har lejlighed til at tage politisk stilling til dem, alternativt stille yderligere spørgsmål. Hvad er det, Peter Schlüter forestiller sig, der skulle have været anderledes?

Peter Schlüter (C): Jeg kan svare ganske kort, Jesper Christensen, at nu har jeg ikke været med i denne proces fra starten, men kun siden januar 2006. Jeg er klar over, at Jesper Christensen selvfølgelig er meget mere inde i sagerne, end jeg er, idet Jesper Christensen jo også sidder i Metroselskabets bestyrelse.

Det, jeg gerne havde set var anderledes, var en høringsproces, en borgerinddragelse, som havde været langt grundigere, som havde været udformet på en måde, så borgerne langt, langt tidligere i det her forløb havde haft en chance for at finde ud af, hvordan er det lige, det her byggeri kommer til at påvirke mig. Hvordan er det, det kommer til at påvirke mit miljø, min gade, min nattesøvn, min forretning, mine udsigter i forhold til, bliver jeg stavnsbundet i det her miljø, i det her område måske de næste 10 år? Så mennesker kunne have haft bedre mulighed for at gøre indsigelse og komme med kreative ideer og forslag i forhold til, at vi nu står med en VVM-redegørelse, en hvidbog, en uges tid før vi skal tage en beslutning, som indeholder over 200 høringssvar, som jeg personligt ikke mener, at vi har tiden og forudsætningerne for at sætte os ordentligt og grundigt nok ind i som de beslutningstagende politikere.

Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag:

"Det foreslås, at stationen Enghave Plads flyttes til Haderslevsgade ved udmundingen til pladsen."

Det af Enhedslisten stillede ændringsforslag blev forkastet med 43 stemmer imod 7.

For stemte: Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: A, B, C, F, O, V og Winnie Berndtson (løsgænger).

Indstillingen blev herefter godkendt med 51 stemmer imod 0.

For stemte: A, B, C, F, O, Wallait Khan (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Ø.

Venstre, Det Konservative Folkeparti samt Dansk Folkeparti ønskede at videreføre deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

"Venstre, Det Konservative Folkeparti samt Dansk Folkeparti glæder sig over, at der er blevet lyttet til borgernes indsigelser i forhold til Gammel Strand, og at man har flyttet stationspladsen væk fra pladsen og ud i kanalen. Venstre, Det Konservative Folkeparti samt Dansk Folkeparti undrer sig derimod over, at man har valgt at lukke nedgangen foran Magasin for at opføre en ny få meter derfra. Vi tager derfor et forbehold for den foreslåede placering og mener, at der bør ses grundigere på denne del af stationsplanlægningen, hvorfor vi går ud fra, at der tages højde for de spørgsmål i det videre arbejde."

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. januar 2009

Enhedslisten ønskede at videreføre deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:
 "Enhedslisten tager forbehold for placeringen af Stationen på Enghave Plads. Stationen burde være placeret tæt ved Enghave Plads, i stedet for at risikere at ødelægge pladsens liv."

Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Radikale Venstre, Venstre, Det Konservative Folkeparti samt Dansk Folkeparti afgav følgende protokolbemærkning:

"Vi er fortsat meget opmærksomme på - og vil fortsat arbejde for - at generne for københavnere skal minimeres så meget som muligt, samt at der fortsat skal arbejdes med afværgeforanstaltninger til alle arbejdspladserne, ligesom borgernes henvendelser til kommune og metroselskab i byggeperioden naturligvis fortsat skal tages seriøst.

I det videre arbejde med den helt præcise udformning af arbejdspladser mv. på Kongens Nytorv og i Stampesgade er vi enige om at opfordre Metroselskabet til at tage størst muligt hensyn til naboerne til arbejdspladserne".

5. Lokalplan for Industriens Hus (2008-143929)

Indstilling om, at lokalplanforslag 1. "Industriens Hus" med tilhørende forslag til tillæg til kommuneplan 2005 vedtages med henblik på fælles offentliggørelse og høring, *bilag 1*,

2. at planforslagene er i offentlig høring i 2 måneder, samt

3. at dialogstrategien omfatter annoncering i dagspressen og i områdets lokalpresse samt afholdelse af et borgermøde i offentlighedsperioden, der afholdes som et orienteringsmøde.

(Økonomiudvalget og Teknik- og Miljøudvalget)

Winnie Berndtson (U): Der er én ting i denne indstilling, som jeg er enig i, og det er det andet afsnit under indstillingen, nemlig at bygningens beliggenhed ved Rådhuspladsen og Tivoli gør, at en ombygning og en udvidelse kræver en særlig opmærksomhed. Det er jeg fuldstændig enig i.

Resten af indstillingen beskriver, hvordan man ikke har viet dette projekt den særlige opmærksomhed, som placeringen kræver. Man skriver meget fint, at man har udarbejdet et kommuneplantillæg, da udvidelsen vil overskride de eksisterende rammer. Udvidelsen her og det projekt, der ligger, den bomber og sprænger samtlige kommuneplanens rammer.

Nogle gange så kræver det politisk mod at kigge på arkitektur og vedtage spændende projekter, der også viser nutiden og forandringen i arkitekturen, men nogle gange kræver det også politisk mod at sige nej tak om igen, når det, man bliver præsenteret for, er for ringe i forhold til den meget fremtrædende placering. Det her forslag skal ud i en offentlig høring, og jeg håber, at mange vil deltage i debatten, som de allerede har gjort.

Jeg kan ikke forhindre den her Borgerrepræsentation i at sende det ud, men jeg kan tilkendegive, at jeg havde ønsket et bedre arkitektonisk forslag end det, vi har fået, ved at undlade at stemme.

Morten Kabell (Ø): Jeg vil starte med det gode og positive i det lokalplanforslag, der ligger nu, og det er, at det nuværende Industriens Hus forsvinder.

Der er også et par detaljer til. Der kommer bredere, bedre promenadeforhold på starten af Vesterbrogade, og udvalget har pålagt Tivoli og Dansk Industri at snakke sammen, at koordinere, hvordan udtrykket skal være, koordinere, hvordan promenaden langs Vesterbrogade skal være.

Men så holder jubelen egentlig også op. Jeg er lidt skuffet over, vil jeg da sige, at teknik- og miljøforvaltningens oprindelige bemærkninger fra startredegørelsen om Industriens Hus, de bemærkninger, man afleverede om, hvordan huset ser ud i dag, røg ud i lokalplanforslaget. Jeg synes, de var så

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. januar 2009**

behageligt subtilt-perfide om den nuværende arkitektur, at de faktisk fortjener at blive gentaget. Dem vil Enhedslisten så tillade sig at citere i det høringsbidrag, som vi sender med ud.

Når det er sagt, hvor positivt det end er, at det nuværende Industriens Hus forsvinder, for kønt er det ikke, så vil jeg sige, at det, der bliver lagt op til nu, er jo heller ikke strålende og imponerende og vanvittig smukt i sit arkitektoniske udtryk. Det er sikkert, det må jeg medgive, bedre end i dag. Det er sikkert også bedre for Dansk Industri og deres behov, og Enhedslisten har ikke noget stort behov for, selv om det jo er klassefjenden, at skulle fortælle dem, at de absolut må flytte ud af byen til et andet sted i Danmark. Vi anerkender, at de bor der, og at de selvfølgelig også har ret til at foretage nogle ordentlige ændringer på deres ejendom.

Men vi synes ærlig talt godt, at det kunne have været bedre. Vi anerkender, at der sikkert vil blive gjort brug af en lang række løsninger, som vil vise Dansk Industris formåen i det 21. århundrede, og den del af det er glimrende. Men selve udtrykket er ikke imponerende, det er ikke udtryk for, at man som københavnere vil tænke, whauw, hvor bliver det her flot.

På den anden side må vi sige, at noget af det, der måske er mest positivt ved det, det vil faktisk være den glasvirkning, som huset vil få, som faktisk vil spejle nogle af de mere historiske bygninger.

Så man kan sige, hvis man skal følge Politikens arkitekturanmelder, der netop sagde, at glas skal man bruge et sted, hvor det kan bruges til at reflektere historiske bygninger, ja, så er måske lige præcis den her grund et af de steder, hvor det kan give mening, fordi det vil medvirke til at afspejle Palace Hotel, Rådhuset og nogle af de andre gamle bygninger omkring pladsen. Samtidig med at det måske vil fastholde den effekt, der trods alt ligger i neonreklamerne, som var der tidligere, som ikke har været særligt kønne de sidste 30 år, men som forhåbentlig kan blive skabt igen på en ny og spændende måde.

Så vi er ærlig talt kritiske, men vi vil sende denne her lokalplan ud i høring, vi vil komme med et høringsbidrag inden på mandag kl. 12, idet vi formoder, det er tidsfristen, og så vil vi i øvrigt se frem til en god og grundig debat med Københavns borgere og forhåbentlig også med Dansk Industri om, hvordan kan man optimere den bygning, hvordan kan man gøre det her bedre, hvordan kan man gøre det endnu mere interessant, således at københavnere faktisk kan synes, at et fremtidens Industriens Hus vil være noget, man kan være stolt af og ikke bare noget, hvor man 30 år om til siger: Nå ja.

Anne Vang (A): Som socialdemokrater støtter vi sagen og vil fremhæve en række af årsagerne til, at vi støtter sagen. Jeg har tænkt mig at nævne fire ting.

Det første handler om det nuværende Industriens Hus. Der vil jeg erklære mig enig med Enhedslistens Morten Kabell i, at det nuværende Industriens Hus godt kan trænge til en forandring, at vi får noget, der er bedre, noget, der bidrager mere til byens rum end neonreklamer hist og pist.

Det andet, jeg vil fremhæve, og det er faktisk det vigtigste, det handler om den frivillige udbygningsaftale, som der er lagt op til med Dansk Industri. Der lægges op til et bredt fortov, det er et sted, hvor der ved gud er brug for et bredt fortov for at skabe københavnere. Og så lægges der op til liv ud til det brede fortov. Liv i stueetagen er et princip, som vi som socialdemokrater synes er overordentlig fornuftigt og glæder os til at se på netop det her sted i byen.

Så har Enhedslistens Morten Kabell også været inde på spejling af de historiske bygninger. Jeg glæder mig, til Dansk Industris bygning får en facade, der frem for neonreklamer spejler nogle af de smukke, slanke tårne, vi har i byen.

Det sidste, jeg vil nævne, det er, at det her faktisk er et eksempel på et ungt dansk arkitektfirma, som markerer sig blandt internationale arkitekter. Jeg synes, det er rigtig positivt, at ung dansk arkitektur har det potentiale. Det er naturligvis ikke en selvstændig grund til at støtte indstillingen, men jeg synes alligevel, vi skal glæde os over, at vi har den iderigdom blandt danske arkitekter, og specielt at vi har et nyt lag, der er ved at komme på banen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. januar 2009**

Lars Dueholm (V): Vi er fra Venstres side stærkt begejstrede for det forslag, der ligger, i hvert fald facaderne mod H.C. Andersens Boulevard og Vesterbrogade. Vi synes, at det hjørne, som det ligger i dag, er et af de triste hjørner i den centrale del af København. Rådhusarkaden virker ikke, det er ikke et sted, hvor folk har deres daglige gang med glæde. Vi håber meget, at den moderne bygning, der kommer til at stå med den moderne facade med butikker i to etager ud mod Vesterbrogade, vil tilføre området et helt nyt og spændende præg.

Vi har også i de forhandlinger, der har været, givet udtryk for i forbindelse med metropolzone-diskussionen, at vi synes, at den første del af Vesterbrogade er et af de områder, som der skal tages fat på, eventuelt med henblik på at begrænse den kørende trafik i området.

Vi vil så også sige, at facaden ind mod Tivoli synes vi ser spændende ud. Vi er også klar over, at der er delte holdninger til den. Den vil fremtræde noget mere massivt fra Tivolis side end den nuværende facade. Vi glæder os derfor til at se de bemærkninger og de høringssvar, der kommer ind i høringsperioden. Men helt overordnet så synes vi, det er et flot projekt, der ligger, som vi glæder os til at arbejde videre med.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Borgmester Klaus Bondam, værsgo.

Borgmester **Klaus Bondam**: Tak for det, fru formand.

Jamen på forvaltningens vegne kan jeg da kun beklage, at de subtile og perfide bemærkninger er røget ud, men det er måske meget godt, især hvis man lytter lidt til den myte, som har en vis baggrund i sandheden, om, hvordan det gamle Industriens Hus kom til at se sådan ud, som det gjorde, hvor det, så vidt jeg i hvert fald har lyttet mig til på jungletrommerne, jo faktisk var et krav fra den daværende ledelse her i huset, at det skulle fremstå så anonymt og kedeligt som overhovedet muligt. Men det må historien jo fortælle.

Som sagt er det en høring, vi sætter i gang i dag. Jeg har dog lyst til bare lige sådan, fordi der kommer sådan lidt kritiske bemærkninger, og det skal der naturligvis også være plads til, at oplyse, at det aktuelle projekt er udvalgt på baggrund af et såkaldt parallelopdrag, hvor fire danske tegnestuer har været draget ind. Det var som sagt Transform, den unge danske tegnestue, som blev udvalgt til at danne baggrund for lokalplanen.

Fra Det Radikale Venstres side har vi noteret os, at Indre By Lokaludvalg som udgangspunkt synes, at projektet er spændende, men de har også en række bemærkninger til f.eks. højden og også fremrykningen i forhold til Tivolislottet.

Når vi snakker om Tivoli, ja så er det da også et punkt, som i hvert fald Det Radikale Venstre er optaget af, nemlig bearbejdning af facaden ind mod Tivoli. Vi har noteret os, at det skal ske i dialog med Tivoli og kommunen. Der lægges jo også op til i lokalplanforslaget, at skærmen kan behandles kreativt med f.eks. begrønning, farve og lyssætning, så den ikke kommer til at fremstå som en kedelig kontorbygning.

Vi har også med glæde noteret os, at Dansk Industri ønsker en bygning med en synlig miljøprofil, og det kan vi kun være glade for.

Endelig har vi med stor glæde konstateret de tanker, der gøres om Vesterbrogadedelen, som vi må sige er meget, meget tiltrængt og nødvendigt på det sted.

Så som sagt, vi glæder os til at sende denne her i høring og glæder os også til at se, hvilke svar der kommer ind i høringsprocessen og på en videre fremdrift i denne sag.

Winnie Berndtson (U): Jamen man kan jo mene meget om det her. Jeg synes bare, at de, der taler så rosende om alle de gode ting, der sker med det her projekt, glemmer én ting, at det sagtens kan ske alligevel.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. januar 2009

Det, der for alvor giver det her projekt problemer, det er den massive udvidelse af byggeriet, der er tale om. Hvis man ikke har været nede og læse i teksten, så lad mig bare give det her billede på det: Tag det nuværende Industriens Hus, lav det om til tre klodser, tag de to af dem og læg til, for det er den udvidelse, man får, man får 17.000 etagemeter til de 24.000, der er i forvejen, så massiv en udbygning er det her projekt. Det er ikke nødvendigt at lave en så massiv udbygning for at få et bedre fungerende cykelmiljø, et bedre fungerende fortovmiljø og en pænere bygning på det her sted.

Altså jeg har ikke tænkt mig at tildele særlige skønsspriser til det nuværende Industriens Hus, men det betyder jo ikke, at et kommende skal deltage i en konkurrence om øjebæer i København. Man kunne godt ønske sig lidt mere.

Så problemet er ikke, om man kan få det her hus skønnere, det kan man på rigtig mange måder, problemet her er en så massiv udbygning. Det er det, der giver problemer i forhold til facaden ind mod Rådhuspladsen, det er det, der giver problemer i forhold til samspillet med Tivoli, det er, at man skal have så sindssygt mange ekstra kvadratmeter, og det synes jeg, man skulle tage og forholde sig til.

Anne Vang (A): Som blot undrer sig såre over den kvadratmeterforskrækkelse, som af og til opstår i Københavns Borgerrepræsentation, hvor antal kvadratmeter bliver nævnt som noget, der er negativt. Det må da vel handle om, hvordan de kvadratmeter er placeret, og hvordan de ser ud og ikke et antal kvadratmeter. Jeg synes efterhånden, vi har hørt alt for mange gange, at bare fordi der er mange kvadratmeter, så er det et dårligt princip.

Sådan har vi det ikke hos Socialdemokraterne, der vil vi gerne forbeholde os ret til at tage stilling til, hvordan et givent byggeri passer ind på en given placering.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Jeg giver ordet til Morten Kabell for en kort bemærkning. Vi er kun i 2. runde, Morten Kabell. (*Winnie Berndtson*: Det var til mig).

(Kort bemærkning).

Morten Kabell (Ø): Det var til Winnie.

Jeg lytter til, hvad Socialdemokratiets ordfører siger, men vil Anne Vang ikke være enig med mig i, at selv om det selvfølgelig også er kvaliteten, der betyder noget, og ikke kun kvantiteten, så er en udvidelse fra 24.500 til 41.500, altså i runde tal, 60 pct. Det er vel ikke helt irrelevant, altså det spiller vel også en rolle, hvor stort huset bliver, når det er, man skal diskutere, hvad det er. På det punkt så synes jeg dog, at Winnie Berndtson har en væsentlig pointe, altså en udvidelse med 60 pct. er dog også noget af en udvidelse, eller hvad synes Anne Vang?

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Jeg betvivler ikke, at det er en udvidelse, og som politiker her i salen er vi sådan set også sat i verden til at tage stilling til netop den udvidelse, det er jo det, vi gør.

Alligevel er Morten Kabell heroppe og spørge, om jeg ikke mener, det er en udvidelse, men Morten Kabell har dog alligevel tænkt sig at stemme for. Det, jeg savner, er, når politikere siger, at det at komme med ekstra kvadratmeter er dårligt. Jeg mangler en begrundelse for, hvorfor det skulle være så slemt. Det bliver nævnt, som om kvadratmeter er negativt. Det synes jeg sådan set ikke, det er, jeg synes, man skal tage stilling til det på et enkelt sted i byen, og det er det, vi gør her.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Vi går til 3. runde.

Winnie Berndtson (U): Så må Anne Vang da tage og høre efter. Jeg sagde ikke, at kvadratmeter i sig selv er et problem, jeg sagde netop, at kvadratmeter i denne sammenhæng er et problem. Anne Vang ved udmærket godt, at det er den massive udvidelse af kvadratmeter, der bl.a. giver problemerne

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. januar 2009

i forhold til Tivoli. Det er det, at der skal så mange ekstra kvadratmeter ind, der gør det så svært at få det til at passe ind i det eksisterende. Det ved Anne Vang da ganske udmærket fra udvalgsbehandlingen.

Jeg var da sådan set ligeglad med, om man knaldede 100 pct. oveni her, hvis det kunne lade sig gøre. Min pointe er ikke, at antallet i sig selv giver problemer. Min pointe var lige præcis, at den her massive udvidelse på det her sted da giver de arkitektoniske problemer og det, der giver problemerne i forhold til, at det er en del af Tivoli. Det var sådan set bare det, jeg sagde, jeg sagde ikke noget om kvadratmeterforskrækkelse.

Men jeg skal da glæde Anne Vang med at komme op til et senere punkt her på dagsordenen og fortælle om den socialdemokratiske kvadratmeterforskrækkelse ude i Valby.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

6. Forslag til kommuneplantillæg med VVM og lokalplan for Nordhavnsvej (2008-134912)

Indstilling om,

1. at forslag til lokalplan for Nordhavnsvej (bilag 2) vedtages med henblik på offentliggørelse,
 2. at forslag til VVM-redegørelse om Nordhavnsvej (bilag 4) vedtages med henblik på offentliggørelse,
 3. at tillæg til Kommuneplan 2005 om Nordhavnsvej (bilag 3) vedtages med henblik på offentliggørelse,
 4. at forslagene offentliggøres i 2 måneder i overensstemmelse med den foreslåede dialogstrategi (bilag 7), samt
 5. at Overborgmesteren skriver til Transportministeren med forslag om, at beslutning om valg af endelig vejforslag sker i sammenhæng med den af regeringen bebudede strategiske analyse af anlæg af en østlig ringforbindelse/havnetunnel (jf. bilag 8, forslag til brev).
- (Teknik- og Miljøudvalget)

Karin Storgaard (O): Dansk Folkeparti finder det positivt, at vi endelig er kommet videre med forslaget til Nordhavnsforbindelsen, som jo allerede, inden det er kommet rigtigt i gang, er stærkt forsinket.

Vi er meget enige i overborgmesterens ønske om en mere fremtidssikret vej, som det fremgår af forslaget i brevet til transportministeren. Der nævnes en firesporet vej med nødspor, og det vil sige, det er to spor og nødspor i hver retning. Vi mener, at det alene afspejler det aktuelle behov, vi mener, det er det, der er behov for nu. Men ser vi bare lidt fremad, vil det være nødvendigt med tre spor plus nødspor i hver retning. Det kan lyde voldsomt, men det er vores klare opfattelse, at en firesporet vej i løbet af ganske få år vil vise sig at være underdimensioneret. Så hvorfor ikke være et skridt foran udviklingen for en gangs skyld, det vil være fremtidssikring.

Vi lægger også vægt på, at vejforbindelsen er i gravet tunnel hele vejen fra Kalkbrænderihavns-gade til Lyngbyvej, Helsingørmotorvejen. Det skal ikke være en vej dels i terræn, dels i gravet tunnel, den løsning er dårlig for miljøet og har for store omkostninger for området.

Vi er fuldt ud klar over, at der med indstillingen ikke lægges op til en her og nu-beslutning, Dansk Folkeparti finder det ikke desto mindre vigtigt igen at gøre opmærksom på den væsentlige forskel, der er på en nedgravet eller boret tunnel hele vejen, løsning B, og en løsning dels i terræn, dels i gravet tunnel, det, der hedder løsning A1.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. januar 2009

I sidste uge skrev Børsen, at ATP var interesseret i at investere 20 mia. i en havnetunnel. I kan måske alle sammen huske, at der i Børsen for nylig var den her overskrift, hvor vi ser trafikministeren, som er interesseret i, at vi skal have en havnetunnel, men det kan vi jo ikke være uenige i.

Jeg ved, at der allerede nu foregår forhandlinger på Christiansborg om den her havnetunnel. Jeg tror også, jeg bliver nødt til at sige, vi må nok have en eller anden finansiering på noget brugerbetaling, det kan vi nok ikke undgå. Der har været talt om ned til 10 kr. og op til 20 kr. eller måske midt imellem, 15 kr. Det kan Dansk Folkeparti godt være med til at diskutere.

Dansk Folkeparti har i årevis været for en havnetunnel, og vi har da også tilkendegivet, at når vi skal i gang med Nordhavnsvejen, skal vi samtidig have havnetunnelen bygget. Det er klart, når vi har gravemaskinerne, vi er i gang med det, så kan det bedst betale sig at få den tilslutning til havnetunnel nu og ikke vente og skulle i gang med en helt ny nedgravning.

Det er vi ikke længere de eneste, der mener. Forslag til havnetunnel foreligger allerede fra flere hold. Som overborgmesteren skarpsindigt bemærker i brevudkastet til trafikministeren, er 1,8 mia. til vejforslaget ikke nær nok til udbygningen af hele Nordhavn og start på havnetunnel. Så skal vi huske, at det er priser fra 2004-2005. Det vil være et andet og højere beløb, der skal bruges i dag.

Vi har i øvrigt allerede brugt nogle af pengene, så nu er der godt 1,7 mia. tilbage, og det får vi desværre hverken meget vej eller tunnel for. Hvis vi ikke får tilført yderligere penge, vil der ikke være penge til at realisere projekterne, så i realiteten sender vi et forslag til høring uden at have penge til gennemførelsen.

Dansk Folkeparti har også en protokolbemærkning, jeg vil ikke læse den op, fordi den indeholder noget af det, jeg har nævnt her, jeg vil bare nævne, hvad vi skriver til sidst, at Dansk Folkeparti afventer høringen, før der tages endelig stilling til vejføring. Derfor siger vi o.k. til, at sagen kan gå videre herfra til høring, og så må vi tage den derfra.

Anne Vang (A): Som Socialdemokrater er vi glade for at komme videre med sagen, vi har brug for en vej til Nordhavnen. Det har vi, fordi vi skal byudvikle Nordhavnen, vi skal byudvikle Nordhavnen, dels fordi der kommer 45.000 flere københavnere inden for de næste år, og de har brug for et sted at bo, dels fordi vi faktisk skal byudvikle Nordhavnen for at få råd til den Metrocityring, som vi betaler med byudviklingen af Nordhavnen, så vi skal byudvikle Nordhavnen.

Hvis vi skal byudvikle Nordhavnen, så skal vi også have en vej til Nordhavnen, for Østerbro kan med den eksisterende infrastruktur ikke bære en så massiv byudvikling i Nordhavnen uden en vej. Så der er ikke noget spørgsmål om det, vi skal have en Nordhavnsvej.

Spørgsmålet er nu, hvordan den skal se ud, og jeg er glad for, at vi med denne sag kommer videre. Jeg er sådan set også rigtig glad for, at vi vedtog et 5. "at" til indstillingen, hvor alle partierne her i salen var enige om, at overborgmesteren skulle skrive til transportministeren med forslag om at lade det her indgå i regeringens infrastrukturarbejde.

Nu er det i dag den 29. januar, og Transportministeriets infrastrukturarbejde er sådan set slut. Vi har lidt efter kl. 5 i dag fået en grøn transportpolitik, som samtlige partier i Folketinget – ja, ikke samtlige partier, Enhedslisten er der ikke, men de øvrige partier i Folketinget har skrevet under på den her politik. Vi kan se, hvordan 94 mia. kr. er blevet fordelt til transportformål rundt omkring i Danmark.

Nu er der jo kun gået knap en time, siden vi har fået det her dokument at se som politikere, så derfor har jeg ikke nået at nærlæse, hvad de 94 mia. skal gå til. Men jeg kan desværre konstatere, at af de 94 mia. kr. er der ikke voldsomt meget, der skal gå til København. Som en stor overraskelse har landsplanet igen valgt at underprioritere hovedstaden, i øvrigt imod enhver fornuftig anbefaling.

Jeg kan desværre også se, at der ikke er noget i den her transportpolitik om en havnetunnel, ud over at man gerne vil lave nogle undersøgelser, og der er heller ikke noget om ekstra penge til Nordhavnsvej. Det synes jeg ikke er særlig hensigtsmæssigt. Hvis man ser lidt overordnet på det, så bliver der, hver gang der bliver skabt 100 arbejdspladser i Region Hovedstaden, skabt 20 i resten af Dan-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. januar 2009**

mark. Hovedstaden er en kæmpe vækstdynamo for resten af landet. Hvis man underinvesterer i infrastruktur i hovedstaden, så underinvesterer man i Danmark som helhed. Det nytter ikke noget, at regeringen ser infrastrukturinvesteringer som kortsigtet egnsudviklingsstøtte til Jylland.

Jeg er overbevist om, at vi alle sammen kan blive enige om som politikere her i København, og derfor vil jeg foreslå, at den enighed, vi opnåede om at stille os bag et brev til transportministeren i sin tid, da vi vedtog denne indstilling, at den skal vi, efter nu at have fået den grønne transportpolitik fra Folketingets partier i hånden, lade fortsætte, så alle partier travler med fælles fodslag ad den her vej mod forhåbentlig en havnetunnel og mod en nordhavnsvejsløsning, der er fremtidssikret, og som København kan være tjent med.

Lars Dueholm (V): Jamen for en gangs skyld er der noget, som Anne Vang og jeg er rørende enige om. Jeg synes måske, at Anne Vang måske lidt glemmer at nævne alle de partier, som nu er med i Folketingets helt håbløse trafikforlig, når vi taler København, fordi det er jo faktisk alle partier undtagen Enhedslisten. Så det er ikke noget med regeringens egnsstøttepolitik, det må jo i så fald være hele Folketingets egnsstøttepolitik til Jylland, herunder bl.a. Danmarks næststørste parti, Socialdemokraterne. Fred være med det.

Vi fra Venstres side har aldrig været begejstrede for en linjeføring, som i det væsentlige er i terræn, og som kun over en vis del af strækningen er nedgravet. Vi har altid set den borede tunnel ud til Nordhavn direkte fra Lyngbymotorvejen som den optimale løsning. Alle beregninger viser også, at når man tager den samlede strækning i betragtning, altså fra Lyngbyvejen ud i Nordhavnen, ja, så er den faktisk ikke en dyrere løsning end at bygge to enkeltløsninger, herunder en tunnel under Svanemøllehaven.

Der er jo en aftale med staten, og vi fra Venstres side går ind for, at vi skal overholde vores aftaler med staten, så den vil vi selvfølgelig leve op til. Men som det sidste "at" også viser, så vil vi meget gerne åbne for en genforhandling af den aftale, således at den vej, der skal bygges til Nordhavn, at den bliver bygget bedst muligt og ikke nødvendigvis hurtigst muligt.

Borgmester Klaus Bondam: Venstres ordfører var en anelse hurtigere, end jeg havde regnet med, det kan jo ske.

Det, vi i dag skal beslutte, det er at sende sagen om Nordhavnsvej i anden offentlige høring. Det er det, som sagen handler om lige nu. Denne høring indeholder et forslag til lokalplan, tillæg til kommuneplan og også den nye VVM-redegørelse om de to vejforslag, A i cut and cover-tunnel i etaper og vejforslag B i en lang borede tunnel.

Der er brugt, siden vi sidst havde en høring om Nordhavnsvej, over 20.000 teknikertimer på at undersøge alt om de to vejforslag fra grundvandssænkning over luftforurening til påvirkning af byrummene. Det har altså givet den her 265 sider lange VVM-rapport, og bag det ligger der flere tusinde sider bilagsnotater. Men helt alvorligt så har vi også brug for al den viden, vi overhovedet kan få, for det vil aldrig nogen sinde være ukompliceret at anlægge en 6-sporet vej i et tæt byområde.

Vi skal huske, at vi planlægger Nordhavnsvej for at løse et trafikalt problem, ikke for at skabe et, der er jo ikke nogen af os, der er interesserede i at bruge flere milliarder på en vej, der blot er til gene for borgerne. VVM'en viser, at vejen vil aflaste området for trafik, og at støj- og luftforurening fra vejen kan afhjælpes.

Miljøvurderingen viser reelt, at når Nordhavnsvejen står færdigt, så vil miljøkonsekvenserne være positive, uanset hvilket vejforslag vi vælger. Der er tænkt støjskærme ind alle steder, og næsten alle beboerne langs vejen vil få mindre støj, når den altså er færdig, end de har i dag, og de almindelige grænseværdier for trafikstøj og luftkvalitet kan overholdes.

Nordhavnsvej vil aflaste de beboede veje på Østerbro og i Gentofte, det gælder særligt for den etapedel med cut and cover-tunnel, men også i lidt mindre grad for den borede tunnel. Til gengæld så

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. januar 2009**

vil en cut and cover-tunnel i vejforslag A give mange, mange flere gener for borgerne under anlægsfasen. Der vil være jordtransporter, forsinkelser både på det lokale vejnet og for de togrejsende på S-togsringbanen ved Svanemøllen. Det vil desværre også være nødvendigt at ekspropriere 5 ejendomme på Strandvænget.

Til sammenligning så vil den borede tunnel i vejforslag B kun påvirke miljøet ved tilslutningerne til Helsingørmotorvejen og i ydre Nordhavn. Begge steder er der altså forholdsvis langt til naboer.

Det er muligt at realisere en skrabet model af Nordhavnsvej for de 1,8 mia., som der er afsat indtil videre, men det vil der oprigtig talt ikke være meget perspektiv i, vi har brug for en fremtidssikret Nordhavnsvej. Derfor er vi også glade for det yderligere "at", som kom på indstillingen.

Nu sender vi begge vejforslag i høring, og de kan begge to blive første etape af en østlig ringvej mellem Helsingørmotorvejen i nord og Amagermotorvejen i syd. Det her kan altså blive til det, som vi alle sammen, eller de fleste af os, længes efter, en østlig omfartsvej, en havnetunnel og gerne med brugerbetaling for Det Radikale Venstres skyld, hvis det er det, det handler om, en ringvej, som vil kunne afhjælpe den trafik, der i dag skal igennem byen, ikke mindst den tunge trafik, og det er nødvendigt for at afhjælpe de trafikudfordringer, som København har, og som senest OECD jo også har været inde på.

Uanset om vi byudvikler Nordhavn, og uanset om vi bygger Nordhavnsvej, ja, så vil befolkningstallet og trafikallet stige. Vi regner med en generel stigning på op imod 20 pct., vi er nødt til at se 20 år frem, vi har i vores tid et ansvar for at tage højde for den fremtidige trafiksituation, alt andet ville være politisk umodent.

Men altså lige nu har vi altså også et ansvar for de bekymrede borgere på Østerbro, og at de får en fair høring om Nordhavnsvej. Da det er en anden høring, så ved vi, at interessen er stor, jeg har selv deltaget i et par borgermøder på Østerbro, og der er rigtig mange mennesker, der engagerer sig meget kvalificeret i denne her debat, de er også meget interesserede i tekniske detaljer. Det er godt, så får vi en nuanceret debat.

Der er mange forskellige holdninger, som man kan indtage i denne sag til Nordhavnsvej, det har vi jo også hørt i aften. Men jeg kan fortælle, at teknik- og miljøforvaltningen sammen med økonomiforvaltningen har arbejdet meget tæt og også meget godt og konstruktivt sammen for at få tilrettelagt hjemmeside, foldere og faglige informationsmøder, træffetider til opklarende spørgsmål osv. osv.

Min klare intention som ansvarlig borgmester er, og jeg ved, det også gælder forvaltningen, at borgerne skal have gode saglige muligheder for at afgive saglige høringssvar, som sammen med den fyldige VVM-rapport skal danne grundlag for vores videre beslutning om Nordhavnsvej, en beslutning, som vi skal træffe til sommer.

Morten Kabell (Ø): Jeg skal gøre det væsentligt kortere end teknik- og miljøforvaltningens tale.

Enhedslisten har den klare politik, som vi egentlig har haft hele vejen igennem, at hvis vejen skal bygges, ja, så skal den bores ned hele vejen. Det er den politik, vi har haft tidligere, den har vi stadig væk, og den har vi egentlig tænkt os at fortsætte. En cut and cover-tunnel vil give massive gener for Østerbros beboere, og for den sags skyld også for visse dele af Gentoftes beboere, og vi er ikke interesseret i den. Vi synes ikke, der er nogen som helst grund til, at man bygger så stort et vejprojekt, og så oven i købet smadrer det meste af en bydel.

Også som tidligere så er vi imod havnetunnel, vi siger nej tak. Selv om dagens trafikaftale i Folketinget vel næppe kan kaldes specielt fremsynet, næppe kan kaldes specielt grøn og næppe kan kaldes specielt progressiv med de massive vejinvesteringer, der foregår, ja, så er det dog positivt, at den i det mindste ikke indeholder midler på den havnetunnelmotorvejs helvede, som visse partier herinde vil lægge op til.

Der er aldrig nogen sinde i denne verden blevet bygget en vej, der skaber færre biler, det vil naturligvis heller ikke ske med en havnetunnel. Derfor er der ikke nogen som helst grund til, med ønsket

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. januar 2009

om at få færre biler i byen, at bygge en, om den så er 4-, 6-, 8-sporet eller hvor mange spor Karin Storgaard og andre drømmer om at bygge en vej af den størrelse.

Det er meningsløst, det er forurenende, det er skadeligt, og det er i det hele taget forkert. Så på det punkt så vil jeg hilse dagens trafikaftale velkommen, men det er mere for de ting, der ikke blev vedtaget på motorvejsområdet, end på de ting, der rent faktisk blev vedtaget.

Enhedslisten ønsker som hovedregel ikke at støtte biltrafikken, og derfor så skal vi også bede om en delt afstemning, det 5. "at" vil vi ikke stemme ja til i dag.

Winnie Berndtson (U): Det er da rart at høre den socialdemokratiske ordfører tale så rosende om behovet for udbygning på Nordhavnsvejen. Jeg troede, de der mange nye københavnere skulle bo billigt på Kløvermarken, men det skal de så ikke, de skal ud og bo i Nordhavnen, så må vi jo håbe, det bliver billigt derude.

Jeg kan godt støtte den her indstilling, det synes jeg også skal siges her. Der har været et rigtig godt udvalgsarbejde om det, hvor udvalget har fået lejlighed til at vende denne her sag og indtil flere gange har fået opklaret spørgsmål. Jeg synes i det hele taget, at materialet giver en meget god mulighed, også for folk, der ikke er trafikteknikere, for at prøve at forstå, hvad det her betyder for deres lokalområde.

Der er ikke nogen tvivl om, at vi skal have en vej, og jeg synes også, det er vigtigt at understrege, som borgmester Klaus Bondam gjorde det, at uanset hvad, så bliver det bedre end de trafikløsninger, der er derude i dag, uanset hvor skrabt en model, vi så måtte vælge.

Jeg kan heller ikke være med til at sende brevet til Christiansborg og vil stemme imod det 5. "at", og det vil jeg, fordi det indeholder et sidste afsnit, ikke at jeg ikke vil være med til at koordinere, det ville jeg sådan set godt, men det sidste afsnit åbner en ladeport for, at Københavns overborgmester kan forhandle en udvidelse af byggerierne ude på Nordhavn uden om de københavnere, som det berører, det vil jeg ikke være med til. Jeg vil ikke være med til, at man skriver et brev til Christiansborg, hvor man siger: Vi kan da godt sidde og fifle lidt med antallet af etagemeter, hvis vi så bare får finansieret noget vej. Det er ikke sådan, man laver kommuneplanlægning i København. Det gør man i dialog med københavnernes.

Enhedslisten begærede afstemning om indstillingens 5. at-punkt.

Indstillingens 1. - 4. at-punkt blev godkendt uden afstemning.

Indstillingens 5. at-punkt blev godkendt med 37 stemmer imod 7. 6 undlod.

For stemte: A, B, C, O, Wallait Khan (løsgænger) og V.

Imod stemte: Winnie Berndtson (løsgænger) og Ø.

Følgende undlod at stemme: F.

Dansk Folkeparti afgav følgende protokolbemærkning:

"Dansk Folkeparti mener, at det er vigtigt, at Nordhavnsforbindelsen bygges så den ikke kun tilgodeser den nuværende trafikbelastning, men tager højde for fremtidens trafikbelastning.

Det er således Dansk Folkepartis opfattelse, at

- det er afgørende, at vejen bygges i tunnel hele vejen fra Kalkbrænderihavnsgade til Lyngbyvej,
- miljøet er den vigtigste faktor i den forbindelse,
- vejen skal være 6-poret med nødspor (3 spor + nødspor i hver retning),
- havnetunnel skal fra start indtænkes i Nordhavnsforbindelsen,
- den nødvendige finansiering skal tilvejebringes.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. januar 2009

Dansk Folkeparti afventer høring, før der tages endelig stilling til vejføring."

=====

7. Forslag til lokalplantillæg nr. 1 til lokalplan nr. 277 - "Servicecentret" (2008-119020)

Indstilling om,

at 1. forslag til lokalplantillæg nr. 1 for lokalplan nr. 277 "Servicecentret" vedtages med henblik på offentliggørelse og høring,

2. at forslag til lokalplantillæg offentliggøres i 2 måneder, samt

3. at dialogstrategien omfatter annoncering i områdets lokalpresse og en hjemmeside for lokalplantillægget. Det bemærkes, at forslaget til lokalplantillæg forudsætter at Kommuneplan 2009 er vedtaget forinden, da lokalplanen er afhængig af en ændring af den eksisterende kommuneplanramme i Kommuneplan 2005.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

8. Endelig vedtagelse af rammelokalplan med tilhørende tillæg til kommuneplan 2005 for Carlsberg II (2008-134348)

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen vedtager rammelokalplan Carlsberg II med tilhørende tillæg til kommuneplan 2005 endeligt, og at Borgerrepræsentationen vedtager Vurdering af Virkninger på Miljøet og Miljøvurdering med de ændringer, der fremgår under afsnittet "løsninger", samt

2. at Borgerrepræsentationen vedtager forslag til udbygningsaftale indgået med Carlsberg (bilag 8).

(Økonomiudvalget og Teknik- og Miljøudvalget)

Johannes Nymark (A): Nu er vi nået til ende af en lang høringsproces og en lang, og jeg vil også sige udbytterig høringsproces med masser af involverede. Jeg vil bare nævne et par af de vigtigste resultater, som faktisk har ændret på det oprindelige forslag. Det er måske ikke mindst inspireret fra Frederiksberg, at forholdene omkring Bakkehuset bliver forbedret. Men vigtigst måske er, at de meget diskuterede højhuse nu bliver trukket ind i området, så skyggevirkninger i Humleby og på Vester Fælledvej enten helt fjernes eller i hvert fald reduceres betydeligt.

Det er en rammeplan, vi vedtager i aften, men det er startskuddet på en udvikling af en spændende og ambitiøs byudvikling. Det bliver en lang proces, der mangler stadig konkrete lokalplaner til at udfylde rammeplanerne. Nu er starten gået efter det lange tilløb, og det bliver spændende at følge den lange og inspirerende proces.

Morten Kabell (Ø): Ja, velkommen tilbage til sagen, kunne man passende sige til denne her sag, for det er vel så anden gang, eller det er anden gang, vi diskuterer den endelige vedtagelse af Carlsberg II-lokalplanen.

I det store og hele ville jeg kunne gentage de bemærkninger, jeg var oppe og sige den 11. december, da vi havde førstebehandlingen af sagen, fordi der basalt set ikke er sket så meget.

Da vi fik et flertal for at sende sagen tilbage til udvalget, var det, fordi man mente, at supplerende høringer ikke er noget, man skal tage seriøst, det er ikke noget, man behøver at bekymre sig om, og i bund og grund er de i det hele taget lidt ligegyldige, så lad os dog bare vedtage tingene uden egentlig

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. januar 2009

at overveje dem. Det skete så heldigvis ikke, sagen røg til Teknik- og Miljøudvalget, og der er dog også sket nogle ændringer, der er positive.

Det må vi så sige også generelt er tilfældet med den her sag, at hver eneste gang sagen er blevet behandlet en gang til, hver eneste gang man har tænkt sig om, ja, så er der sket nogle små forandringer. Det kunne jo lede til den fristende slutning, at vi nok hellere må diskutere sagen en gang til i Teknik- og Miljøudvalget, fordi det lader til, at hver gang vi snakker om sagen, så bliver folk en lille smule klogere, og det er jo selvfølgelig altid godt. Jeg er dog nok godt klar over, at det nok er i aften, vi skal tage den endelige beslutning.

Det er klart, at der er sket forandringer i spørgsmålet om tre af højhusene, det er fint, det er da godt, at vi kan hjælpe vores, jeg var lige ved at sige nabo, men vores lille enklavekommune på Frederiksberg, med nogle af de ønsker, de har. Man kunne ønske, at den samme ildhu med at hjælpe beboerne i området også var tilfældet over for Københavns egne beboere, som er kommet med rigtig mange indsigelser omkring Carlsberg II. Det kan være, det kommer en dag, det kan være, københavnernes stemmer nogle politikere ind, der er parate til at lytte til dem.

Men problemet er jo generelt med den her højhusplacering og generelt med højhusbyggerierne på Carlsberg II, at de er uinspireret, de er uinteressante, der er tale om i bund og grund lidt ligegyldig arkitektur, man har jo ikke engang villet, og det er måske meget ærligt i virkeligheden fra forvaltningens side, kalde dem for spændende tårnhuse, nej, man har kaldt dem det, de er, nemlig bare kvadratiske højhuse, som skal plastres ned over en bydel, hvor de ingen steder hører hjemme.

Jeg er ikke højhusforskrækket på nogen måde, jeg går klart ind for, at man skal bygge anderledes og højere, når det giver mening, men jeg synes dog, man må stille et minimumskrav, nemlig at arkitekturen skal være interessant, at den skal spille en positiv rolle i bydelen, og at det skal kunne bibringe både bydelen og det nye byområde noget væsentligt. Ingen af de dele er tilfældet på Carlsberg.

Så med de her ord og med en gentagelse af samtlige de ord, jeg har sagt i de to andre ordførertaler om Carlsberg II, skal jeg blot slutte af med at sige, at Enhedslisten stemmer imod. Det kunne have været så godt, det blev det så ikke.

Indstillingen blev godkendt med 42 stemmer imod 6.

For stemte: A, B, C, F, O, Wallait Khan (løsgænger), V og Winnie Berndtson (løsgænger).

Imod stemte: Ø.

9. Endelig vedtagelse af tillæg nr. 3 til lokalplan nr. 310 "Teglværkshavnen" med kommuneplantillæg (2008-143726)

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen vedtager tillæg nr. 3 til lokalplan nr. 310 "Teglværkshavnen" med tilhørende tillæg til Kommuneplan 2005 og miljøvurdering endeligt med de ændringer, der fremgår under afsnittet "løsninger" samt bilag 7 "Notat om henvendelser", herunder, at bebyggelsesplanen i området omkring MAN Diesel ændres.

(Økonomiudvalget og Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

10. Endelig vedtagelse af kommuneplantillæg for et område ved Bjergstedvej (2008-151151)

Indstilling om,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. januar 2009

1. at forslag til kommuneplantillæg for et område ved Bjergstedvej vedtages endeligt.
(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

11. Endelig vedtagelse af kommuneplantillæg for et område ved Kraftværksvej (2008-152604)

Indstilling om,

1. at forslag til kommuneplantillæg for et område ved Kraftværksvej vedtages endeligt.
(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

12. Et grønt København (2008-132431)

Indstilling om,

1. at Kommunens grønne rekreative arealer i fremtiden mindst skal være på samme størrelse som pr. 1. januar 2008,
2. at Teknik- og Miljøforvaltningen pålægges at udarbejde en årlig opgørelse over offentlige tilgængelige grønne arealer i hver bydel og i Københavns Kommune som helhed, målt i m² og i forhold til antal indbyggere,
3. at der i den årlige redegørelse skal indgå resultater af kvalitetsmålinger af de grønne rekreative områder på baggrund af målinger og brugerundersøgelse, der i forvejen udføres som løbende opfølgning på Teknik- og Miljøforvaltningens driftsstrategi,
4. at de årlige redegørelser skal indgå og offentliggøres i Københavns Miljøregnskab, som er tilgængelig på kommunens hjemmeside, samt
5. at "Medlemsforslaget om et grønt København (forslummelses-stop)" (BR 172/08) med nærværende indstilling anses for imødekommet, idet ansvaret for redegørelse og offentliggørelse af mængden af grønne områder i kommunen lægges hos Teknik- og Miljøforvaltningen og ikke Økonomiforvaltningen. Det bemærkes, at såfremt anlægsarbejder medfører reduktion af grønne rekreative arealer, skal Borgerrepræsentationen forud for anlæg af erstatningsarealer tage stilling hertil i en konkret sag, herunder til de økonomiske konsekvenser. I forhold til den aktuelle sag forudsættes det at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.
(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

13. Projektudvikling BaNanna Park (2008-110599)

Indstilling om,

1. at der frigives en anlægsbevilling på 1,4 mio. kr. til projektering af BaNanna Park, finansieret af de 7,2 mio. kr. afsat til BaNanna Park i budget 2008. Bevillingen er fordelt med 0,06 mio. kr. i 2008 og 1,34 mio. kr. i 2009 på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling, Ordinær anlæg, funktion 0.28.20.3 (Grønne områder og naturpladser) Det bemærkes, at Borgerrepræsentationen har besluttet, at Teknik- og Miljøudvalget skal reservere måltal

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. januar 2009

svarende til 3,3 mio. kr. i forhold til projektet for BaNanna Park. Desuden forudsættes det at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme. (Teknik- og Miljøudvalget)

Næstformand Mona Heiberg fremsatte følgende ændringsforslag til indstillingen:

" Idet Borgerrepræsentationen ikke kan give anlægsbevillinger til forudgående budgetår, foreslås 2. at-punkt erstattet af følgende:

2. at der frigives en anlægsbevilling på 1,4 mio. kr. i 2009 på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling, Ordinær anlæg, funktion 0.28.20.3 (Grønne områder og naturpladser) til projektering af BaNanna Park."

Indstillingen blev med det stillede ændringsforslag godkendt uden afstemning.

=====

14. Revideret rækkefølge for etablering af legepladsprojekter i 2009 (2008-141160)

Indstilling om,

1. at fire legepladsprojekter, som i Budget 2009 er udskudt til 2010, gennemføres i 2009 for i alt kr. 2.805.000, mens seks andre legepladsprojekter, der er planlagt gennemført i 2009, udskydes til 2010 for i alt kr. 2.800.000. Udgifterne i 2009 og 2010 afholdes under Teknik- og Miljøudvalgets bevilling, Ordinær anlæg, funktion 0.28.20.3 (Grønne områder og naturpladser) og finansieres af den pulje, som er afsat til legepladser (plads til leg) i budget 2008 (BR 371/07). Det forudsættes at Teknik- og Miljøudvalget overholder udvalgets anlægsmåltal, som ikke berøres af denne sag. Desuden forudsættes det at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

15. Byggesagen Valbygårdsvej 40 (2008-146818)

Indstilling om,

1. at der nedlægges forbud efter planlovens § 14 i forhold til en byggesag på Valbygårdsvej 40. Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget) (Standsningsret)

Winnie Berndtson (U): Ja se, nu er det jo vi skal i gang med at debattere den socialdemokratiske kvadratmeterforskrækkelse. Her er vi ude i, at man nedlægger et § 14-forbud, og det vil jeg sige, det er ikke noget, man lige hiver op af bolchedåsen hver dag i forhold til planloven, at her går man ind og ændrer.

Der er tale om et område ude i Valby, hvor en ejer af en grund og et hus gerne vil opføre et byggeri helt i overensstemmelse med kommuneplanens rammebetingelser, et byggeri af en karakter, der ikke engang udløser en lokalplan, for det er fuldstændig efter bogen, et byggeri, som er tilpasset nogle af de indsigelser, som er kommet i forløbet, med hensyn til at fjerne parkering, så de grimme biler ikke kan ses osv. osv.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. januar 2009**

Og alligevel mener et flertal åbenbart, at her skal man fiske et § 14-forbud op for at forhindre det her fuldstændig vilde byggeri, der vil smadre samtlige villaområder i Valby. Jeg har aldrig set noget så latterligt, undskyld jeg siger det, aldrig har jeg set noget så meningsløst som denne her sag.

Der er jo ikke engang tale om, at man bygger ind i et eksisterende villaområde, der er tale om, at man laver et byggeri, som er mindre end dets naboer, man er ikke engang på kanten af et villaområde. Man kunne sige, hvis man nu var der, hvorved at tillade, at det her byggeri lige tog en tak mere af et villaområde, så kunne man måske sige, arh er det det, vi gerne vil. Det var det, et stort flertal herinde sagde ja til ude i Rosenvængets Alle, som er Danmarks ældste villakvarter, der ville man godt hugge ind.

Men ude i Valby, hvor vi ikke er i nærheden af et villaområde, og hvor en bygherre har købt en grund, ejer en grund, har lavet et byggeri, har brugt masser af kræfter på at tegne inden for kommuneplanens bestemmelser så fint, at det ikke engang udløser en lokalplan, der finder et flertal i denne her sal åbenbart, at nu må der siges stop, vi vil ikke have alle de kvadratmeter, der smadrer det skønne, lave København.

Så er det bare, jeg spørger dem, som nu laver det her § 14-forbud i dag, der skal så laves en lokalplan, fordi det er det, et forbud går ud på, i løbet af et år skal der laves en lokalplan. Den lokalplan skal jo sige noget andet end kommuneplanen, ellers giver det jo slet ikke mening at stoppe den her bygherre. Så hvad er det, man forestiller sig på det her sted. Vi er altså ude et sted, hvor man skal lave en lokalplan, som giver en bebyggelsesprocent på mindre end de 130, der er i dag, og på mindre end de 5 etager. Forestiller flertallet herinde sig virkelig, at vi på denne her matrikel i Valby, der i øvrigt er omgivet af etagebyggerier, laver en lokalplan, hvor man må bygge én etage med udnyttet tagetage og en maksimal bebyggelsesprocent på 40? Er det det, man forestiller sig, en kommende lokalplan skal gå ud på?

Borgmester **Klaus Bondam**: Både som borgmester for byggesagsområdet og som radikal må jeg sige, at jeg efterhånden er temmelig pikeret over denne her sag. Jeg synes ikke, at vi som kommune eller politikere står med en særlig god sag, hvis vi blokerer byggeriet på Valbygårdsvej 40 med et § 14-forbud.

Jeg skal ikke gentage sagens detaljer. Teknik- og miljøforvaltningens gode embedsfolk har redegjort ganske udmærket for det i indstillingen og også redegjort for, hvorfor der ikke er noget som helst forvaltningsmæssigt grundlag for ikke at give en byggetilladelse. Det foreslåede projekt ligger helt og holdent inden for de planmæssige rammer, der er for området. Forvaltningen har ved forhandlinger med arkitekt og bygherre fået ændret de elementer, som imødegår gener fra naboer, specielt nr. 38 på Valbygårdsvej. Derfor er det altså også vores embedsfolks klare vurdering, at byggeandragendet bør imødekommes med en byggetilladelse, og jeg må sige, det er også Det Radikale Venstres holdning.

Jeg sætter meget stor pris på Valby, jeg har besøgt Valby mange gange i min borgmestertid og såmænd også før. Jeg er meget glad for nogle af de initiativer, som Lokaludvalget i Valby har taget, bl.a. i forbindelse med projekt Ren Valby.

Men når det er sagt, så må jeg også i al fredsommelighed og venskabelighed gøre opmærksom på, at Valby er en del af København, og i København er en 5-etages bygning altså ikke et højhus. Men når vi taler om fortætning, og det er et begreb, som også Socialdemokraterne heldigvis ikke er bange for at benytte i denne her valgperiode, ja, så gør vi det for at understøtte bylivet, vi gør det for at understøtte bæredygtigheden og befolkningstilvæksten. Ja, så vil vi altså uvægerligt indimellem komme i det dilemma, at ikke alle er tilfredse med højden, ikke alle er tilfredse med tætheden eller med de løsningsforslag, der bliver lagt frem. Det har vi jo set eksempler på i mange sager her i salen.

Derfor har jeg såmænd også respekt for generelt, men i dette konkrete tilfælde så opfylder projektet faktisk intentionerne i kommuneplanen om etagebebyggelser langs Valbygårdsvej, mens villakvarteret bagved bevares. Jeg har respekt for borgernes holdning, vi har også haft dem i foretræde i udval-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. januar 2009**

get, men vi har altså som politikere også et ansvar for at stå ved nogle af de overordnede beslutninger, som vi har truffet om byens udvikling, og altså ikke lader os styre af meget lokale folkestemninger. Et princip, jeg i øvrigt synes, heldigvis et politisk flertal bifalder i mange sager.

Derfor så synes vi altså ikke, at kommunen eller vi som politikere vil stå i et ret godt lys, hvis sagen ender med et § 14-forbud. Jeg må sige, at jeg synes, Winnie Berndtson argumenterede ganske udmærket i denne sag, jeg synes, der er gået smålig lokalpolitik i denne sag.

Lad mig til slut bemærke, at teknik- og miljøforvaltningen vurderer, at kommunen formentlig ikke er erstatningspligtig, men det kan naturligvis ikke helt udelukkes. Økonomiudvalget gav den 20. januar i år tilsagn om at følge indstillingen fra Teknik- og Miljøudvalget på betingelse af, at Teknik- og Miljøudvalget afholdt eventuelle merudgifter i den forbindelse. Ærlig og oprigtig talt, det er næsten at føje spot til skade, hvis Teknik- og Miljøudvalget skal stå til regnskab for et erstatningskrav på baggrund af, at et politisk flertal forkaster en formel og administrativt korrekt sagsbehandling i min forvaltning.

Jeg håber, men tvivler på, at et flertal her i salen vil besinde sig og afvise et § 14-forbud. Sagen er på flere måder kommet helt ud af proportioner.

Lad mig endnu en gang slå fast, hvis man træffer denne her beslutning i dag, så forkaster man en formelt administrativ korrekt sagsbehandling i forvaltningen. Så kom ikke her en gang til og snak om attraktiv arbejdsplads. Tak.

Lotte Thiim Bertelsen (F): Nu står vi her jo ikke for at genere forvaltningen eller forvaltningens arbejde. Man kunne godt som de to foregående talere udlægge det her som et klassisk "ikke i min baghave"-syndrom, men det mener jeg faktisk ikke, det er. Jeg mener faktisk, at de folk, der bor i området, som har gjort indsigelse, de indsigelser, som Valby Lokaludvalg er kommet med, er rigtige og meget relevante i denne sag.

Helt grundlæggende mener jeg, at området har fået en forkert planbetegnelse i den sidste kommuneplan, og det er selvfølgelig meget uheldigt, og det burde ikke være sket. Jeg synes, det er enormt ærgerligt for den grundejer, der har købt grunden måske i hensigt at bygge noget, og kan godt forstå, at han har haft en formodning om, at det kunne han få lov til, fordi det var udlagt, som det var i kommuneplanen. Men det mener jeg var en fejl, jeg mener ikke, at det område skal udlægges som et B4-område, jeg mener, at det skal være et område, som primært er et villakvarterområde.

Det er rigtigt, der ligger noget etagebyggeri i området, og det er jo en vurdering, forvaltningen vurderer, der ligger overvejende etagebyggeri. Når jeg færdes dagligt i området, så vurderer jeg, at det er et overvejende grønt område med lave villabebyggelser og enkelte etageboliger, der kan man vurdere forskelligt.

Det er min vurdering, som ligger til grund for vores holdning, at det ikke burde være et B4-område, hvor man bygger så tæt. Af den årsag så fastholder vi vores indstilling om, at vi stemmer for et § 14-forbud.

Johannes Nymark (A): Jeg kan fuldt ud tilslutte mig Lotte Thiim Bertelsens bemærkninger. Der er tale om en vejstrækning, som allerede nu er ganske overlæst. Jeg vil sige, at jeg tror, hvis vi skulle planlægge Valbygårdsvej i dag, kunne vi ikke drømme om at bygge det, der ligger nede mod Sankt Annæ Gymnasium, så højt og så tæt, som sket er.

Min bekymring, og det har vi også nævnt i udvalget, er, at det her ikke er enestående, men at der ligger sådan nogle ældre planforhold, som er rullet med i kommuneplanen. Vi kan jo ikke gå igennem med tættekam. Vi har opfordret forvaltningen til at sige, hvor har vi tilsvarende situationer, hvor man sådan er lullet i søvn og ikke har undersøgt planforholdene. Pludselig popper en sag op fuldstændig mod forventning og set i dagens lys helt på tværs af de forestillinger, man gør sig.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. januar 2009

Så vi tilslutter os et § 14-forbud, også for at markere, at vi utvivlsomt også andre steder i byen har denne risiko, fordi vi ikke som politikere kan gå hver en detalje igennem med tættekam i hele kommuneplanen.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Og Jens Kjær Christensen – endnu en valbyborger, værsgo.

Jens Kjær Christensen (Ø): Ja, presset af alle de andre valbyrepræsentanter vil jeg da også sige noget på Enhedslistens vegne. Helt undtagelsesvis er vi fuldkommen enige med Socialdemokraterne og SF. Det vil sige, at det er arbejderflertallet, der slår til igen. Det sker alt for sjældent i denne sal.

Jeg synes godt nok, at borgmester Klaus Bondams argumentation er lidt tynd i betragtning af, at arbejdsplads, der hvor vi sluttede, for forvaltningens medlemmer, har for så vidt intet med demokratiet i denne by at gøre. Enhver forvaltning kender de betingelser, hvorunder man arbejder, indtil denne sal har talt, det er betingelserne. Jeg kan berolige borgmester Klaus Bondam med, at jeg er ganske sikker på, at der på grund af den beslutning omkring § 14-forbuddet, som vi træffer i dag, ikke bliver personaleflugt fra forvaltningen i Teknik & Miljø.

En anden betragtning, Klaus Bondam var inde på, det var spørgsmålet, om det her er lokalt fnidderfnadder, er det, fordi vi er på vej ind i et valgår eller hvad. Jeg har bemærket mig, at borgmester Klaus Bondam undervejs i diskussioner, der har været fremme i medierne, har skiftet synspunkt, og Enhedslisten har vist aldrig påstået fra denne talerstol, at det var på grund af plat og simpel, almindelig opportunisme over for De Radikale eller kommende vælgere i denne by.

Hvis man kigger på det konkrete sted, så må man jo godt, undskyld mig udtrykket, bruge indersiden af hovedet. Og undskyld, hvad politikere for mange, mange år siden herinde i denne Borgerrepræsentation har vedtaget planmæssigt, har denne forsamling dybest set ikke overblik over. Der giver jeg Johannes Nymark fra Socialdemokraterne fuldkommen ret.

Derfor må man selvfølgelig, når man opdager den slags uhensigtsmæssige beslutninger, som tidligere har fundet sted, selvfølgelig lave den om. Hvis tarv er det, man så her forfægter? Ja, det er selvfølgelig borgernes. Hvis skulle det ellers være i sådan en konkret situation?

Så jeg er meget glad ved, at jeg har forstået, at forvaltningen nu med tættekam vil gå byen rundt og se, om der findes lignende situationer, hvor det kræver indgreb fra vores side for at ændre plangrundlaget for også at give et fair signal til dem, der måtte være jordejere.

Men jeg er meget glad for, at behandlingen ender med, at vi nu er et flertal, der kan beslutte at påvirke virkeligheden og i øvrigt også, at borgerne går hen og bliver glade.

Winnie Berndtson (U): Ja, det bliver jo spændende, når man når til kommuneplanvedtagelsen i december, når Jens Kjær Christensen allerede her har annonceret, at den binder naturligvis ikke, fordi man kan da ikke forlange, at vi læser materialet igennem og ved, hvad vi vedtager. Så det er da fuldstændig lige meget, hvad der står i den, det må embedsmændene jo bare lave, og hvis vi så finder ud af, at vi vil noget andet i overmorgen, så gør vi bare det. Man kan jo ikke forlange, at vi mener det, når vi beslutter en kommuneplan, det ville da næsten også være for meget forlangt.

Nej, Jens Kjær Christensen, det går ikke. Så må man lave en ny kommuneplanprocedure, der gør, at politikerne rent faktisk er i stand til at finde ud af, hvad filen det er, de beslutter. Man kan ikke pålægge bygherrer og investorer her i denne by hver eneste gang at skulle rende til kommunen for at spørge, om Borgerrepræsentationen nu også mener det plangrundlag, den nu engang har udstukket. Det går ikke. Når vi har lavet et plangrundlag, så har vi lavet et plangrundlag, og det er undtagelsen, undtagelsen, at man er nødt til at gribe til § 14, fordi man har taget fuldstændig fejl, eller der er noget, der er smuttet fuldstændig.

Jeg spørger igen dem, der er så meget tilhængere af det her § 14-forbud, så lad os få det, det bliver uden min stemme, pyt, skidt med det. Konsekvensen af et § 14-forbud er, at der skal laves en lo-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. januar 2009**

kalplan, så nu spørger jeg lige igen, hvad det er for en lokalplan, man forestiller sig, der kan laves på dette område, som dækker den bebyggelse, der rent faktisk er i det her område, som ikke er den bestemmelse, der allerede ligger i kommuneplanen. Man kan godt lave en lomme, der gør den matrikel, vi taler om her, til et villaområde med 40 i bebyggelsesprocent og 1 etage og udnyttet tagetage, det kan man godt gøre, men man kan ikke lave en lokalplan for det her område med andre bestemmelser end det, det har i dag, for det her område er omgivet af etagebyggeri.

Så nu spørger jeg igen: Hvad er det for en lokalplan, de kvadratmeterforskrækkede socialdemokrater ude i Valby vil have for den her parcel, for det her område, for konsekvensen af et § 14-forbud er, at man inden et år skal lave en lokalplan?

Jens Kjær Christensen (Ø): Ja, det har Winnie Berndtson jo ret i, for da sidder der en anden Borgerrepræsentation.

Men det, jeg lige glemte i forbifarten, det var at gøre opmærksom på et forhold, som jeg tror, vi vil møde meget hyppigere i fremtiden. Det er de her uhensigtsmæssige beslutninger, som jeg kaldte dem før. Hvem er i den forbindelse vagthundene ud over den enkelte borger? Det er faktisk også i denne konkrete situation, lokaludvalget i Valby.

Det er jo egentlig ret fremragende det her, at vi nu har opbygget et system, selv om det er udpeget, ville vi jo helst have, det skulle være valgte repræsentanter, men at lokaludvalget er så vågent, blander sig i diskussionen, henviser sagen til det politiske niveau, har en holdning omkring det og er med til at påvirke, hvad der faktisk bliver besluttet. Det synes jeg er ganske fremragende.

Derfor skal man ikke fra denne talerstol gå hen og blive sur over, at embedsmændene ikke får ret, eller ret, de har jo ikke ret i udgangspunktet, de administrerer, sådan som de har fået besked på, og dem har jeg heller ikke kritiseret i denne forbindelse. Men når et flertal i denne forsamling mener noget andet, ja, så mener et flertal noget andet.

I øvrigt til Winnie Berndtson, som jo nok også har opdaget, hvad der har fundet sted i forbindelse med den nye kommuneplan, så kører den jo ikke glat igennem Økonomiudvalget, men røg netop tilbage til en anden forvaltning, økonomiforvaltningen. Jeg kan endda, hvis Winnie Berndtson ikke har opdaget det, referere fra Kultur- og Fritidsudvalget, at vi stemte faktisk kommuneplanen ned, fordi den ikke opfyldte de lovede betingelser om indarbejdelse af kultur- og fritidsfaciliteter i konkret form.

Så derfor er det jo ikke så dårligt, at for første gang, jeg har siddet i denne Borgerrepræsentation, går man meget mere alvorligt og tæt ind på, hvad er det for et plangrundlag, som faktisk fremover definerer vores by, og er vi sikre på, at det, vi beslutter, faktisk afspejles ned i den her plan, som jo, indtil andet sker, er det, embedsmændene skal administrere efter.

Så jeg opfatter det som en lykkens dag, for det er rigtigt, det er sjældent, vi nedlægger § 14-forbud, at vi overhovedet erkender, hvilke instrumenter vi har til rådighed, når vi skal planlægge byens fremtid.

1. næstformand (Mona Heiberg): Vi går til 3. runde.

Winnie Berndtson (U): Nu har den kvadratmeterforskrækkede Anne Vang også forladt salen. Det var da ærgerligt, fordi så kan man ikke få et svar på, hvad det er for en lokalplan, der rent faktisk udarbejdes her.

Jeg vil bare sige selv, at de 4 gange, jeg har været med til at vedtage kommuneplaner, har jeg læst, hvad jeg har vedtaget, og det betyder ikke, at man nogle gange ikke har taget fejl, det betyder ikke, at man nogle gange ikke har kunnet forestille sig noget andet 2 år efter, end man vedtog den dag, man vedtog den.

Men det er ikke det, vi taler om her. Her taler vi om hykleri ud over alle grænser, her taler vi om, at Socialdemokraterne var med til at vedtage et byggeri i Danmarks ældste villaområde ude på Rosen-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. januar 2009

vængets Alle med henvisning til, at når man nu engang havde tilladt det kommuneplanmæssigt, så var man nødt til at stå ved det. Nu er det det samme i Valby, og så ser det da helt anderledes ud og lokal-demokrati og jeg skal komme efter dig. Ude på Østerbro var man fløjtende, hamrende ligeglad med det lokale demokrati.

Så vi må sige, at rådet må da bare være, at det her handler slet ikke om kommuneplaner, det handler om, hvilke socialdemokrater der bor hvor, og hvis man vil redde sit villaområde, så skal man sørge for at få valgt en socialdemokrat, som bor i området.

Indstillingen blev godkendt med 36 stemmer imod 7. 6 undlod.

For stemte: A, C, F, O, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: B og Winnie Berndtson (løsgænger).

Følgende undlod at stemme: V.

=====

16. Helhedsplan for Sundholmsvej kvarteret, Landsbygefondens 2008/09 midler (2008-101171)

Indstilling om,

1. at helhedsplanen for Sundholmsvej kvarteret (bilag 1) godkendes. Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for de berørte udvalgs budgetrammer.

(Teknik- og Miljøudvalget, Socialudvalget, Børne- og Ungdomsudvalget og Beskæftigelses- og Integrationsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

17. Anlægsbevilling til Amager Strandpark I/S (2008-137215)

Indstilling om,

1. at der gives en anlægsbevilling på 9 mio. kr. (09 p/l) i 2009 til Amager Strandpark I/S på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling (Ordinær anlæg), funktion 0.28.20.3 til udbygning af strandparken,

2. at de 9 mio. kr. bruges på færdiggørelse af Anløbshavnen, Cafehusbåden, belysning langs med kanalområdet og 10-øren samt en hovedindgang ved Øresundsvej jf. den prioriteringsliste, bestyrelsen for Amager Strandpark I/S har udarbejdet, samt

3. at da de afsatte budgetmidler ikke rækker, anlægges strandstationen og den flytbare bod, der er omtalt i budgetaftalen for 2009, ikke nu jf. den prioriteringsliste, bestyrelsen for Amager Strandpark I/S har udarbejdet. Det bemærkes, at sagen ikke er blevet annulleret eller udskudt i budgettet for 2009. Det forudsættes, at Teknik- og Miljøudvalget overholder udvalgets anlægsmåltal, som ikke berøres af denne sag. Desuden forudsættes det, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

18. Modernisering af Sundbyvang og Sundbygård (2008-65266)

Indstilling om,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. januar 2009

1. at Borgerrepræsentationen tager indstillingen om modernisering af Sundbyvang og Sundbygård til efterretning. Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Socialudvalget budgetramme.

(Socialudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

19. Fordeling af § 18 midler til frivilligt socialt arbejde i 2009 (2008-105001)

Indstilling om,

1. at følgende foreninger tildeles midler i 2009-2011:

- Ungdomscaféen K 200.000 kr.

- Bisserne 350.000 kr.

- Kristeligt Studenter Settlement 125.000 kr.

- VUBUF 190.000 kr.

- FAKTI 150.000 kr.

- Samvirkende Menighedsplejer 100.000 kr. , samt

2. at Indvandrer Kvindecntret tilføres 220.000 kr. i 2009-2011, da midlerne til Indvandrer Kvindecntret er overflyttet fra Beskæftigelses- og Integrationsudvalget til Socialudvalget. Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Socialudvalgets budgetramme.

(Socialudvalget)

Margrethe Wivel (B) og Winnie Berndtson (løsgænger) deltog ikke i sagens behandling på grund af inhabilitet.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

20. Ny organisering af de lokale centre i Socialforvaltningen (2008-143930)

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen godkender Oplæg til ny lokal organisering, som beskrevet i indstilling og i bilag 1, samt

2. at administrative effektiviseringer i lokalforvaltningen vedtaget i budget 2009 udmøntes som beskrevet under afsnittet om økonomi som en af konsekvenserne af den ændrede organisering, som følger af *Oplæg til ny lokal organisering* (bilag 1). Det forudsættes på den baggrund, at eventuelle effektiviseringer på sikringsområdet skal fratrækkes compensationen til Socialforvaltningen i forbindelse med overdragelsen til Økonomiforvaltningen. Det forudsættes endvidere, at den praktiske implementering af planen, herunder lokaleorganiseringen, gennemføres i tæt samarbejde med Økonomiforvaltningen. Det forudsættes desuden, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Socialudvalgets budgetramme.

(Socialudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. januar 2009

21. Mobil Tandklinik (2008-147528)

Indstilling fra Økonomiudvalget om,

1. at Borgerrepræsentationen godkender en anlægsbevilling på 1,2 mio. kr. til indretning af en mobil tandklinik mhp. tandbehandling i klinikmæssige rammer. Der anvises kasse-mæssig dækning på bevilling Pleje, service og boliger for ældre, anlæg på funktion 4.62.85.3, samt

Det forudsættes, at Sundheds- og Omsorgsudvalget overholder udvalgets måltal for bruttoanlæg, og at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Sundheds- og Omsorgsudvalgets budgetramme.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

22. Anlægsbevilling til udvidelse af institutionen Kettegårds Allé (2008-114425)

Indstilling om,

1. at den afsatte anlægsbevilling på 20 mio. kr. i 2008, jf. BR (2008-110694) ikke som forudsat anvendes til køb af en pavillon, samt

2. at der i stedet afsættes en anlægsbevilling i 2009 på 8.100.000 kr. på Børne- og Ungdomsudvalgets bevilling Anlæg, funktion 5.25.14.3, integrerede institutioner, til udvidelse af den eksisterende integrerede institution Valnødden, Kettegårds Allé 65, med 10 børnehave- og 12 vuggestuepladser og til etablering af køkken samt reetablering af institutionens personalefaciliteter, da disse er blevet lukket af som følge af påbud fra Arbejdstilsynet. Der anvises dækning for bevillingen på Børne- og Ungdomsudvalgets bevilling Anlæg, funktion 5.25.14.3, integrerede institutioner, og der overføres her fra 7.495.000 kr. til Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling Københavns Ejendomme, funktion 5.25.14.3. Det er en forudsætning for bevillingen, at der i forbindelse med overførselssagen overføres 8.100.000 kr. fra 2008 til 2009. Bevillingen afholdes inden for Børne- og Ungdomsudvalgets anlægsmåltal i 2009. Det bemærkes, at omdisponeringen betyder, at det tager længere tid at få etableret pladserne, end hvis pavillonløsningen kunne have ladet sig gøre. Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Børne- og Ungdomsudvalgets budgetramme.

(Børne- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

23. Endelig godkendelse af Hotspotprogrammer og Tryghedsindeks (2008-153150)

Indstilling om,

at Hotspotprogram for Akacieparken og Sjælør Boulevard samt model for Tryghedsindeks i København godkendes.

(Beskæftigelses- og Integrationsudvalget)

Borgmester **Jakob Hougaard**: Jeg vil gerne indlede med at sige tak for det gode samarbejde, der har været med de forskellige forvaltninger om at få lavet det her program. Hotspot er jo en tryghedsindsats i et område, der er udvalgt i Valby, som har haft problemer med kriminalitet, og som har unge mennesker, som kan være ude i nogle problemer, og som har brug for en ekstra indsats. Det her initiativ skal så prøve at samle den indsats, som jo fra forskellige forvaltninger ydes over for unge, som er udsat på forskellig vis.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. januar 2009**

Det helt afgørende element i det her det er jo at skabe en koordination, så at man kan yde en relevant og hurtig indsats tidligere, end man har gjort det før, og at det så gerne skulle danne et program, der gør, at vi i kommunen i det hele taget fremtidig vil være i stand til at løse den kriminalpræventive opgave.

Det her er jo et tema, der har fyldt meget i medierne, vi har også her i Borgerrepræsentationen haft en lang række debatter om det her emne. Jeg håber på, at det her forsøg vil kunne give os nogle gode resultater i den periode, projektet løber.

Så er det også vigtigt at sige, at hotspottanken jo handler om at koordinere og udvikle aktiviteter, som allerede foregår, altså det vil sige at understøtte lokale aktiviteter, lokalområdets egen evne til også at løse problemerne, ikke at udkonkurrere eller modarbejde den eksisterende indsats. Derfor er det dejligt, at det her program og den indsats er tænkt så meget ind i lokalområdet, og at det er blevet modtaget så positivt i lokalområdet.

Jeg synes, der er grund til at takke også beboere og borgere i Valby for at gå ind i arbejdet så positivt, og jeg synes, det lyder til, at det virkelig vil kunne give et godt udgangspunkt for det arbejde, der allerede fra mandag går i gang, når vores nye gadeplansmedarbejdere kan trække i arbejdstøjet.

Så vi ser frem til det her initiativ og håber på, at det vil kunne løse de problemer, der kan være i Valby.

Heidi Wang (V): Der er også et bilag om en undersøgelse af borgernes følelse af tryghed i Akacieparken og på Sjælør Boulevard. Men hvis man kigger på tallene, så er det sådan, det er bare et tal fra hovedet, at 59 pct. af borgerne føler sig utrygge ved de utilpassede unge. Men resten af problemerne med utryghed kommer faktisk fra narko og tyveri. Det vil så sige, at det er de problemer, der bekymrer borgerne, og jeg mener ikke, det er hotspotchefens arbejdsområde.

Venstre er for det her forslag, derfor er vi gået sammen om at bevilge penge til at hyre en hotspotchef. Men det, som Venstre er lidt bekymret for, det er, at det ser ud til, at hotspotchefen skal mange ting. De præventive tiltag skal han have med og selvfølgelig nogle nye tiltag. Det, vi er usikre på, det er, at han ikke sådan bliver overvældet med forskellige opgaver.

Derfor vil jeg i udvalget også stille et spørgsmål til borgmester Jakob Haugaard om, hvad præcis hotspotchefen skal, så der ikke sker nogen overlapning i opgavefordelingen, fordi vi har jo SSP'er, og vi har en masse gode tiltag allerede i forvejen.

Jette Gottlieb (Ø): Jeg vil bare forebygge, at nogen skulle blive forbavsede over, at Enhedslisten ikke stemmer imod det, der foreligger her. Det hænger sammen med at det er en afstemning om indhold, og det indhold, der er i den plan, der nu er lagt frem, er jo ganske fornuftigt, så det har vi ikke tænkt at stemme imod.

Derimod var vi modstandere af selve konstruktionen, ansættelse af en hotspotchef. Vi havde nogle retspolitiske bekymringer, om der kunne være garanti for, at folks retssikkerhed blev fastholdt og alle den slags ting. Men det er jo passeret, det er jo vedtaget.

Indholdsmæssigt synes vi, at de tiltag, der bliver lavet, er fornuftige, meget ambitiøse, må man sige, og vi vil selvfølgelig løbende holde øje med, om den indsats, der nu koncentrerer sig om de områder, der her er blevet udpeget, betyder, at indsatsen i forhold til de øvrige bydele af den grund bliver ringere, fordi det var jo ikke meningen.

Men Enhedslisten stemmer altså ikke imod dette forslag.

Signe Goldmann (F): Det oprindelige hotspotforslag var SF heller ikke særligt begejstrede for, som nogle måske kan huske. Vi havde bl.a. en nervøsit i forhold til, om det blev en parallelorganisation i forhold til SSP, og vi er stadig væk også betænkelige i forhold til den konstruktion, der er lavet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. januar 2009

Men som også Jette Gottlieb siger, så har SF også den holdning, at det program, der nu er blevet lagt frem, det er det, vi skal tage stilling til, det er ikke selve konstruktionen. Programmet synes vi også er rigtig godt. Det man kan sige om det det er, at det samtidig også er rigtig ambitiøst, og vi kan da have en tvivl om, hvorvidt det kan lykkes at gribe så mange bolde for så relativt få mennesker. Vi vil gerne ønske den nye hotspotchef og forsøget rigtig meget held og lykke med at få grebet de bolde.

Det, vi så også synes, man skal være opmærksom på, det er, eftersom det her er et forsøg, der skal køre en periode, at man også sikrer, at de bolde, som så eventuelt bliver grebet og ikke har været grebet før, at man finder ud af, hvordan vi kan sikre, at det eksisterende system fremover kan få grebet de bolde på en ordentlig måde, altså bruger det her til ikke bare at gribe dem nu, og så trækker vi os ud, og så falder det hele tilå jorden, når vi er ude igen, men hvordan kan vi få det her indarbejdet i det eksisterende system, så det kan håndtere de her problemer bedre. Det er i hvert fald vigtigt for os også.

Borgmester **Jakob Hougaard**: Jeg vil gerne kvittere for, at SF og Enhedslisten er gået ind i det her arbejde og også kommer med konstruktive meldinger her om det her programs indhold. Jeg håber også, at de erfaringer, vi så kommer til at gøre os med hotspots, måske kan komme ind og adressere noget af den tvivl, der har været.

Jeg vil også sige, at den måde, det er født på, med den skepsis, der har været, jo også har betydet, at der har ligget et ekstra arbejde for at lave det her program og involvere lokalområdet meget bredt. Derfor er jeg faktisk også meget glad for, at det er endt med, at vi alle sammen her i Borgerrepræsentationen kan støtte programmet.

SF og Enhedslisten beklæder nogle vigtige borgmesterposter her i byen, som også har meget stor betydning for børn og unge, og derfor er det et ret vigtigt signal også til lokalområdet, at der her i Borgerrepræsentationen er bred opbakning til hotspots. Jeg håber og tror på, at det vil kunne give os nogle erfaringer, som er gode. Lad os i hvert fald arbejde videre med det. Vi kommer også til at følge det løbende.

I forhold til Heidi Wang fra Venstre så er det klart, at det er en ny og hidtil ukendt konstruktion med en hotspotchef. En af de kvaliteter, der er ved hotspotchefen, er jo, at han er ansat i tre forvaltninger og kan således også yde et lederansvar for tre forvaltninger. Det skulle gerne kunne give lidt mere power til hans funktion i lokalområdet, sådan at han, når der er brug for en indsats over for en ung, der har problemer, eller en familie, hvor der er brug for at handle, så også faktisk kan gøre en indsats hurtigt, få de respektive myndigheder til at arbejde sammen om den indsats, der er brug for.

Politiet har jo kvitteret for det her med også i politiet at skabe en konstruktion med en medarbejder, der har kompetence til sammen med hotspotchefen at kunne handle.

Det vil sige, at alle de parter, der omringer den unge, forhåbentlig vil kunne handle sammen med den her konstruktion. Det er noget nyt, men baserer sig naturligvis på erfaringer fra udlandet, hvor man også har arbejdet med at arbejde systematisk i områder, hvor der er særlige problemer, og skabe en koordination. Og vi tror, at de erfaringer vil vi også i København kunne profitere af.

Men altså jeg vil gerne udtrykke stor glæde over, at der er den her opbakning i Borgerrepræsentationen.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

24. Fritagelse for hvervet som borgerrepræsentant (2009-8343)

Godkendelse af at Lotte Thiim Bertelsen (F) af arbejdsmæssige årsager fritages for sit medlemskab af Borgerrepræsentationen med virkning fra den 1. februar 2009, jf. lov om kommunale valg § 103.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. januar 2009

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

25. Meddelelse om midlertidigt valg (2009-7991)

Meddelelse fra den store valggruppe om,

1. at Bo Normander (B) med virkning fra den 29. januar 2009 og indtil videre indtræder som midlertidigt medlem af Sundheds- og Omsorgsudvalget under Tina Bostrups fravær.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

=====

26. Forespørgsel til overborgmesteren om sikkerheden ved Prøvestenen (2009-8270)

Overborgmesteren bedes redegøre for, hvordan brændstofanlæggene på Prøvestenen på Kløverparken adskiller sig fra det tilsvarende anlæg i Buncefield i London, der brændte ved en eksplosionsagtig brand i 2005, samt redegøre for, hvilke tiltag Københavns Kommune har gjort i anledning af ulykken i Buncefield.

(Stillet af Det Konservative Folkeparti, Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Winnie Berndtson (løsgænger))

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Er der nogen, der vil begrunde det? Jo, der var en.

Borgmester **Mogens Lønborg**: Jeg skal gøre det kort, der står sådan set meget klart i motiveringen, hvad det er.

Jeg vil starte med at sige, at jeg er glad for, at vores overborgmester har taget beredskabsproblematikken meget alvorligt, der er virkelig sat fokus på beredskab. Men det er også vigtigt, at vi er opmærksomme på, at vi risikerer at komme i en meget alvorlig situation. Når vi så har et eksempel fra London eller nord for London, Buncefield, hvor der altså var nogle anlæg, der brød i brand, og det gav en kæmpekæmpekatastrofal situation i området, og det kunne høres langt væk osv. Jeg kender ikke de nærmere detaljer om det, men det er der andre, der gør, så er det, at vi kigger på Prøvestensområdet, hvor der ligger anlæg derude, som er langt større end dem, der forårsagede den store, katastrofale situation i England.

Derfor så er forespørgslen her til overborgmesteren om, hvordan man vil forholde sig til, og hvordan disse anlæg på Prøvestenen adskiller sig fra det forfærdelige, man har oplevet i England. Det er sådan ganske kort motiveringen for det her.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Til forespørgernes første spørgsmål har Københavns Brandvæsen oplyst, at man ikke har et sådant kendskab til den tekniske opbygning af Buncefield-anlægget, at man vil kunne redegøre for, hvordan brændstofanlægget adskiller sig fra anlægget på Prøvestenen i København.

Beredskabsstyrelsen fastsætter som statslig myndighed de vilkår, der er gældende for større oplag af brandfarlig væske.

I forbindelse med spørgsmål stillet til miljøministeren i Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg har Beredskabsstyrelsen som faglig ekspertise udtalt:

"På Prøvestenen opbevares brandfarlige væsker i et omfang, der er sammenligneligt med oplaget i Buncefield."

Og endvidere at, og jeg citerer igen:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. januar 2009**

"eksplosionsbranden i Buncefield gav anledning til, at de danske risikomyndigheder i løbet af 2006 bad virksomheder med større anlæg, f.eks. olie- og benzinlagre og raffinaderier, om at redegøre for, hvordan de havde forholdt sig til de specifikke problemer, der havde været årsagen til branden i Storbritannien. Redegørelsen viste bl.a., at de danske virksomheder ikke anvender den specifikke type sikkerhedssystemer, som svigtede på Buncefield Oil Storage depot."

For så vidt angår konkrete tiltag, har Københavns Kommune gjort følgende i anledning af ulykken i Buncefield: Samtlige virksomheder med større oplag af brandfarlige væsker på Prøvestenen er omfattet af bestemmelserne i den såkaldte risikobekendtgørelse og dermed af Sevesodirektivet, rådets direktiver om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer.

Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser beregnet på at forebygge og begrænse større ulykker med farlige stoffer. Bekendtgørelsen indebærer, at virksomheder i største risikoklasse hvert 5. år skal udarbejde en sikkerhedsrapport, der kortlægger, hvor store konsekvenser et uheld for virksomheden kan medføre. Virksomhederne skal endvidere redegøre for, hvilke forebyggende foranstaltninger der er truffet for at undgå et sådant uheld og for at sikre, at konsekvenserne af et evt. uheld i givet fald kan begrænses.

Prøvestenen har 7 styk af sådanne virksomheder. De forebyggende foranstaltninger er af både teknisk og organisatorisk art og vurderes af risikomyndighederne, som i København er Center for miljø i København, Arbejdstilsynet, Københavns Brandvæsen, Københavns Politi og Beredskabsstyrelsen. I den forbindelse påses, at jo større konsekvenser, et uheld kan have, desto flere og mere omfattende forebyggende foranstaltninger skal der være truffet. Samtlige risikovirksomheder på Prøvestenen har udarbejdet eller er ved at revidere eksisterende sikkerhedsrapport.

Risikomyndighederne foretager sammen hvert år et eftersyn på hver af disse virksomheder, hvor det påses, at såvel de tekniske som de organisatoriske forebyggende tiltag er implementeret og til standighed efterleves, og der er fulgt op på de bemærkninger, der er gjort fra myndighedernes side. Københavns Brandvæsen foretager derudover et årligt eftersyn af Prøvestenens tekniske brandinstallationer samt af de enkelte virksomheders tank- og fyldeanlæg i overensstemmelse med bestemmelserne i de tekniske forskrifter for brandfarlige væsker.

En vigtig erfaring fra Buncefield var, at det stationære slukningsanlæg blev ødelagt ved eksplosionen i forbindelse med branden og derfor ikke kunne bruges ved den efterfølgende slukningsindsats. Københavns Brandvæsen og Malmø Brandvæsen gennemførte på baggrund af erfaringerne i Buncefield omkring det stationære slukningsanlæg en undersøgelse af mulige tiltag til forbedring af skumslukningssystemet.

Copenhagen Malmö Port har derfor efter samråd med Københavns Brandvæsen fremsendt ansøgning om ændring af det stationære skumslukningsanlæg på Prøvestenen, således at det stationære slukningsanlæg bl.a. suppleres med et mobilt slukningsanlæg.

Brandvæsenet har videre sendt ansøgning til Beredskabsstyrelsen til udtalelse i maj 2007. Beredskabsstyrelsen ønskede yderligere en risikovurdering og analyse af fordele og ulemper ved omlægning af skumslukningssystemet, der omfattede det samlede oplag på Prøvestenen. Denne analyse blev udarbejdet af Ingeniørfirmaet Rambøll og forelå i efteråret 2008, hvorefter Københavns Brandvæsen fremsendte fornyet ansøgning til Beredskabsstyrelsen i november 2008.

Københavns Brandvæsen afventer i øjeblikket Beredskabsstyrelsens udtalelse. Såfremt Beredskabsstyrelsen er enig med Københavns Brandvæsen, vil ændringerne kunne blive implementeret umiddelbart efter.

På baggrund af Borgerrepræsentationens beslutning den 18. september 2008 om, at der for de relevante fagudvalg skulle forelægges en risikovurdering af virksomheder omfattet af Sevesodirektivet på Prøvestenen, har teknik- og miljøforvaltningen iværksat en konsulentundersøgelse, hvor man netop kigger på mulige konsekvenser af Buncefieldhændelsen tilpasset de lokale forhold på Prøvestenen med henblik på de påtænkte nye boligområder på Kløverparken m.v.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. januar 2009

Undersøgelsen vil præsentere forebyggende og/eller konsekvensreducerende tiltag for at sikre et acceptabelt risikoniveau ved byplanlægning af de ovennævnte områder. Risikovurderingen skulle forelægges, blev det besluttet, senest i november 2008.

Teknik- og Miljøudvalget blev i december 2008 orienteret om en udsættelse af risikovurderingen, da det uvildige konsulentfirma, COWI, ikke vurderede, det var teknisk muligt at færdiggøre risikovurderingen på den aftalte tid. Det forventes, at risikovurderingen vil være færdig i løbet af et par uger, hvorefter den vil blive forelagt de relevante fagudvalg.

Tak for ordet.

Winnie Berndtson (U): Jeg vil bare sige tak for besvarelsen, og så vil jeg spørge til det, som jeg ikke forstod, der var sådan mange tekniske udtryk i det og også mange ting, kan man sige, som stadig væk skal afventes.

Jeg synes, det er meget betryggende at vide, at det arbejde, der foregår, tager den tid, det tager, fordi det her er et kompliceret område at vurdere. Derfor må vi nu igen opleve, at der skal bruges ekstra tid på det, men jeg synes faktisk det er meget betryggende, at de, der undersøger området, siger, at hvis det her skal gøres ordentligt, så skal vi bruge mere tid på det, fordi det er faktisk et område, som er meget vanskeligt at risikovurdere, og det er det selvfølgelig, fordi sker der noget ét sted, så smitter det jo af. Man skal tænke sig alle mulige og umulige scenarier for, hvad der kan ske herude i det her område. Så det synes jeg sådan set er meget betryggende.

Jeg stod lige af sådan billedmæssigt oppe i mit hoved, da jeg hørte ordene, at der kunne blive tale om konsekvensreducerende tiltag. Kunne overborgmesteren uddybe, hvad sådan nogle "konsekvensreducerende tiltag" i forhold til byggeri på Kløverparken kunne være?

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Allerførst vil jeg godt bekræfte, at det er et kompliceret område, og det er også et vigtigt område, som vi selvfølgelig skal have ordentligt styr på, og derfor også hele redegørelsen for gangen i forhold til Beredskabsstyrelsen.

Som jeg sluttede med at sige, så regner vi med, at den undersøgelse, der er bestilt hos det uafhængige konsulentfirma, COWI, er færdig her om et par uger, og der vil vi få lejlighed til at drøfte, om det har nogle konsekvenser for det byggeri, der er planlagt.

Winnie Berndtson (U): Bare for at være sikker på, at jeg har forstået det helt rigtigt, så er det rigtigt forstået, at "konsekvensreducerende tiltag" kan være mindre byggeri, som konsekvens af, at det her er et meget farligt område.

Anne Vang (A): – som blot vil understrege, at det som regel er en god ide at vide, hvilke konsekvenser der er tale om, før man beslutter, hvilke konsekvensreducerende tiltag man skal foretage. Så derfor vil vi, som overborgmesteren understregede, få rig lejlighed til at diskutere det, når rapporten er kommet om kun et par uger.

Winnie Berndtson (U): Ja, bare for at sige, at det ikke er mig, der har brugt udtrykket. Det var overborgmesteren, der i sin besvarelse af forespørgslen brugte udtrykket "konsekvensreducerende tiltag". Jeg bad bare om at få oplyst, hvad det tekniske udtryk i sikkerhedsmæssig sammenhæng betød.

Forespørgslen blev besvaret.

=====

27. Medlemsforslag om medarbejderbredbånd (2009-8235)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. januar 2009

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen pålægger Økonomiforvaltningen at udarbejde oplæg, der gør det muligt at tilbyde bredbåndsforbindelser via en bruttolønsordning (såkaldt medarbejderbredbånd) til alle medarbejdere i Københavns Kommune, samt
 2. at oplægget skal foreligge til behandling i Borgerrepræsentationen inden 1. april 2009.
- (Stillet af Det Radikale Venstre, Enhedslisten, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Venstre og Winnie Berndtson (løsgænger))

Manu Sareen (B): Egentlig er der jo opbakning, kan man sige, fordi alle har været med til at stille forslaget. Der har sneget sig et par fejl ind, SF kom ikke med på, det er en fejl, SF er med til at stille forslaget også, ja, og Enhedslisten også, to fejl, beklager meget. Forslaget går i al sin enkelhed ud på, at vi skal tilbyde bredbåndsløsninger.

Det er simpelt hen økonomiforvaltningen, der skal komme med et oplæg.

Der er da en lille ændring siden sidst. Det er det 2. "at". Der står 1. april; det ændrer vi til 2. april, og det håber jeg, at alle kan være med på uden den store fight. Men den venter vi med til næste forslag.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, jeg må forstå det sådan, at Socialdemokraterne såmænd også var med? (*Manu Sareen: Ja*)

Trine Scholtz (F): Nu troede jeg jo ikke, vi var med, så derfor har jeg forberedt at sige noget, og det vil jeg da nødig brænde inde med.

SF foreslog i 2005, at der blev etableret gratis internetadgang til alle husstande, men det var så ikke muligt på det tidspunkt. I det her forslag er ordlyden, at økonomiforvaltningen skal udarbejde et oplæg, der gør det muligt at tilbyde bredbåndsforbindelse, altså medarbejderbredbånd til alle medarbejdere. Vi går ind for medarbejdergoder, og vi ser frem til økonomiforvaltningens oplæg.

I november måned havde vi et forslag oppe om transportkort som medarbejdergode. Det viste sig, at for at få transportkort skulle der ske træk i bruttolønnen i lokallønstillægget. Det er ikke alle medarbejdere, der har lokallønstillæg, men det viste sig, at en stor andel af dem, der ikke havde lokallønstillæg, efter 2-3 år havde fået et tillæg, og derefter kunne de så få det her medarbejdergode.

Det er ikke særlig hensigtsmæssigt, at det ikke er alle, der kan få det, men det værste er sådan set, at der vedbliver at være en lille gruppe på noget over 700 medarbejdere, så vidt jeg har forstået, som ikke kan være med i de her typer af medarbejdergoder. Jeg tænker, det er de lavestlønnede, og på den måde ser vi yderligere en skævvridning.

Ved beslutningen i november om transportkortet blev økonomiforvaltningen bedt om at komme med et forslag til alternative personalegoder til de medarbejdere, der ikke kan få transportkort. Jeg har måske sovet, men jeg har ikke hørt, at økonomiforvaltningen er kommet med noget endnu. Men nu kommer de jo så med noget omkring det her forslag, og det kan være, det viser nogle ting.

Jeg har nogle spørgsmål, om man kunne forestille sig, at vi sikrer, at alle medarbejdere får en eller anden form for løntillæg, eller hvilke andre alternativer er der. Så det er ligesom de spørgsmål, vi har, og pointen i det er jo, at vi frygtelig gerne vil kunne sikre, at alle vores medarbejdere kan være med i de personalegoder, som vi tildeler.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg går ud fra, at vi uden videre kan tiltræde ændringsforslaget om 2. april? (*Ophold*). Det kunne vi godt.

Medlemsforslaget blev vedtaget uden afstemning men med en bemærkning om, at datoen ændredes til 2. april 2009.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. januar 2009

28. Medlemsforslag om genindførelse af gratis modersmålsundervisning til alle tosprogede elever (2009-8281)

Det foreslås,

1. at den gratis modersmålsundervisning for alle genindføres fra skoleårets 09/10 begyndelse,
2. at Børne- og Ungdomsforvaltningen senest 1. maj fremlægger en plan for udvikling og opgradering af modersmålsundervisningen,
3. at udgifterne til modersmålsundervisningen i budgetåret 09 på ca. 2 mio. kr. finansieres via kassen, funktion 8.22.05.5, samt
4. at den fremtidige finansiering henvises til budgetforhandlingerne (Stillet af Enhedslisten)

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så har vi punkt 27, som er medlemsforslag om genindførelse af gratis modersmålsundervisning til alle tosprogede elever – igen-igen.

Rikke Lauritzen (Ø): Ja, sådan er demokratiet jo.

Inden vi går i gang med at behandle forslaget om at genindføre gratis modersmålsundervisning til alle de tosprogede elever i den københavnske folkeskole, hvis de ønsker det, så er der lige et par begreber, jeg godt kunne tænke mig, at vi fik præciseret.

Ikke alle tosprogede har et andet modersmål end dansk, ikke alle tosprogede har problemer med det danske sprog, og tosprogethed i sig selv er ikke et problem; tværtimod kan det for rigtig mange være en ressource.

Men for nogle tosprogede er der behov for, at kommunen yder en særlig indsats. I de københavnske folkeskoler har vi godt 30 pct. tosprogede elever. Der kan vi hverken gøre fra eller til, og det skal vi efter min mening selvfølgelig heller ikke. Men det er et faktum, som vi som politikere er nødt til at tage hensyn til, i hvert fald hvis vi mener noget med vores skåltaler om, at folkeskolen skal kunne rumme alle børn i København. Her tænker jeg ikke mindst på vores et år gamle specialreform, hvor hovedfokus netop er inklusion. Den inklusion gælder forhåbentlig også for de tosprogede.

I Enhedslisten har vi hele tiden været imod forringelser af den københavnske modersmålsundervisning. Vi mener, at forudsætningen for at kunne lære et andet sprog er, at man har begreberne fra sit eget sprog på plads. Man skal simpelt hen have et sprog at oversætte fra, når man skal lære et andet sprog, ellers har man jo ingen forståelsesramme at kunne sætte ny kundskab ind i. Kun derved bliver man dygtig til sit andet sprog, og kun derved bliver man fagligt dygtig i forskellige læringssituationer. Det gælder, uanset om der er tale om danskundervisning eller matematik sådan set.

For hvordan skal man kunne forstå basal grammatik eller sætningskonstruktioner, altså at sætte kryds og bolle, hvis man ingen ord har til at begrebsliggøre sprogets syntaks. Eller hvordan skal man kunne få et begreb om, hvad Pythagoras' sætning indeholder, hvis man ikke har nogen ord til at beskrive en retvinklet trekant.

Da flertallet i Borgerrepræsentationen for knap et år siden afskaffede den gratis modersmålsundervisning for alle tosprogede københavnske elever, gik argumentet på, at der ikke var nogen beviser for, at det virkede, at der ikke var nogen dokumentation for, at børn, der modtog modersmålsundervisning blev fagligt bedre end dem, som ikke gjorde. Tværtimod skulle erfaringen tilsige, at modersmålsundervisningen gav to dårlige sprog i stedet for ét godt, som et af argumenterne i debatten lød, og at det derfor i stedet handlede om at styrke danskundervisningen. Det ligger rigtig, rigtig fint i tråd med den nuværende regerings politik. Som undervisningsministeren har udtalt, regeringens politik er at sætte turbo på dansk, dansk, dansk. Den strategi må vist siges at have slået fejl.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. januar 2009**

Det er da muligt, at medlemmerne af Borgerrepræsentationen ikke har set en undersøgelse, der viser, at modersmålsundervisningen kan betale sig, og det er sådan set derfor, at Enhedslisten stiller det her forslag, selv om det er rigtigt – jeg vil tro, det var det, overborgmesteren hentydede til – at vi behandlede et næsten enslydende forslag for godt et år siden.

For nu har medlemmerne af Borgerrepræsentationen faktisk mulighed for at få dokumentation for, at modersmålsundervisningen virker og endda virker rigtig godt. Det gælder bare om at kigge lidt over på den anden side af Øresund. Det svenske skolevæsen har lige offentliggjort en meget omfattende undersøgelse af effekten af modersmålsundervisningen af de svenske tosprogede elever, oven i købet en randomiseret undersøgelse. Det ved jeg i hvert fald, at en i Den Socialdemokratiske Gruppe vil være glad for.

Undersøgelsen viser klart, at de tosprogede elever, som modtager modersmålsundervisning, i gennemsnit får bedre karakterer end både de svenskfødte børn og de tosprogede børn, som blot har fået undervisning i svensk som andetsprog. Det synes jeg er et resultat, der er værd at bide mærke i.

Jeg synes, at vi i København skal kigge lidt på de resultater, undersøgelsen viser i hvert fald, at det ikke er modersmålsundervisningen i sig selv, der er et problem, men måske snarere hvordan vi tilrettelægger den. Det kunne jo tænkes, at det simpelt hen var kvaliteten af den københavnske modersmålsundervisning, der var årsagen til, at der måske ikke var så nævneværdige resultater. Jeg synes i hvert fald, det er en overvejelse værd.

Sidste år endte den påtænkte afskaffelse af modersmålsundervisningen med et uskønt kompromis, hvor man nøjedes med at afskaffe den gratis undervisning for de ældste klasser. Det har haft markante konsekvenser, antallet af tilmeldte elever er nemlig på kun det ene år faldet med 86 pct. – 86 pct. Det er alligevel en forskel, og det siger noget om, at det er vigtigt, at undervisningen er gratis. Typisk vil dårlige sprogkundskaber være afhængige af de sociale ressourcer, som er i hjemmet, og skeler man til den københavnske fattigdomsundersøgelse, vil det meget tydeligt fremgå, at man absolut ikke vil have råd til de 1.600 kr., som modersmålsundervisningen koster pr. år pr. barn.

Jeg går lige lidt over tid.

Lige i øjeblikket diskuterer vi rammerne for den undervisning, vi målretter til de tosprogede elever, og når vi nu har så travlt med at prise og beundre Århus Kommunes indsats, så vil jeg altså lige erindre om, at der har man netop beholdt modersmålsundervisningen. Århusmodellen handler altså ikke bare om at køre børnene rundt i byen i busser, den handler i høj grad også om en massiv kvalificering af undervisningens indhold. Det er desværre ikke rigtig fremkommet i argumenterne hos dem, som har argumenteret for, at vi vil altså også have børn i busser rundt i byen.

Jeg håber imidlertid, at det bliver muligt at få ind som en del af en pakke, som gerne skulle have som hovedmål, at vi gerne vil indrette vores folkeskole også på de tosprogedes præmisser. Jeg synes faktisk, vi kunne starte med det i dag ved, at forsamlingen tog velvilligt imod Enhedslistens forslag om at gennemføre den gratis modersmålsundervisning efter svensk forbillede.

Signe Goldmann (F): Vi har jo diskuteret modersmålsundervisning rigtig mange gange her i BR, sidst var 11. juni. Hver gang har vi fra SF's side beklaget, at regeringen som en af sine første ugerninger valgte at fjerne tilskuddet til kommunerne.

Vi vedtog i juni et kompromis på baggrund af den budgetaftale, der var lavet på det tidspunkt, men ved den lejlighed sagde vi også fra SF's side, at vi jo gerne helst så, at modersmålsundervisningen var et gratis tilbud til alle elever på alle klassetrin, og derfor bakker vi selvfølgelig også op om det forslag, der ligger her fra Enhedslisten.

Vores væsentligste argument fra SF's side er sådan set, at vi mener, at det at have to sprog er en styrke, det er en ressource at kunne flere sprog end dansk, og det er en fordel ikke kun for de enkelte elever, det er også en fordel for det danske samfund og København som by. Vi bor i en globaliseret

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. januar 2009**

verden, hvor sprogkundskaber og kulturkendskab er en konkurrencefordel, og det vil være torskedumt ikke at udnytte det.

Jeg så også gerne, at vi gik et skridt videre, det er også noget, vi har sagt før, og fandt ud af, om man ikke kunne gøre modersmål til et fag, man kunne tage eksamen i. Det er nok ikke noget, der sker med det BR, vi har nu, eller den regering, vi har i øjeblikket. Men det var i hvert fald noget, som SF gerne så.

Derudover så synes vi også, der er en lighedsbetragtning med i det her. Det er i forvejen sådan, at elever fra EU og EØS-landene har krav på modersmålsundervisning, og det vil sige, vi får nogle situationer, hvor vi får sådan en gang første- og andenrangsindvandrere, hvor nogle kan få deres modersmålsundervisning, og andre ikke kan få den gratis.

I øjeblikket er vi i gang med at diskutere københavnermodel og videreudvikling af den og integration i folkeskolen. For os er det også helt centralt, at vi i de her drøftelser får fokuseret på, at kulturel mangfoldighed er en styrke også for København.

Så for os handler modersmålsundervisningen først og fremmest om, at de gode kundskaber, som er, skal bringes i spil bedst muligt, og som sagt mener jeg, at alt andet ville være dumt.

Lars Rasmussen (A): Jeg skal gøre det meget kort. I kender jo den socialdemokratiske holdning, og vi har et meget vigtigt punkt omkring en plads, der skal have nyt navn senere, som der også skal være tid til.

Jeg vil bare sige, at vi stemmer imod det her forslag. Vi synes sådan set, at vi har fået en udmærket ordning, og at der også er nogle gode principper i Faglighed for Alle, som løfter især de tosprogede børn.

Cecilia Lonning (V): Ja, jeg skal også gøre det kort. Vi mener heller ikke, at det, at der er kommet en ny undersøgelse, retfærdiggør, at man skal tage emnet op igen. Man kan stadig væk finde lige så mange undersøgelser, der peger i den modsatte retning.

Vi er fra Venstres side heller ikke imod modersmålsundervisning som sådan, men vi synes, at hvis det er så vigtigt, så er det noget, forældrene de selv må sponsorere.

Vi mener slutteligt, at der er så rigeligt brug for ressourcerne andre steder i den københavnske folkeskole, ikke mindst for at støtte op omkring Faglighed for Alle, så vi stemmer imod.

Kasper Johansen (B): Vi i De Radikale er jo heller ikke modstandere af modersmålsundervisningen. Vi synes, at det kan være og i mange tilfælde er et godt og vigtigt supplement til undervisningen. Vi var jo med i forrige budget, hvor vi stemte for en reducere af det budget, der lå på det tidspunkt. Der havde vi gennem mange år set en svigtende kvalitet, set, at mange af de mennesker, der underviste i det, slet ikke var uddannet til det. Der manglede også en eller anden form for målsætning af, hvad er det egentlig, vi i Københavns Kommune vil have, at man skal have ud af det.

Det er der ved at blive rettet op på nu med det reducerede budget, der sådan set er. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at vi ikke er helt glade for den ordning, der så er lavet med, at det er sådan noget statisk noget, at det kun er gratis til og med 5. klasse. De, som har drøftet det her med os, ved godt, at vi mener som de eneste her i salen, at vi som kommune burde tage ansvar for modersmålsundervisning på en helt anden måde og mener, man bør visitere elever til den efter faglige hensyn og simpelt hen sige, at hvis man har nogle store sproglige mangler, så kan modersmålsundervisningen tilbydes gratis for at hjælpe på dem.

Derudover kan man, hvis modersmålsundervisningen betragtes som en kulturel ting i hjemmet, hvor man synes, det er vigtigt, man kan sine forfædres sprog, betale for det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. januar 2009**

Så for os er det sådan set en faglig diskussion, og vi er ikke tilbøjelige til at synes, at det ikke er et meget sympatisk forslag fra Enhedslisten, men det er måske også lidt tidligt at åbne budgetsæsonen, så vi vælger at stemme imod i dag.

Borgmester **Mogens Lønborg**: Jeg vil starte med at sige, at jeg er meget enig med Venstres ordfører, Cecilia Lonning, i de pointer, der blev trukket frem.

Man blev lidt træt, da man så overskriften, for hvor mange gange har vi ikke i denne her sal diskuteret det her emne. Men omvendt er det altid prisværdigt, at der er nogle, der kæmper, bliver ved med at kæmpe for deres standpunkter omkring gratis modersmålsundervisning.

Vi har sagt ligeud, at vi er lidt ligeglade med de der undersøgelser eller ej, fordi det er stadig væk afgørende, hvem der skal betale det. Men hos Enhedslisten, nuvel, er det sådan, at hvis man mener, noget er godt, så skal det pr. definition betales af skatteborgerne, altså det er sådan set slet ikke til diskussion.

Hos os er det lidt mere nuanceret, som Cecilia Lonning meget rigtigt sagde. Hvis forældre mener, at det er noget, der gavner deres børn – og der kan man sige, og det er en bemærkning til SF, at forældrene er vel de nærmeste til at visitere deres egne børn til noget sprogundervisning – jamen så vil de vel også hjælpe det barn ved at betale for den undervisning. Jeg går ud fra, at man vil sine børn det bedste, og så må man altså også betale. Det er jo ikke voldsomt, eksorbitant store summer, det koster. Hvis det virkelig er gavnligt, jamen så må man betale.

Så det her bør ikke være et spørgsmål, om det er godt med modersmålsundervisning eller ej, men at sige, der bør selvfølgelig være tilbuddene, og så må man betale, hvis man vurderer, at det er noget, der kan gavne ens eget barn.

Wallait Khan (U): Ingen tvivl om, at vi har diskuteret modersmålsundervisningen mange gange. Så længe det her problem ikke bliver løst, bliver vi ved med at diskutere det her, fordi vi er en hel del, vi er medlemmer, som synes, at det er meget, meget vigtigt for indvandrerbørn, at de får mulighed for at læse og lære modersmålsundervisning, som vil hjælpe dem til at lære dansk og mange andre ting. For at dygtiggøre indvandrerbørn så er det vigtigt, at man bruger nogle penge på det her, at de kan lære modersmålsundervisning, og så kan de bygge videre på andre sprog og videre i skolen.

Men her har vi også en del politikere, som synes, at det ikke er så nødvendigt, og de siger, at hvorfor skal det være gratis for indvandrerbørn, de synes, at man selv skal betale, hvis forældrene synes, at det er vigtigt for deres børn.

Jeg vil meget gerne spørge disse politikere, med al respekt for dem, hvad er der mere, som de kan tænke sig, at forældre selv skal betale for, at deres børn kan blive dygtige i skolen. Nu er det kun modersmålsundervisningen, som vi taler om. Når man taler om skatteydere og skatteborgere, så synes jeg, at vi alle sammen er skatteydere og skatteborgere. Her er der meget, meget stor diskrimination, når en hel del københavnske børn kan lære at læse modersmålsundervisningen, etniske danskere selvfølgelig naturligt, for de læser og lærer dansk, og det er deres modersmål. Så er der børn, der kommer fra Europa, de kan også lære det, men så er der en del forældre, som ikke er fra Europa, som er uden for EU, pakistanere, arabere og tyrkere, vi skal selv betale. Vi har betalt til den fælles kasse via skatten, som bliver brugt til alle mulige andre ting, også til skolerne. Skal vi så betale én gang til?

Det undrer mig, at man åbenbart siger ja, hvis de synes, det er vigtigt for deres børn, så skal de selv betale. Jeg synes, vi har betalt, det er ikke gratis, man siger, det er gratis, men jeg synes, når man siger, at det ikke længere er gratis, så er det to gange, man skal betale for det her.

Jeg synes, det er et spørgsmål om prioritering. Vi er en hel del BR-medlemmer, som synes, at det er meget, meget vigtigt, at indvandrerbørn i Københavns Kommune skal have lov til at have modersmålsundervisning, som vil hjælpe dem i deres skolegang, så bliver de dygtige, og så kan de komme videre i livet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. januar 2009

I Danmark har vi et meget, meget flot fællesskab, som er bygget på den her måde, hvis en har succes, gavner det selvfølgelig først og fremmest ham eller hende, men det gavner os alle sammen på en eller anden måde. Hvis der er fiasko i ens liv, så går det selvfølgelig først og fremmest ud over hende eller ham, men det skader os alle sammen, vi skal alle være med til at betale til det i sidste ende.

Så jeg synes, der er behov for at stå sammen og skabe succes, hvis vi ønsker, at der er succes i indvandrerbørns liv, så skal vi også investere noget der. Men hvis man tænker på fremtidens Danmark, så er det også vigtigt, at vi skal tænke på, at hvis disse børn, som i dag er fra Kina og Pakistan og Tyrkiet, kan læse modersmålsundervisning, og hvis de er gode til det, så kan de i fremtiden blive en meget stor ressource for hele Danmark. Vi kan tage vores lille Danmark ud i den store verden.

Jeg synes, vi skal tænke på det her, i stedet for at vi går i små sko, og så siger vi, det er ikke vores problem, hvis forældrene ønsker det, så skal de selv betale det. Vi har betalt én gang, vi er alle sammen skatteydere, vi betaler skat alle sammen, så er det bare et spørgsmål om prioriteringen. Vi sidder her og prioriterer, vi har midler, men vi siger nej, vi vil ikke have modersmålsundervisning, selv om vi har erfaringer, vi har forskere, som alle sammen siger, at det er meget vigtigt for indvandrerbørn. Vi kan også se fra vores nabolande.

Jeg er meget, meget enig i alt det, der står i motiveringen. Der er kun én ting, jeg ikke er enig med Enhedslisten i. Det er, hvor der står, at det kun er Enhedslisten, som har stået konsekvent og kæmpet for modersmålsundervisningen. Wallait Khan har gjort det lige så meget, måske mere end det. Men ellers, alt det der står her, er jeg enig i, og det, der er blevet sagt af Enhedslisten og Det Radikale Venstre også, når de støtter, men specielt SF, jeg er enig med jer, og jeg behøver ikke gentage alt det her.

Men jeg synes, at vi skal vågne op, og vi skal hjælpe indvandrerbørn, i stedet for at vi siger, at det ikke er vores problem, det er forældrenes problem. Nej, det er vores problem, vi er ansvarlige politikere, det er os, der har kassen, det er os, der skal prioritere, og vi skal prioritere det rigtigt, vi skal hjælpe de børn, som har brug for det.

Tak for det.

Heidi Wang (V): Det er rigtigt, det er en sag, der har stået på i mange år. Venstre har den holdning, at Venstre er ikke imod modersmålsundervisningen, men vi synes bare ikke, det er en kommunal opgave. Men Venstre ved også godt, hvordan et af medlemmerne, mig Heidi Wang, står henne i forbindelse med modersmålsundervisningen.

Der er blevet sagt meget om, hvorfor vi skal fortsætte med modersmålsundervisningen, og hvem der skal betale. Lad os antage, at både prinsesse Mary og Marie er blevet skilt, og at de bliver enlige mødre. Det vil så sige, at Marys børn skal betale for modersmålsundervisning, og det skal Marie ikke, det synes jeg ikke er særlig fair.

Når det så er sagt, så er der nogle andre, der nævnte, at det at kunne et andet fremmedsprog er en ressource, og den der ressource teori bliver også drøftet meget. Men i forgårs aftes eller i går aftes, jeg kan ikke huske det, var jeg med til en konference, der handlede om inklusion og antiradikalisering. Man siger, at de der tosprogede børn reelt kun er halvsprogede. Hvis disse børn kan læse både persisk eller deres eget sprog om islam, så kan vi faktisk undgå mange af de her wab-islamisme, fordi der er mange af de her tosprogede, der hverken kan det ene sprog eller det andet sprog fuldt ud, så de ikke kan få de rigtige oplysninger. Derfor er mit argument for at støtte modersmålsundervisningen også hensynet til det.

Men når det så er sagt, så mener jeg ikke, at modersmålsundervisningen er en del af integrationen, men det er en vigtig del af inklusion. I den sidste ende, når vi taler om modersmålsundervisning, så er det ikke om ret eller rettighed, jeg tror snarere, det handler om følelser, at en minoritet føler, at deres børn kan kende deres ophav, at deres kulturelle arv bliver respekteret... (*Tilråb: Du er for tæt på mikrofonen*). Jeg har 2 minutter og 17 sekunder. Kan I høre mig nu? Hvor var jeg henne? Nå ja, det handler jo om modersmål...

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. januar 2009**

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Du skal tale i midten, Heidi.

Heidi Wang (V): Hvorfor sagde I det ikke før, når der er gået så lang tid?

Så modersmålsundervisningen er ikke en undervisningsproblematik eller en integrationsproblematik. Jeg mener bestemt, det er et følelsspørgsmål virkelig, en følelse af, at man bliver anerkendt som en del af byen eller samfundet, at vores børn også er medborgere. Så det handler ikke om modersmålsundervisning. Det handler meget om følelse af medborgerskab.

Jeg har oplevet, at da Daloon-forårsllekongen døde, fortalte mange af de her kinesere mange gode ting, berettede om hans liv, men hans børn kunne intet forstå, de forstod intet af det, der blev sagt om deres far. Det kommer min søn også til, han kan ikke et ord kinesisk.

Borgmester Mogens Lønborg: Det var Wallait Khans interessante bemærkninger om skat og have betalt flere gange og sådan noget, der fik mig herop på talerstolen.

Jeg vil godt sige til hr. Wallait Khan, at der er jo ikke tale om, at man betaler to gange, for hvis det er sådan, at forældrene betaler, så betaler kommunen ikke, og så er der heller ikke nogen af skattekroneerne, der går til det. Altså tingene bliver ikke betalt to gange, så man kan ikke både sige, at nu har I betalt for modersmålsundervisningen over skatten, og så skal jeg søreme betale én gang mere. Sådan hænger det altså ikke sammen.

Argumentationen i øvrigt kunne jo så udstrækkes til at sige, det er sådan mere generelt, nu har jeg betalt skat, så vil jeg have, at alt er gratis, for nu har jeg betalt til fællesskassen. Vi må jo i hver enkelt situation vurdere, hvad skal fællesskabet finansiere, og i princippet er vores skatteudskrivning jo sådan, at når vi har besluttet det, det ved vi jo hin oktoberaften, hvor vi bestemmer skatteprocenten, så regner man jo automatisk skatteprocenten ud efter, hvor mange penge vi vil bruge fra fællesskassen. Så den går altså ikke, den der med, at man betaler flere gange.

Jeg bliver også lidt stødt, når man sådan ruller den store retorik frem om, at vi nu diskriminerer mod de tosprogede elever. Må jeg minde om, hvem der virkelig er de dyreste elever i den københavnske folkeskole. Det er klart de tosprogede elever. Altså skoler med en meget stor andel tosprogede, de seneste tal, jeg husker i hovedet, det var Hillerødgade Skole, som lå omkring 80.000-85.000 kr. pr. elev, og Brønshøj Skole dengang, det har nok ændret sig, der lå man nede omkring 35.000 pr. elev. Er det at diskriminere mod de tosprogede, at man bruger det dobbelte beløb på de tosprogede? Det er, synes jeg altså, at omgås sandheden noget lemfældigt at påstå det.

I samme tankegang var Enhedslistens Rikke Lauritzen inde på, nu må vi altså også se at få indrettet skolen på de tosprogedes præmisser. Helt ærligt, den københavnske folkeskole har på alle leder og kanter indrettet sig efter de tosprogede, og økonomisk har det jo kostet rigtig mange penge, fordi der bliver sat rigtig mange støtteforanstaltninger i værk, fint med det. Men så at komme, når man kender til de udgiftsniveauer, og sige, at vi diskriminerer mod de tosprogede, det er simpelt hen uærlig snak.

Kasper Johansen (B): Så vil jeg da notere på denne dag i det herrens år 2009, jeg var enig med borgmester Mogens Lønborg i meget af det, der blev sagt vedrørende i hvert fald det med skattekroneerne, at det er fuldstændig korrekt, at der er mange, der betaler skat, Wallait Khan, men det her det er jo en diskussion om, hvad man synes, pengene skal bruges til.

Min pointe var såmænd bare, at jeg synes, at vi her i kommunen burde bruge modersmålsundervisningen som en faglig understøttelse af undervisningen i folkeskolen og ikke nødvendigvis, som en sagde til mig til et debatmøde, jamen jeg synes, det er vigtigt, at mine børn skal kunne snakke med deres bedsteforældre hjemme i Pakistan. Så sagde jeg, jamen det kan jeg godt forstå, men jeg kan sådan set ikke se, det er en kommunal opgave. Jeg synes, det er meget vigtigt, at dine børn får en god folke-skoleuddannelse, det er sådan set det, det handler om med skattekroneerne, som jeg ser det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. januar 2009**

Wallait Khan (U): Så har vi på en side eksperter, forskere, og så har vi også de erfaringer rundt omkring, som siger klart, at det er godt for indvandrerbørn, at de læser og lærer modersmålsundervisning, som vil være en hjælp for dem til, at de kan blive dygtigere til at lære dansk og andre fag.

Men så har vi politikere, som ikke synes, det er rigtigt. De blæser på forskere, eksperter og også de erfaringer, som vi har rundt omkring, de blæser på det. Vi kan ikke tvinge dem til at forholde sig til det, men jeg synes, det er uklogt at gøre det.

Men så har vi også politikere, som siger, at det ikke er diskriminerende. Med al respekt for Mogens Lønborg vil jeg sige, at det er diskriminerende, når alle betaler skat i København, folk, som er kommet fra tredjelande, og folk, som er fra EU-lande, og som er etniske danskere, alle som bor i København, alle københavnere er med til at betale til den fælles kasse, som skal være med til at finansiere skolen. Når vi laver budgetter til skolen, så tænker vi på, vi har altid penge til ekstraundervisning, fordi vi ved, der er nogle børn, som har brug for det, så vi er altid med til at støtte disse elevers behov, og vi er med til at betale disse elevers behov.

Her har vi indvandrerbørn, som har behov for at lære modersmålsundervisning. Så siger vi, nej det er ikke en kommunal opgave, det er forældrene, der skal betale, og de har været med til at betale til den fælles kasse, som skal finansiere det hele. Nu siger vi til dem, at nu skal de betale selv endnu en gang for det behov, deres børn har i skolen for at blive dygtige til at lære dansk, for at dygtiggøre sig selv, for at gå videre i deres uddannelse, og så er man ligeglad med deres fremtid, og sådan skal det ikke være.

Jeg synes, indvandrerbørns fremtid også er Danmarks fremtid, hvis vi ønsker en lykkelig fremtid for alle københavnske børn, så skal vi også tænke lige så meget på indvandrerbørn, som vi gør på andre børn, så skal vi også være med til at investere i deres fremtid. Deres succes vil også være en dansk succes, det er meget, meget vigtigt, at vi skal tænke på alle børn, det er danske børn, selv om deres forældre er fra tredjelande, selv om deres børn er fra England.

Det er diskriminerende, når danske børn selvfølgelig naturligt, de skal lære modersmål, fordi de er danskere, men så er der forældre fra EU, deres børn skal også have lov til at lære modersmålet, men det er kun folk fra tredjelande, som også er københavnere, som også er en del af det danske samfund og det københavnske samfund, som er med til at betale skat, og så siger vi nej, deres børn kan ikke få samme mulighed. Det er diskriminerende.

Så er det også spørgsmålet om, når vi vurderer, hvor skal vi investere, og hvordan skal vi fordele vores midler, så blæser vi på deres behov, fordi deres forældre var fra tredjelande. Jeg synes, vi skal tænke om, og vi skal prioritere det rigtigt, og modersmålsundervisning er en af de vigtige ting for indvandrerbørn, så skal vi også være med til at betale, ligesom vi betaler andre ting i skolen.

(Kort bemærkning).

Heidi Wang (V): Jeg vil bare komme op og prøve, om jeg blæser i mikrofonen igen.

Det, der fik mig op igen, er den radikale hr. Johansen. Han sagde, at det er vigtigt, at man kan tale med sin bedstefar på pakistansk, men han kan ikke se, det er en kommunal opgave.

I morgen skal integrationsborgmester Jakob Hougaard fejre nytår sammen med vietnamesere, kinesere og filippinere. Jeg kan heller ikke se, det er en kommunal opgave, at vi skal fejre nytår. Men det, han gør, er, fordi det er en københavnerkampagne, at københavnernes skal føle, det er en identitetsdannelse, at lige meget hvor man kommer fra, så skal man føle sig velkommen som en del af kommunen. Det vil så sige, det er en kampagne, hvor vi sender signaler til alle københavnere om, at de er en del af byen. Det er det her med inklusionstiltag.

Derfor mener jeg, at modersmålsundervisning er et vigtigt værktøj til inklusion og dermed en vigtig kommunal opgave.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. januar 2009**

Borgmester **Mogens Lønborg**: Jeg tror næppe, Wallait Khan og jeg bliver enige i den her diskussion, vi har. Men jeg vil alligevel sådan prøve at illustrere, hvordan jeg hører Wallait Khans argumentation.

Jeg betaler skat, jeg har to drenge, jeg synes skal gå til fodbold, det er sundt for dem, det er godt for dem. Jeg har betalt skat som sagt, de skal have det gratis. Det er jo Wallait Khans logik, og hvis ikke bystyret her vil betale for mine drenge, når de skal gå til fodbold, så føler jeg mig diskrimineret. Det er jo sådan set det, der er pointen. Altså det duer ikke.

Når jeg lige gør et nummer ud af det her, så er det fordi jeg oplever, jeg kan tage fejl, men at der i mange indvandrerkræde har udviklet sig den opfattelse, at når man har betalt skat, så skal man altså også have noget, ja, det skal man da ligesom alle andre, men det er stadig væk forsamlingen her, der bestemmer, hvad der skal finansieres af egen lomme, og hvad der skal finansieres af fællesskabet. Så man har jo ikke en blankocheck til alt, fordi man nu har betalt skat.

Jeg er da enig i, at alle københavnere uanset etnisk herkomst jo er skattepligtige, betaler, der skal ikke ske nogen diskrimination af nogen art, men det er stadig væk flertallet her, der bestemmer, hvad fællesskabets penge skal bruges til.

Rikke Lauritzen (Ø): Jeg troede egentlig, jeg kunne skrive mig på som den sidste, men jeg kan se, det ikke er rigtigt.

Det er rigtigt, vi har diskuteret det her, og sådan er det, og det forbeholder Enhedslisten sig altså ret til. Så længe vi ikke selv skifter mening, så stiller vi forslag i forhold til den politik, vi synes er den rigtige. Sådan er demokratiet, og det må man finde sig i, også selv om man ikke er enig.

Jeg vil godt kvittere over for SF, Radikale og i hvert fald en enkelt af Venstrekvinderne for at tage seriøst imod det her og også gå ind i substansen og diskutere det. Resten af Venstre og Konservative har en anden prioritering, fair nok, sådan er det, vi er uenige i, hvordan samfundet hænger sammen.

Jeg vil dog godt lige sige, jeg kan ikke lade være, undskyld, Mogens Lønborg, i forhold til dine fodbold drenge, så er det ikke et krav til kommunen om, at de skal sørge for, at borgmesterens drenge bliver gode til fodbold, men det er søreme et krav til kommunen om, at vi skal sørge for, at eleverne i den københavnske folkeskole skal komme ud med et godt resultat. Man må sige, det kan godt være, vi bruger mange penge på den københavnske folkeskole, men jeg tror ikke ikke engang Mogens Lønborg er tilfreds med de resultater, vi får i PISA-undersøgelserne.

Her kommer Enhedslisten med et forslag, som viser sig at have sådan nogle gode resultater, og så synes jeg ikke, at man kan argumentere, at så skal vi enten omfordele de penge, vi bruger i forvejen til noget nyt, som egentlig virker, det synes jeg er underligt, hvis man vil begynde at argumentere imod det. Fair nok at man ikke synes, det skal være en offentlig opgave, og modersmålsundervisningen ikke skal være det, det er Konservative og Venstre helt i deres ret til, men man skal ikke argumentere for, at det er det samme som med borgmesterens drenge nede på fodboldbanen, fordi det er altså ikke en kommunal opgave, at man skal gøre en Michael Laudrup, eller hvad pokker sådan nogle hedder, ud af borgmesterens drenge.

Til gengæld synes jeg, det er rigtig skuffende med det største parti her i salen, at det eneste motiv for at stemme imod det her forslag skulle være, at man gerne vil hjem. Det er altså lidt trist og meget for dårligt, at man ikke tager det lidt mere seriøst og synes, at der er en grund til, at man sidder i denne her sal, nemlig ved, at man skal tage debatterne seriøst. Og at sige, at det er, fordi man gerne vil tidligt hjem, det holder altså ikke, Socialdemokrater.

(Kort bemærkning).

Lars Rasmussen (A): Det er jo endnu mere ærgerligt, altså man har en debat heroppe, og så bliver man fuldstændig fejl citeret. Der er ikke nogen her, jeg har ikke ønsket at gå hjem, det vil jeg rigtig gerne, men det har jeg ikke sagt heroppe på talerstolen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. januar 2009**

Så vil jeg sige, at den her debat rykker sig ikke ud af stedet, vi kender alle sammen hinandens holdninger, altså det er festligt for de få publikummer, der er her, men det er fuldstændig ligesom at diskutere Muhammedtegninger, det er fuldstændig to skyttegrave. Så skulle jeg komme og fortælle Socialdemokraternes holdning en gang til, som I godt kender alle sammen.

Så det er ikke, fordi jeg gerne vil hjem, jeg synes bare ikke, debatten rykker sig så meget ud af stedet. Jeg beklager.

Wallait Khan (U): Med hensyn til det sidste, Lars Rasmussen sagde, så er jeg ikke enig med ham. Det nytter at komme og sige det igen og igen. Hvis du spørger mig rigtigt, jeg kender mange socialdemokrater, som støtter modersmålsundervisningen, de stemmer mod det her, fordi partiet siger det.

Når vi bliver ved med at komme igen og igen, jeg er sikker på, I bliver mere og mere presset af jeres egne medlemmer, så I vil en dag sige, at I er fritillet eller måske ændrer holdning, og så kommer I til sagen, at det er vigtigt for indvandrerbørn, at de kan få modersmålsundervisning i skolen. Sådan er det også i de andre partier. Så derfor dem, som er i mindretal i dag, de skal ikke bare være tavse, de skal ikke bare sidde her uden at sige noget, vi vil kæmpe for de sager, som vi synes er rigtige.

Jeg er meget, meget glad for, at Enhedslisten har fremsat det her forslag. Hvis de ikke havde gjort det, så ville jeg have gjort det.

Det andet er, at med al respekt for borgmester Mogens Lønborg vil jeg sige, at hvis det var sådan, at kommunen var villig til og med til at betale andre børns deltagelse i fodbold, men ikke Mogens Lønborgs, så var det diskriminerende. Sådan er det også med indvandrerbørn fra tredjelande, at kommunen er med til at betale modersmålsundervisning for alle sammen, alle københavnske børn, men kun børn, som har forældre fra tredjelande, har ikke mulighed for at få modersmålsundervisning, det er diskriminerende for de børn. Så man kan købe det, eller man kan også forkaste det, men det er realiteten.

Det andet det er, at forskere, eksperter alle sammen skriger og råber, der er så mange rapporter rundt omkring det, erfaringer fra Sverige og andre lande, som siger, at det er vigtigt for indvandrerbørn, og det er gavnligt for indvandrerbørn, at de får modersmålsundervisning. Men vi blæser på det i København, og det er ikke godt, det betyder, at vi er ligeglade med vores københavnske børns fremtid, selv om vi ønsker gode resultater, vi ønsker, at vores børn også skal blive gode borgere i samfundet også i fremtiden. Hvis vi ønsker, at de bliver dygtige i skolen, de klarer sig godt i skolen, de får deres uddannelser, og så kommer de til at spille en rolle i det danske samfund, så skal vi også være med til at betale.

Det er vigtigt, når vi prioriterer, så skal vi prioritere det rigtigt. Når vi siger noget på indvandrerbørns eller deres forældres vegne, at det er vigtigt for deres børn, at de skal have modersmålsundervisning, som kan hjælpe dem til at lære andre sprog, også dansk, og de kan blive dygtigere i skolen, så hvis man ikke vil acceptere det, og hvis man blæser på det, så er det jo ikke godt. Men man kan ikke nægte nødvendigheden, man kan ikke blæse på alle de ting, men det gør man her.

Jeg vil bare sige, at selv om vi ikke har flertal i dag, så vil vi kæmpe for det. En skønne dag så har vi flertal for det, en skønne dag har vi medlemmer, som er i flertal, som vil have modersmålsundervisning for indvandrerbørn, fordi det er vejen frem. Så siger jeg også, vi skal ikke gå i små sko, hvorfor skal de børn have det og det, tænk på fremtiden, disse børn vil ...*(Højttaleren afbrydes)*.

Peter Schlüter (C): I forhold til Wallait Khan, så tror jeg ikke, der er nogen herinde i salen, som er ligeglade med, hvordan indvandrerbørn klarer sig i skolen. Det er også påvist, at de steder, de skoler i Århusområdet, hvor der tales for meget andet, alt andet end dansk i skolen, i skolegården, i skolemiljøet, i læringsmiljøet, der opstår der problemer for de etniske børn i forhold til at følge med i det sprog, som undervisningen handler om, foregår på, og det er dansk.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. januar 2009

Det kan nu alligevel ikke være anderledes, end at hvis man skal koncentrere sig som barn om at lære sprog, så vil det alt andet lige være nemmere, hurtigere, mere effektivt, at man intensivt lærer dansk i læringsmiljøet. At man derudover sender sine børn til fodbold eller til sprogundervisning i privat regi, det står enhver frit for.

Faktum er bare, at i skolerne i København der er brug for, at eleverne de har et rimeligt kendskab til modersmålet dansk, som der bliver talt de fleste steder i samfundet. Det skal vi bakke op om, det skal vi støtte op om, og derfor er det også dansk, vi skal sætte ressourcerne ind på at udbrede i skolen som læringssprog.

(Kort bemærkning).

Jette Bergenholz Bautrup (A): Det er faktisk Wallait Khan. Jeg mener, det provokerer mere end noget andet, når man ligesom kalder det racistisk, hvis ikke kan give modersmålsundervisning. Vi taler om tredjengenerationsindvandrere, vi taler om børn fra tredje generation, som burde kunne dansk. Deres forældre, hvor måske kvinderne gifter sig eller mændene, og de kommer til Danmark, så skulle vi hellere bruge penge på at lære dem dansk. Det er i Danmark, de er, og det er i Danmark, de forbliver. I det øjeblik de skal hjem hos anden familie, jamen så er det fint, så lærer man sproget på lige fod med, hvis mine børn vil lære spansk, tysk, eller hvad de vil.

Jeg synes, ud fra det, vi i hvert fald i Børn- og Ungeudvalget har hørt, det, jeg har læst, og det, jeg ser på skolerne, så er der mange børn med anden etnisk baggrund, der er så integreret, der føler sig så danske, så de ønsker ikke at komme til den undervisning, de udebliver jo. Vi kan jo se, hvor mange der pjækker den, hvorfor skulle vi så betale for det.

Jeg synes, vi skulle prøve at se fremad, og så må vi sige, hvad er det, der gavner og så individuelt gå ind og sige, jamen her er måske enkelte, man skal tage ud, men man skal altså ikke gøre det generelt.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mikkel Warming:** Det er ikke kun, fordi jeg fylder 40 om nogle måneder, at jeg nogle gange føler mig meget gammel i denne sal, det er det også. Det er altså ikke særlig mange år siden, og det er til Peter Schlüter, det er også til Jette Bautrup og en hel masse andre i den her debat, som ligesom overser en masse faktorer, nemlig at modersmålsundervisning er jo ikke bare en række tosprogede, hvor man så i øvrigt bare plører et eller andet sprog ud. Det kan gøres godt, det kan gøres dårligt, der har været rigtig meget dårlig modersmålsundervisning i København, men der har også været et forsøg på at lave det ordentligt og integrere det i undervisningen.

Jeg vil godt referere nogle af de forsøg, der var for ikke særlig lang tid siden, omkring årtusindskiftet, som rigtig mange åbenbart har glemt, nemlig hvor man gik ind og samlede elever i sproggrupper i klasserne, dvs. man samlede en gruppe på måske 7-8 arabisksprogede, 7-8 urdusprogede, 7-8 danske elever og gav intensiv modersmålsundervisning fra uddannede lærere i klassen sammen med intensiv danskundervisning, også til den danske gruppe i øvrigt, altså også gav modersmålsundervisning til dem. Resultaterne var gode, de fik i forhold til andre klasser, hvor man ikke lavede den samling i sproggrupper, markante faglige fremskridt.

I den almindelige ideologiske "smid modersmålsundervisningen væk", fordi man ikke helt har forstået, hvad det går ud på, så har man glemt de erfaringer, som man faktisk har liggende på hylderne i den her by, hvis man ellers gider plukke dem ned. Det synes jeg er enormt trist, at man har så lidt hukkommelse, at man har så lidt ønske om at trække på de erfaringer, der er, fordi modersmålsundervisning kan være godt, hvis man gør det ordentligt, men så skal man også turde trække på de erfaringer, også gode erfaringer, der faktisk også ligger i denne her by.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. januar 2009

Borgmester Mogens Lønborg: Jeg er sådan set ked af, at borgmester Mikkel Warming gør det her til et spørgsmål om, hvorvidt modersmålsundervisning er godt eller ej. Det er et spørgsmål om, hvem der skal betale det.

Enhedslisten vil jo have, at alt, hvad man synes er godt, skal betales af fællesskabet. Altså hvis jeg emigrerede til et spansktalende land, nu har jeg allerede fortalt, jeg har to små drenge, så vil jeg sørge for, at de lærer dansk, det vil jeg faktisk påtage mig selv, og hvis ikke jeg var i stand til at lære dem mit modersmål, deres modersmål, så ville jeg nok finde det rimeligt, at jeg betalte for det. Jeg ville da aldrig komme til et spansktalende land og kræve, at mine to drenge skulle have danskundervisning i det spansktalende land, aldrig ville det falde mig ind nogen sinde at stille det krav. Skulle jeg finde på at stille kravet, og jeg så ikke fik det imødekommet, så ville jeg ikke stå og kalde det diskrimination. Det er jo helt hen i vejret.

Modersmålsundervisning er sikkert godt, men spørgsmålet er bare, hvem skal levere det, kan forældrene ikke selv, spørger jeg. Det kan godt være, det er helt kætersk at spørge, kan forældrene ikke selv undervise deres børn i deres eget sprog. Nogle vil sikkert kunne, man kan vel ikke over en kam sige, der er ingen af dem, der kan, der vil da være nogle af dem, der kan, og dem der ikke kan, så har man måske noget familie, der kan. Det er også noget med at tage et ansvar for sine egne børn i stedet for at læsse det over på det offentlige og sige, nu må det offentlige altså betale, fordi jeg har betalt skat, så skal det offentlige gøre alle ting. Det er jo en mærkelig tankegang.

(Kort bemærkning).

Borgmester Mikkel Warming: Hvis borgmester Mogens Lønborg flyttede til Spanien, ville hans drenge få tilbudt gratis modersmålsundervisning, for Spanien er en del af EU, hvor der skal være gratis modersmålsundervisning som tilbud. Så det ville han få som tilbud. Jeg siger ikke noget om, hvad det viser om niveauet.

Men der var også en meget, meget, meget grundlæggende misforståelse, fordi borgmester Mogens Lønborg siger: Hvorfor kan de ikke selv lære dem deres sprog? Det er jo for pokker det, der har været problemet med meget af modersmålsundervisningen i det her land, at man har ladet ikkeuddannede lærere stå for det, fordi man har været rigtig dårlig, eller også har nogle af indvandrergrupperne været rigtig dårlige, det kan man skændes meget længe om, til at tage en læreruddannelse.

Det, man har gode erfaringer med er, at når man laver intensiv modersmålsundervisning af uddannede lærere sammen med intensiv danskundervisning af uddannede lærere i sproggrupper, hvor man kan fungere i sproggrupper i hverdagen og skabe den tryghed, der ligger inden for sproggruppen, skabe den sproglige forståelse, der ligger inden for sproggruppen, så har det gode faglige resultater. Det er erfaringer, man har i Københavns Kommune. De er så 7-8 år gamle desværre, men de ligger der altså.

Jeg synes, det er en meget beklagelig misforståelse eller uvidenhed, eller hvad man nu vil kalde det, som borgmester Mogens Lønborg demonstrerer ved at sige, at forældrene kan lære dem det. Jamen det er jo det, de har gjort indtil nu, det er jo derfor, modersmålsundervisningen ikke har været særlig god, fordi den ikke har været lavet af uddannede lærere. Når den bliver det, så kan det give gode faglige resultater, og det er den erkendelse, jeg ville ønske, man også kunne tage, også på baggrund af de erfaringer, man faktisk har her i byen.

(Kort bemærkning).

Rikke Lauritzen (Ø): Jeg må også lige markere en lille smule på det forældreansvar, som borgmester Mogens Lønborg bliver ved med at hive op af hatten. Det har vi selvfølgelig diskuteret før, der er ingen her, der er i tvivl om, heller ikke mig selv, at vi absolut ikke er uenige i, at der er forældreansvar, selvfølgelig er der det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. januar 2009**

Langt de fleste forældre magter jo også den opgave og har interessen i det. Der er jo ikke nogen forældre, der sætter børn i verden, som siger, nå, men det gider jeg sådan set ikke at beskæftige mig med. Hvis der er, så er det da en helt anden indsats, vi skal sætte i gang af fra kommunens side i hvert fald.

Der er bare nogle familier og nogle forældre, som ikke magter den her opgave, der er nogle familier, nogle forældre som ikke har de økonomiske ressourcer eller alle mulige andre ressourcer til at løfte den her opgave. Der er det rigtigt, der mener Enhedslisten, at så må vi som det offentlige, som velfærdssamfund gå ind og træde til, ellers løfter vi ikke de her unger. Det er da logik for selv helt små høns. For nogle familier kan i forhold til, om det skal være gratis, eller der skal være brugerbetaling eller ej, 1.600 kr. om året, skulle jeg hilse og sige, godt være rigtig, rigtig mange penge.

Jeg er godt klar over, hvad Mogens Lønborg mener om fattigdomsundersøgelsen, så den vil jeg ikke henvise til endnu engang, det minder mig lidt om på et tidspunkt en folketingsdebat, jeg hørte med en af Mogens Lønborgs partifæller, nemlig hans uddannelsesordfører, hvor de diskuterede, om man som samfund skulle gå ind og oprette gældsrådgivning til familier eller enkeltpersoner, som var kommet ud i bundløs gæld, de ikke kunne komme ud af, hvor vedkommende ordfører sagde, at man kunne bare gå til sin revisor. Vedkommende stod nok lige for at skulle hjem og strigle sin hest.

Men det siger lidt om, hvilken forskel i verdensbilledet, Konservative og Enhedslisten har i hvert fald.

Winnie Berndtson (U): Jeg vil da takke Rikke Lauritzen for at have stillet det her forslag. Jeg må da også sige, Rikke Lauritzen bliver da nødt til at stille det igen, for det er da så mange, der ikke engang har læst det første afsnit i den motivering, som er ganske glimrende. Så vi bliver nødt til at have det en gang til, Rikke Lauritzen, og vi bliver nødt til at pålægge medlemmerne i denne her sal at læse, om så ikke andet så den første side. Der står i øvrigt også mange interessante ting på den anden side om, hvad det er, Enhedslisten rent faktisk gerne vil, hvis man skulle nå dertil.

Men at man fra det største parti herinde kan stille sig op og sige: Vi ved, hvad vi mener om modersmålsundervisningen, så det behøver vi slet ikke at diskutere, nu har vi hos Socialdemokraterne truffet en beslutning, og den omgøres ikke, så derfor skal vi ikke snakke om det mere – det er jo vrøvl fra ende til anden.

Der er jo ikke tale om, at vi har afskaffet den gratis modersmålsundervisning i København, men vi har afskaffet den fra et klassetrin, som endte med at blive et eller andet tilfældigt klassetrin, fordi det var det, økonomien rakte til, og det var det, kompromiset gik op i osv.

Det, Enhedslisten beder om i det 2. "at", og det vil jeg godt støtte, jeg kan ikke gennemskue, om de andre er rigtige på nuværende tidspunkt. Men det 2. "at" med, at Børne- og Ungdomsudvalget senest 1. maj fremlægger en plan for udvikling og opgradering af modersmålsundervisningen, synes jeg under alle omstændigheder er rigtig. For den prioritering, der blev foretaget ved det seneste budget, var udelukkende et spørgsmål om penge og ikke en disse andet.

Nu ligger der faktisk nogle meget, meget grundige resultater på den svenske side, som man kunne lade sig inspirere af. Og så synes jeg simpelt hen ikke, det er o.k. som politisk ansvarlig for den københavnske folkeskole, som stadig væk er nødlidende, at man bare siger, det ved vi godt, hvad vi mener om, og det er fra det 5. klassetrin, og det er det bedste, færdig basta. Og så skal Rikke Lauritzen i øvrigt lade være med komme med sine dumme forslag, som vi ikke gider snakke om. Det synes jeg simpelt hen bare ikke er o.k. Så jeg vil opfordre Rikke Lauritzen til at blive ved, til man i de store partier herinde gider forholde sig seriøst til det, der er et stort problem i den københavnske folkeskole.

Der ønskedes delt afstemning om medlemsforslaget.

Medlemsforslaget 1., 3. og 4. at-punkt blev forkastet med 28 stemmer imod 13. 6 undlod.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. januar 2009

For stemte: F, Wallait Khan (løsgænger), 1 medlem af V(Heidi Wang) og Ø.

Imod stemte: A, C, O og 5 medlemmer af V (Pia Allerslev, Martin Hirsch, Leslie Arentoft, Lars Dueholm og Cecilia Lonning).

Følgende undlod at stemme: B og Winnie Berndtson (løsgænger).

Medlemsforslagets 2. at-punkt blev forkastet med 28 stemmer imod 19.

For stemte: B, F, Wallait Khan (løsgænger), 1 medlem af V(Heidi Wang), Winnie Berndtson (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: A, C, O og 5 medlemmer af V (Pia Allerslev, Martin Hirsch, Leslie Arentoft, Lars Dueholm og Cecilia Lonning).

Medlemsforslaget var dermed forkastet i sin helhed.

Det Radikale Venstre afgav følgende protokolbemærkning:

"Det Radikale Venstre mener, at modersmålsundervisning skal være et gratis tilbud til de elever, der har brug for det af faglige grunde. Der skal være klare faglige målsætninger og krav til indholdet. Vi kan ikke stemme for forslaget, da vi ikke mener, at modersmålsundervisning er nødvendig for alle tosprogede børn. Det Radikale Venstre mener, at det er Københavns Kommune, der skal visitere til modersmålsundervisning og skal yde det efter faglige behov alene."

=====

29. Medlemsforslag om Palæstinas Plads (2009-8252)

Det foreslås,

1. at den nordøstlige del af Israels Plads omdøbes til Palæstinas Plads.
(Stillet af Enhedslisten)

Borgmester **Mikkel Warming**: I København har vi ingen pladser opkaldt efter Palæstina. Til gengæld er en af Københavns meget centrale pladser opkaldt efter staten Israel, og som sagt på trods af, at 2-statsløsningen er den erklærede politik for både Danmark, for det internationale samfund, har København ingen Palæstinas Plads.

Israels Plads fik sit navn som en gestus over for staten Israel i 1968, mindre end et år efter besættelsen af bl.a. Gaza og Vestbredden. Ved at omdøbe den nordøstlige del af Israels Plads, også kaldet det gamle Grønttorv, mellem Vendersgade og Frederiksborggade til Palæstinas Plads, kan vi skabe balance i tingene. En deling, en deling af pladsen, for det er det, det handler om, vil for os at se være et vigtigt signal om, at København har plads til alle, og at alle københavnere har lige meget ret til byens rum.

Samtidig sender en deling af pladsen et vigtigt signal til omverdenen og også til konfliktens parter, også de, der måtte befinde sig her i landet, om, at det er muligt at eksistere fredeligt side om side uden mure, uden krig.

Er det ikke et symbol? er vi blevet spurgt her i den sidste uges tid. Jo, veje og pladsnavne er symboler, som da et meget stort flertal i Borgerrepræsentationen den 24. april sidste år med overborgmesteren i spidsen besluttede, at en række veje i København skulle opkaldes efter nogle af de store kvindelige politikere i København for at markere 100-året for kvinders valgret, altså en symbolsk markering.

Vi finder, det er et godt symbol, at denne by tager tostatsløsningen alvorligt. Vi finder, det er et godt symbol den tostatsløsning, det officielle Danmark og også den danske regering faktisk går ind for.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. januar 2009

Men kan pladsen så ikke ligge et andet sted i byen, kunne vi ikke foreslå et andet sted i byen? er vi blevet spurgt nogle gange. Jo, det kunne den såmænd nok, men vi synes netop, at det vil være et stærkt signal, et godt symbol at dele Israels Plads, at lade Israels og Palæstinas Plads ligge side om side, som sagt uden mure, uden pigtråd, uden invasion, uden bomber.

Også derfor gentager vi forslaget her, lidt over 8 år efter, at vi stillede det sidst, hvor det desværre ikke blev vedtaget. Vi mener ikke, at den symbolik, der er tale om, er blevet mindre aktuel, og at det håb, der kan ligge i at dele pladsen i en Israels Plads og Palæstinas Plads, er blevet mindre aktuelt siden da, desværre. For det er nødvendigt, at der kommer et selvstændigt Palæstina side om side med Israel, hvis der skal være fred.

Derfor mener vi, det er et godt, det er et nødvendigt symbol, og derfor foreslår vi, at Israels Plads deles i en Palæstinas Plads side om side med Israels Plads.

Borgmester **Jakob Hougaard**: Jeg har glædet mig til også at være ordfører på denne sag, fordi det er så sjældent, jeg får lov til at være ordfører på en teknik- og miljø sag.

Jeg vil indlede med at sige, at Socialdemokraterne ikke kan støtte det her forslag... (*Afbrydelser*). Forklaringen kommer nu, det er derfor, jeg står heroppe.

Enhedslisten mener, vi har begået en fejl ved at foreslå, at en del af Israels Plads skal omdøbes til Palæstinas Plads. Jeg er klar over, at der er tale om en symbolsk handling fra Enhedslistens side. Men jeg mener ikke, at Enhedslisten helt har gennemtænkt konsekvenserne af den symbolik, som man foreslår. Der er ingen, som kan være tjent med, at verdens måske mest pinefulde konflikt i øjeblikket trækkes ud på københavnske gader og stræder og pladser. Jeg mener, at den symbolske handling vil være med til at skabe et rum af konflikt her midt i København, og det synes jeg ikke, at vi fra Borgerrepræsentationens side skal bidrage til. Hvorfor puste til en konflikt ved at give en stor plads navn efter parterne i den konflikt?

Det er muligt, at der er nogle aktivistiske og venstreorienterede unge i Enhedslistens egne netværk, som synes, det er et godt forslag, men hvis man vil markere sig over for den gruppe, så kan man jo bl.a. bruge den Facebookgruppe, som er oprettet til formålet, og som jo også er en glimrende måde at markere den holdning på.

Men nu står vi altså i den situation, at vores lokale, og det har jeg også fundet ud af, meget tekniske overvejelser om navne på pladser og torve og veje, skal tolkes ind i sådan en geopolitisk dagsorden. I den argumentation kan man let blive beskyldt for alle mulige forskellige ting, for ikke at have forståelse for konflikten, tage part i konflikten, ikke have et hensyn. Det synes jeg er forkert. Jeg er meget bekymret for civilbefolkningen på begge sider af konflikten, og jeg ved, at der skal to parter til at skabe en konflikt og også to parter til at skabe en våbenhvile. Vi har naturligvis forhåbninger om, at det skal lykkes parterne at komme i gang med en våbenhvile.

Men jeg har til gengæld også den holdning, at Mogens Lykketoft, som jo er Socialdemokratiets udenrigsordfører, tegner den linje på glimrende vis, og også, at landets udenrigsminister nu, hvor han har taget bladet fra munden og udtrykt Danmarks officielle holdning, også kan løfte den opgave. Jeg synes ikke, der er nogen grund til, at vi her i Borgerrepræsentationen skal ud og sende den her slags signaler i vores byplanlægning.

De signaler om inklusion og rummelighed, som skal sendes til Københavns egne borgere med palæstinensisk og israelsk baggrund, eller for den sags skyld muslimske og jødiske mindretal, det mener vi ikke skal tages som udgangspunkt i den konflikt, som aktuelt er mellem de to befolkningsgrupper i Gaza og Israel. Det skal tværtimod gøres med andre midler.

Der vil jeg selvfølgelig fremhæve vores kampagne for inklusion, vi københavnere, og at vi derigennem viser, at vi kan rumme vores etniske, religiøse og nationale mindretal på en, synes jeg, bedre måde end at bruge navne på pladser og veje.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. januar 2009

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Jeg vil blot sige, at hvis man ønsker en dialog med den socialdemokratiske ordfører, så foregår det heroppe fra denne talerstol.

Lars Dueholm (V): Det er ikke så meget den socialdemokratiske ordfører i virkeligheden.

Jeg vil være så konfrontatorisk at starte med at sige, at jeg mener, at borgmester Warming har fået storhedsvanvid. Borgerrepræsentationen her er sat i verden for at diskutere Københavns ve og vel, for at diskutere lokalpolitik og finde de bedste løsninger for københavnernes i København. Vi er ikke sat i verden for at finde en løsning på det meget, meget spegede magtpolitiske spil, der finder sted i Mellemøsten.

I København opkalder vi gader og pladser efter mange ting, vi opkalder gader og pladser efter personer, vi opkalder gader og pladser efter andre byer, og vi opkalder gader og pladser efter lande.

Jeg synes, at det ville være en smuk gestus den dag, som forhåbentlig ikke er så langt ude i fremtiden, hvor der måtte blive en selvstændig stat, som anerkendes af Danmark, der hedder Palæstina, at vi så finder et passende sted i København at kalde Palæstinas Plads, Palæstinas Alle, Palæstina Stræde, eller hvad det end måtte blive til.

Men jeg synes, at opdele en plads i to dele, blot fordi der er ufred i det land, hvor pladsen er opkaldt efter, har ingenting med virkelighedens verden at gøre. Det er jo ikke sådan, at pladsen afspejler størrelsen på det land, den er opkaldt efter. Det er jo ikke sådan, at pladsen er x antal kvadratmeter, og vi mener så, at en selvstændig palæstinensisk stat skal have 40 pct. af det nuværende areal i et område, og derfor skal pladsen, der så kommer til at hedde Palæstinas Plads, så have 40 pct. Altså det er jo simpelt hen vanvittigt, for at sige det rent ud.

Det er et spørgsmål om, at der er et land, der hedder Israel, hvor vi anerkender nogle grænser, som ikke, så vidt jeg husker i hvert fald, indbefatter de besatte områder som en del af staten Israel. Denne stat, staten Israel, har vi opkaldt en plads efter. Dermed har vi naturligvis ikke taget stilling til, om Israels annektering af Østjerusalem eller Israels besættelse af Gaza og Vestbredden er lovlige eller ikkelovlige, om de er gode eller dårlige. Vi har blot opkaldt en plads efter det land, som helt utvivlsomt hedder Israel, og som er anerkendt af Danmark.

Borgmester **Mogens Lønborg**: Det kan næppe overraske forslagsstillerne, at Det Konservative Folkeparti vil stemme imod det her forslag. Det lyder jo så smukt, når man taler om, at to stater skal leve side om side og med respekt også for Israel, det er dejligt at høre Enhedslistens borgmester Mikkel Warming også tale for at sikre Israels grænser. Det er ikke altid, man er helt sikker på, om det, når det kommer til stykket, er holdningen hos Enhedslisten. Men at bringe det herind i en københavnsk kontekst. Det her handler dybest set bare om, at Enhedslisten skal markere, hvor de står i den her konflikt. De er palæstinenserne venner.

Jeg bed mærke i, at borgmester Mikkel Warming talte om, at der ikke skulle være pigtråd, der skulle ikke være invasion. Der blev da ikke sagt et ord om selvmordsbomber, der blev ikke sagt et ord om raketter. Altså man kunne lige så godt kalde det for Hamas Plads. Altså den helt aktuelle situation er jo, at der er terrorister i Gaza, som konstant beskyder Israel.

Jeg bed mærke i, at Mikkel Warming sagde, og det er jo direkte forkert, at der skal to parter til en konflikt. Nej, den anden udtalelse var rigtig, der skal to parter til at løse en konflikt, til at få våbenhvile, til at få fred. Men en konflikt kan godt startes af den ene part.

1. september 1939 blev Polen invaderet. Kan man der sige, nå ja, der skal jo to parter til en konflikt, så Hitler var den ene part, og så var polakkerne den anden part. Selvfølgelig er det noget sludder, og derfor skal man heller ikke bruge et så sludret udsagn i forbindelse med noget så alvorligt som det her. Selvfølgelig skal vi ikke gå ind og eksponere den her konflikt fra bystyret i København.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. januar 2009

Margrethe Wivel (B): Symbolsk i al mindelighed og vis mangfoldighed, det lyder jo fantastisk, det lyder jo, som om man ønsker fred og fordragelighed. Jeg synes bare, borgmester Mikkel Warming fuldstændig for det første overser baggrunden for denne her plads.

Denne her plads blev benævnt Israels Plads på grund af, at man i Jerusalem havde udnævnt en Danmarks Plads. Det havde man gjort på den grund, at man ville takke de få danskere, der havde vist helt modig indsats, hvad ved gud ikke resten af Europa gjorde. I korrespondance hertil udnævnte man så Israels Plads i København.

Hvad er så baggrunden for Enhedslistens forslag? Måske det kommende opstillingsmøde i Enhedslisten eller en meget ulykkelig situation i Mellemøsten, som man mildest talt vil slå politisk plat på. Skal vi importere en konflikt, en dybt ulykkelig, tragisk konflikt, til en dansk plads? Ser vi det for os, folk står og råber fra hver sin ende af pladsen. Skal vi have en mur ned igennem? Hvordan skal vi i øvrigt dele det op, ja, komikken kan vi nok slå på, men jeg kan også se en latent opildning af en ulykkelig konflikt.

Fra De Radikales side kan vi selvfølgelig ikke stemme for det her forslag. Vi ønsker at fremme fredelig sameksistens og ikke opildne til yderligere konfrontationer.

Sluttelig har jeg lyst til at spørge socialborgmester Mikkel Warming, om ikke han har andet at se til inden for socialområdet, hvor der ved gud er masser af sager at se til, end at komme med så tåbeligt et forslag.

Lotte Thiim Bertelsen (F): Tak for det. Jeg har ventet lidt med at tage ordet, fordi jeg lige ville se, hvordan det så ud til, at stemmerne ville falde her i salen. Det ser jo lidt ud til, at der ikke er den store opbakning til Enhedslistens forslag.

SF vil ellers gerne stemme for forslaget, men vi to partier alene er jo ikke store nok til at vinde den sag endnu. Men derfor så vil vi gerne stille et ændringsforslag om, at vi udvalghenviser medlemsforslaget med en bemærkning om at finde en alternativ plads i byen, som vi kan kalde Palæstinas Plads.

I SF synes vi, der er fin symbolik i, at man tager en del af Israels Plads og laver til Palæstinas Plads, men hvis der ikke ligesom er politisk stemning for det, så synes vi, det er et godt alternativ at få en anden plads i byen, som vi kan kalde Palæstinas Plads, for i det mindste at sende et signal om, at vi gerne vil anerkende Palæstina.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Jeg går ud fra, Lotte Thiim Bertelsen, at det var til Teknik- og Miljøudvalget... (*Ja*).

Wallait Khan (U): Jeg synes, det er alle tiders forslag, jeg vil meget gerne støtte det. Jeg har heller ikke noget imod, hvis det bliver henvist til udvalget. Det, Enhedslisten siger, det er, en del af Israels Plads skal hedde Palæstinas Plads, jeg har slet ikke noget imod det.

Så kommer Socialdemokraterne her og siger, at Borgerrepræsentationen ikke skal sende signaler, og det er en symbolsk handling. Så vil jeg sige, at Borgerrepræsentationen har ikke andre valg, den kan jo bare sende politiske signaler, og det er jo bare en gestus, den har vist Israel. Hvis den viser Palæstina det, så vil det ikke være forkert.

Så kommer Venstre og siger, ja, det løser jo ikke noget problem. Det er rigtigt nok, der er ikke nogen løsning selvfølgelig. Selv om vi kalder en del af Israels Plads Palæstinas Plads, så bliver palæstinenserne lidelser ikke stoppet, deres børn bliver dræbt alligevel. De vil leve i det fængsel, de har levet i så mange år, i flere årtier. De lidelser, de har oplevet, vil fortsætte. Det er en umenneskelig behandling, de har fået af verdenssamfundet og israelerne, det vil de fortsat få.

Men det, vi gør, det er selvfølgelig den her gestus, symbolske handling, det er, at Borgerrepræsentationen viser sympati med Palæstina og palæstinenserne, som har det så svært i den svære tid. Så

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. januar 2009

er der en by, der er folk i København, som siger, vi har sympati med jer, og det er der ikke noget i vejen med, så derfor vil jeg meget gerne støtte det her.

Så kommer De Konservative. Borgmester Mogens Lønborg siger, at Mikkel Warming har ikke nævnt selvmordsbomber og raketter, rigtigt nok. Han har heller ikke nævnt bombefly, han har heller ikke nævnt de kanoner, han har ikke nævnt det der Palæstina, som bliver bombarderet hver dag, han har ikke nævnt de små børn, forældre, kvinder, som bliver dræbt og lemlæstet, det har han heller ikke nævnt.

Så derfor synes jeg, at vi skal holde os til sagen, og det drejer sig kun om en symbolsk handling, en gestus over for Palæstina og palæstinenserne, det er, at en del af Israels Plads skal hedde Palæstinas Plads. Jeg vil stemme ja.

Allan Mylius Thomsen (Ø): Nu er symbolik i navngivning af gader jo ikke noget, der er nyt i København. Sjovt nok har vi aldrig haft hverken Ruslands eller Sovjetunionens Vej, vi har heller ingen Tysklandsvej eller Tysklandsgade, så der er visse naboer, vi ikke rigtigt har haft lyst til at få navne til.

Men det pågældende område, vi har at gøre med her, det er jo mildest talt også noget, der har skiftet navn nogle gange. Oprindeligt hed det Snetorvet, indtil man så rykkede torvebønderne fra Christianshavns Torv derud. Så fik det navnet Grønttorvet, og det var egentlig kun halvdelen fra Vendersgade og ned til Ørstedsparken. Der havde i øvrigt været et gevaldigt slagsmål, fordi det skulle have været Københavns Rådhusplads, indtil borgmester Borup så skar igennem og flyttede det herover, altså Rådhuset, og så fik han Borups Alle.

Men bortset fra det, så var vi jo altså i den situation som sagt, at det hed Grønttorvet frem til 1958. Siden da har det egentlig kun været den ene halvdel af pladsen, man kan kalde en plads, resten det er en pinlig bunke af rod, gamle benzinstationer og et gammelt torveadministrationshus med pissoir i.

Så den del af pladsen, ja o.k., det ville nok være en fornærmelse, hvis man lod nogen af de to nationer få den del af pladsen, men ikke desto mindre frygter jeg også lidt for en henvisning til udvalg, fordi der har jo også været en tur der, hvor man foreslog gadenavne underskrevet med historien om, hvorfor de hedder, hvad de hedder. Det har vi så fået at vide siden, at det er der ikke afsat penge til, selv om jeg ved, det er blevet vedtaget her, så udvalghenvisninger tror jeg ikke hjælper noget.

Jeg tror lige så godt, vi kan stemme om det og kalde en spade for en spade, og det vil sige, at vi godt vil vise vores sympatier, det har vi gjort mange gange herinde ved navngivning af pladser, af gader og lign. Så hvorfor stoppe en gammel praksis.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Ja tak, vi kommer til at stemme om både det ene og andet.

Manu Sareen (B): Det Radikale Venstre er helt enig med Wallait Khan, fuldstændig, det kunne ikke være sagt bedre – altså ikke denne her Wallait Khan, men den gamle Wallait Khan, gode, gamle Wallait Khan fra Venstre, som sidste gang, da forslaget var oppe, sagde følgende:

"Jeg synes, det er et dårligt forslag, fordi vi ikke kan hjælpe palæstinenserne med dette forslag. Tværtimod, det her er et dårligt signal om, at vi gør konflikten stor også i København. Det her er bare en provokation."

Jeg savner den gode, gamle Wallait Khan.

Jeg er helt enig med Margrethe Wivel – den nuværende Margrethe Wivel – i, at det her er et tåbeligt forslag i yderste konsekvens, fordi det er at slå politisk plat på en tragisk konflikt mange tusinde kilometer væk. Jeg forstår ærlig talt ikke, hvorfor den her konflikt skal hives ned i Københavns gader og pladser. I yderste konsekvens, hvis man tænker det bare en lille smule igennem, så kunne det faktisk være konflikttoptrappende mellem befolkningsgrupper i Danmark. Om man kan lide det eller ej,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. januar 2009

der er ikke nogen, der har nævnt det, så står vi faktisk i en meget porøs situation mellem de befolkningsgrupper.

Vi skal skabe balance, siger Mikkel Warming. Jeg mener ærlig talt ikke, at det er Københavns Kommunes opgave at skabe balance i den konflikt med en plads. Tror Enhedslisten virkelig i deres vildeste fantasi, at vi kan skabe balance i den konflikt ved at lave og ved at gennemføre dette forslag?

Det her er en skrue uden ende. Jeg kan allerede høre det på mine venner. Skal vi til at kalde pladser og gader efter alle de konflikter, der er rundt omkring i verden, så kender jeg nogle, der gerne vil have en Kashmirs Plads. En af mine venner vil gerne have en Kosovo Alle. Den nye havnetunnel kan vi kalde for Bagdadtunnelen, og så kan vi omdøbe Blågårdsgade til Gaza Streeten.

Det her det er et forslag, der er fuldstændig ude af proportioner, og jeg er rigtig glad for, at vi stemmer det ned, og det skal heller ikke udvalghenvises.

Det undrer mig faktisk, at SF kan hoppe med på dette forslag, for vi ved, at i sådan en forsamling har vi, alle partier, lov til at komme med en svips en gang imellem. Det har vi også gjort og har også fået tæsk for det. Det her – ja, og så nogle flere – er i kategorien svipsere. Jeg har ventet på det i lang tid. Jeg kan huske, at i sidste forsamling så så vi dem en gang imellem. Der er gået lang tid, og så kom det endelig. Det er rart nogle gange, når historien gentager sig.

Vi stemmer imod.

Finn Rudaizky (O): Dansk Folkeparti mener, at det er vigtigt, at de folkevalgte i Københavns Borgerrepræsentation en gang imellem stiller sig selv spørgsmålet om, hvilke opgaver man egentlig er valgt til at varetage for københavnere. Jeg mener, at vi hidtil ikke har haft nogen kompetence til at beskæftige os med udenrigspolitiske anliggender. Den her forespørgsel giver selvfølgelig anledning til, om vi nu også fremover skal til at diskutere alle mulige andre konflikter i verden, og hvilken kompetence og mulighed vi har for at påvirke det, og i givet fald, om vi vil påvirke det på en måde, så konflikterne løses, eller det bare drejer sig om, som Margrethe Wivel sagde, et opstillingsmøde hos Enhedslisten.

Jeg vil gerne sige som Manu Sareen, jeg kan faktisk også godt lide SF, men det er det gamle SF. Jeg vil bare gøre SF'erne opmærksom på, at for 9 år siden blev nøjagtig det samme forslag drøftet her i salen. Da var den daværende borgmester Jens Johansen ordfører for SF'erne, og det var helt andre ord, der lød dengang, ligesom Wallait Khan også har skiftet ham her i aften, for Jens Johansen sagde:

"Vi synes, det her er den rene populisme, det er plat, det er en forenkling af en meget kompleks problemstilling, som her søges markeret ved at dele Israels Plads midt over."

Og så stiller Jens Johansen spørgsmålet:

"Skal der så også være en demarkationslinje?"

Jens Johansen fortsætter:

"Vi synes i det hele taget, at Enhedslisten bør opfordres til at trække dette forslag tilbage, det hører slet ikke hjemme nogen steder, det ligner jer ellers ikke normalt. I plejer at være et seriøst arbejdende parti, men nu er I altså forfaldet til den værste form for populisme, som vi ellers her i salen ser fra andre sider."

Jens Johansen siger yderligere:

"Så vil jeg da gerne spørge jer – og henvendt til Enhedslisten – hvad I tror, det kan hjælpe det palæstinensiske folk i dets frihedskamp, at vi deler Israels Plads midt over?"

Jeg skal love for, at det er et helt andet SF, vi hører her i aften.

Pladsen har, som det er nævnt, haft navnet i 41 år. Dengang det blev behandlet i Borgerrepræsentationen, det var dengang Enhedslistens åndsfæller, de såkaldte Venstresocialisterne, stillede ved den lejlighed forslaget om at benævne pladsen Østrigs Plads. Om det havde nogen speciel historisk relation til 2. verdenskrig, det ved jeg faktisk ikke, fordi VS'erne ikke gjorde sig umage for at fortælle, hvorfor de ønskede, det skulle hedde Østrigs Plads. Men de gjorde sig umage og store anstrengelser og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. januar 2009**

kæmpede imod for at modtage den tak, som er baggrunden for, at det hedder Israels Plads, og baggrunden for, at det hedder Denmark Square i Jerusalem.

Det har ikke noget med Gaza at gøre, det er en usmagelig sammenblanding af en ulykkelig og tragisk konflikt i Mellemøsten med et forhold, som kun vedrører danske borgere, nemlig spørgsmålet om danske borgers indsats for at redde jødiske medborgere i Danmark under 2. verdenskrig.

Derfor så hænger tingene ret tæt sammen, så derfor er det faktisk også en kedelig blanding af to forskellige sager. Jeg kunne godt tænke mig at spørge Enhedslisten, bl.a. i aviserne har der stået, det står ikke direkte i forslaget, men man har skrevet: "Uanset etnisk oprindelse så har man lige meget ret til byens rum", skriver Enhedslisten. Jeg kunne godt tænke mig at få præciseret, hvad er det egentlig for nogle grupper, som Enhedslisten tænker på.

Og en sidste ting. Det er et vigtigt signal til omverdenen, skriver Enhedslisten, at vi lever fredeligt side om side. Jeg vil gerne bede Enhedslisten om bare at give to eksempler på, hvad man mener, og hvilke eksempler man har blandt de grupper af borgere, som har relation til det her forslag, som vi skal behandle i dag. Hvad er det for – bare to, jeg beder kun om to eksempler på de positive ting, som vi skal signalere til omverdenen, og som er af væsentlig betydning, i hvert fald for Enhedslistens opstillingsmøde, vi får løst her i aften. Det vil jeg gerne bede om svar på.

Lars Rasmussen (A): Jeg synes, det er ærgerligt, at det lige præcis er Israels Plads, det skal gå ud over, og staten Israel, som er et af de få demokratier i Mellemøsten, hvis ikke det eneste, og det land, som har størst lighed mellem kønnene, ting, som jeg troede, Enhedslisten egentlig satte pris på. Så jeg synes også, det er ærgerligt, at den her smukke tanke omkring at give en plads både for Danmark i Israel og omvendt, skal ødelægges af et eller andet partipolitisk taktisk.

Jeg vil gerne spørge, hvis ikke det er at slå plat på den her meget tragiske situation i Mellemøsten, hvorfor er det så, det her forslag kommer op lige præcis nu, lige efter vi har haft de her tragiske begivenheder i Gaza. Hvorfor kom det ikke op i sommer, hvorfor kom det ikke op sidste år, hvorfor kommer det op lige nu, samtidig med at Enhedslisten også har opstillingsmøde?

Jeg vil også gerne spørge socialborgmesteren, om ikke han mener, der er vigtigere sager, om ikke socialborgmesteren mener, det er vigtigere at tage sig af de udstødte, af de handicappede, det, som socialborgmesteren er sat til, i stedet for det her.

Jeg vil gerne slutte af med at spørge: Hvad gavner det her den palæstinensiske befolkning, hvad gavner det den jødiske befolkning i Israel, som også får raketter i hovedet? Hvad er det, man forestiller sig, man vil opnå med det her, altså ud over fuldstændig ligegyldig signalpolitik. Jeg synes simpelt hen, det er trist, at socialborgmesteren ikke har andet at tage sig til.

Kasper Johansen (B): Den historiekundige Allan Mylius Thomsen understreger det, så selv jeg kan forstå, hvad det her forslag går ud på: Det handler om at vise sympatier. Det er lige præcis her, jeg synes, det begynder at blive et meget utidigt og smagløst forslag, at vi her skal lufte forskellige udenrigspolitiske sympatier. Jeg mener, det er så langt fra vores opgave, som noget kan være.

Det, jeg også mener er fuldstændig uigennemtænkt i det her forslag, det er den symbolik, der ligger i, at man muligvis kan komme til at trampe på nogle menneskers følelser, som måske på et tidspunkt har haft nogle følelser omkring, at der blev oprettet en plads med netop det navn.

Jeg er ikke i tvivl om, at De Radikale tit er meget på linje med Enhedslisten, når vi snakker om sameksistens og forskellige grupper i den her metropol af en by. Jeg mener netop, når vi snakker sameksistens, at vi skal tænke meget over symbolikken i, at vi her vil tage noget fra en plads. Man har ikke god sameksistens, når man skal tage noget, eller der skal tages noget fra en. Det får man sådan set kun, når man giver noget, man gerne vil give, og når man får noget, som man gerne vil have.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. januar 2009

Så jeg synes også, at vi mangler en forklaring fra Enhedslistens udenrigspolitiske ordfører, Mikkel Warming, på, hvordan man har gennemtænkt, at det her faktisk vil vække genklang i alle dele af den københavnske befolkning som noget positivt.

Martin Hirsch (V): I København er der tradition for, som det også er blevet sagt her fra talerstolen, at man opkalder gader og stræder efter afdøde personer. Man kan også opkalde gader og stræder og pladser efter stednavne, lande osv., det er der sådan set ikke noget forkert i, tværtimod, det hylder jeg selvfølgelig også, at man, når det er relevant, at man laver en markering ved netop at kalde en plads, en gade, en vej, op efter en person eller et specielt land.

Det vi bare skal være meget opmærksomme på her i denne situation, det er, at der faktisk ikke er, og der har aldrig nogen sinde været en selvstændig stat Palæstina eller land. Det er meget vigtigt også at have det med i den her debat, som vi har her i aften.

Så kan man sige, at Israels Plads blev navn i 1958 i en udveksling af, at man i Jerusalem opkaldte Denmark Square. Det var jo, som det også er blevet beskrevet her fra talerstolen, en markering i forbindelse med den heroiske aktion, som danskere foretog, da de reddede de danske jøder til Sverige under krigen.

På det tidspunkt, da man opkaldte pladsen Israels Plads i 1968, var der præsidentbesøg fra Israel, men det daværende Enhedslisten, som jeg så vil sige dengang hed Venstresocialisterne, demonstrerede indædt mod navngivningen, og de demonstrerede indædt mod præsidentbesøget. Så allerede fra dengang er der historik i, at man har været imod, at pladsen fik navnet Israels Plads. Det tegner med al tydelighed også det forslag, der stilles i aften.

Derfor kan jeg jo kun have den klare opfattelse, at Enhedslisten har ét formål, som de i øvrigt har haft igennem de sidste 30-40 år, og det er at vise foragt for Mellemøstens eneste, eneste demokrati, landet Israel.

Den yderste danske venstrefløj har jo altid vist den her foragt og modstand mod Israel. Det er jo egentlig bemærkelsesværdigt, fordi man jo ofte får at vide, det får man så at vide fra Enhedslistens egne folk, at man er noget så humorist... eller humanistisk, både humoristisk og humanistisk, og at man jo i den senere tid også har kunnet læse i medierne, at Hamas i Enhedslistens øjne er det palæstinensiske folks repræsentant i øjeblikket for Gaza.

Det viser med al tydelighed også det, man så også har set fra den yderste venstrefløj gennem historikken, at den bakker op om ekstremerne i Mellemøsten. Der har også været helt tilbage i forbindelse med Blekingegadesagen, hvor man støttede op om PFLP, jamen så viser tråden jo fuldstændig op til dags dato, hvad det er, man egentlig arbejder med i Enhedslisten.

Hamas er og bliver en terrororganisation, der på, jeg vil ligefrem sige talebanagtig vis, slagter og undertrykker sin egen befolkning i Gaza. Er det virkelig den form for kynisme, man vil hylde ved det, man gør her i dag.

Jeg er fuldstændig på det rene med, at på et tidspunkt, som mine egne kolleger fra Venstre også var inde på, kan det da komme på tale, at man skal opkalde et sted, en gade, en vej, efter Palæstina, når der findes en sådan selvstændig stat, hvad der i øvrigt aldrig har været, men nu bruger man den situation, der er i Mellemøsten, til at slå politisk plat.

Jeg forstår ikke, at Wallait Khan fra talerstolen her står ensopet og fortæller, hvad årsagen er til, at det palæstinensiske folk lider, for det gør det. Men hvis han også fulgte historien tilbage i, hvad der egentlig er foregået, så er det faktisk Hamas, der på kynisk vis bruger deres egen befolkning som menneskeskjold, som på hængende vis drager igennem gader og stræder... (*Højttalerne afbrydes*) ... her i aften, så derfor vil jeg lige tage de motiveringer her med.

Men altså det korte af det lange er, at vi i Venstre mener, det her er et populistisk forslag, hvor man lige så godt kunne overveje at kalde en stræde i København, i Danmark, Baskerlandsstræde eller

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. januar 2009

finde en plads, man kan kalde Catalonien Plads. Mangfoldigheden og fantasien den er jo bred og stor her.

Så jeg kan ikke andet end sige, at sådan som situationen og debatten og heldigvis også afstemningen kommer i aften, vil vi selvfølgelig også fra Venstre sige, det her kan vi ikke bakke op om, der er ikke belæg for på nuværende tidspunkt at finde noget som helst sted eller nogen som helst plads i København til at opkalde noget efter Palæstina.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Jeg har som formand fuld forståelse for, at der er mange følelser i denne sag, men jeg må alligevel bede medlemmerne om at forholde sig til det medlemsforslag, der foreligger, og passe på ikke at komme for langt ud i også det udenrigspolitiske.

Så det vil jeg også anmode den næste taler om. Værsgo, Wallait Khan.

Wallait Khan (U): Herfra blev der sagt, at det eneste demokrati i Mellemøsten er Israel. Så vil jeg sige: Hvad skal vi gøre med det demokrati, som er så grusomt mod palæstinenserne. Nazityskland var også et demokrati. Skal det hyldes? Nej, det var et forfærdeligt demokrati. Sådan er det israelske også ... (*Højttalerne afbrydes*).... O.k., så vil jeg bare sige, at Socialdemokraterne sagde, at der f.eks. sidste sommer var forslag om, at Israels Plads skulle deles. Jeg synes måske også, det var en provokation. Sådan var det også for nogle år siden, da Enhedslisten kom med forslag. Jeg var ikke en af dem, som diskuterede det forslag. Så var der Ole Hentzen, som kom igen og igen og sagde, der er ikke noget, der hedder Palæstina, der er ikke noget sted, der hedder Palæstina.

Så var der Lars Rasmussen, ikke Lars Rasmussen, som talte tidligere, men det var en anden en fra Det Radikale Venstre, som lavede grin med palæstinenserne, som provokerede mig, og så kom jeg på talerstolen. Jeg var slet ikke ordfører for det her, så kom jeg op og sagde først og fremmest det, som Manu Sareen siger. Det er en halv sandhed. Hele sandheden er, at Wallait Khan kom her og sagde, der er en stat, der hedder Palæstina, den er bare besat, det sagde jeg ...(*Afbrydelse*). Jamen det er din mening. Vi ved det, fra tusinder og tusinder år siden, historien siger det, der har været et Palæstina, og der er stadig væk et Palæstina, og der bliver et Palæstina.

Så er der spørgsmålet om denne dag, hvor jeg siger, at det er provokation, det nytter ikke noget at stemme for det her forslag. Det sagde jeg til Lars fra Det Radikale Venstre, du må skamme dig, at du laver grin med en nation, som har det svært, og så sagde jeg det også til Ole Hentzen, træk dine bemærkninger tilbage, der er en stat, der hedder Palæstina, du er en erfaren politiker, I må skamme jer, når I benægter den sandhed, det er, den er bare besat.

Og så sagde jeg til Enhedslisten, at det er ikke mere en provokation. Sådan opfattede jeg det den dag, og det sagde jeg også. Og i dag står jeg her og siger, at det er vigtigt, at vi viser en nation, et folk en gestus, som har det så svært, som er udsat for alle de lidelser, som vi er vidner til.

Her står Venstres ordfører eller en fra Venstre og siger, at Hamas er sådan og sådan. Så vil jeg sige, at det har vi også hørt i radioen. Israelerne har gang på gang sagt: Hamas is killing the people, Hamas is going after the schools, Hamas is going after kindergartens. Det passer ikke... (*Højttalerne afbrydes*)... det sagde de ...

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Det her er et medlemsforslag om, at den nordøstlige del af Israels Plads omdøbes til Palæstinas Plads, og der er en motivering til dette forslag, og vi diskuterer ikke udenrigspolitikken fra denne talerstol, vi diskuterer en plads i København. Jeg vil bede Wallait Khan om at forholde sig til det medlemsforslag, der ligger her.

Wallait Khan (U): Jeg har bare prøvet at kommentere det, der blev sagt her, men det skal vi heller ikke. Det gør ikke noget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. januar 2009**

Jeg vil bare sige, at jeg er glad for forslaget, jeg vil meget gerne støtte det. Jeg synes, palæstinerne skal have sympati, vi skal sende nogle positive signaler til den nation, vi skal give dem håb om, at der er andre mennesker og andre byer i verden, som deler deres sorg, som deler deres situation på en eller anden måde, som er med dem, som vil støtte dem på længere sigt.

Men her viser vi bare den gestus, at der er en del af Israels Plads, som skal hedde Palæstinas Plads, og jeg vil meget gerne støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Manu Sareen (B): Bare lige inden udenrigsminister Mikkkel Warming.

Man kan ærlig talt ikke fortænke Wallait Khan i sin reaktion. Altså jeg synes, det er forståeligt, altså jeg siger, jeg synes, det er forståeligt. Det er lige præcis det, der er pointen, det er det, som alle har prøvet at sige i dag, alle, som er imod forslaget, at det her er så følelsesmæssigt, og det er lige præcis de her konflikter, det vækker og vil komme til at vække i København, hvis det bliver vedtaget.

Den her gang har Mikkkel Warming og Enhedslisten været så naive, så det er til at tage sig til hovedet over. Tak.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Borgmester Mikkkel Warming i 2. runde.

Borgmester **Mikkkel Warming**: Det er eddermaneme ikke småting, man skal høre fra den her talerstol i en debat om det her. Når man stiller et forslag, som ikke handler om at fjerne en plads, hvad man skulle tro, når man hører en stribe af indlægsholderne, men som handler om at tage et stykke af en plads og omdøbe den, men bibeholde i øvrigt resten af pladsen med det samme navn, så får man en tur fra Hamas til Blekingegadebanden og efterfølgende total og bevidst misforståelse af, og jeg siger kun dette én gang og i 10 sekunder, hvad Enhedslisten mener om den udenrigspolitik.

Det handler om, at vi går ind for tostatsløsning, Israel og et Palæstina side om side, der skal leve i fred. Punktum, ikke alt det pladder, Martin Hirsch kom med.

Veje er symbolpolitik, pladser er symbolpolitik, navne på veje og pladser er symbolpolitik, det er blevet sagt igen og igen. Ønsker man, går man ind for det symbol, som dette forslag stiller op, eller ej? Så simpelt er det, man skal svare på.

Ligesom jeg går ud fra, at da Venstre med daværende Søren Pind som forslagsstiller mente, at man skulle opkalde en vej efter Egon Weidekamp, så var det, som jeg kender 80'erne i denne by, ikke fordi man som for så vidt støttede Egon Weidekamps politik, dengang han var overborgmester. Det handlede om symbol, det handlede om at symbolisere, at man ville drille Socialdemokraterne. Det var det, det handlede om, og det fik man så et flertal for oven i købet. Så kom ikke og sig, at man ikke selv laver symbolpolitik.

Det har også været sagt til De Radikale, det skal siges til Manu Sareens forsvar også i et glædeligt lyst øjeblik og selv erkendte, at de også har været på banen med ganske meget symbolpolitik i denne forsamling i tidernes løb, det kan man roligt sige.

Ja, det er symbolpolitik. For os er dette forslag et symbol på, at vi mener, at der skal være plads til et Palæstina ved siden af et Israel. Vi mener, den bedste måde at symbolisere det på er ved at omdøbe en del af pladsen, ikke den hele, en del af pladsen til Palæstinas Plads og lade dem ligge side om side. Det kan man så være enig i eller uenig i, det er fair nok, men de tirader, der er kommet herfra, synes jeg er helt ude af proportioner.

Det samme gør sig gældende om specielt den radikale frygt eller totale undervurdering af københavnernes evne til at finde ud af at leve sammen, som er kommet til udtryk i, at man mener, at man ved, at denne navneændring, skulle den blive vedtaget, nærmest vil se optøjer over det hele. Jeg ved ikke, hvad for et land man lever i, men det kan umuligt være det samme som det, jeg gør. Vi mener, det kunne være et fornuftigt symbol.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. januar 2009

Hvis man skulle tro på det, som Venstres første ordfører sagde, og som den socialdemokratiske ordfører, som i øvrigt, skal jeg sige til borgmester Mogens Lønborg, var den, der udtalte, at der skulle to til en konflikt, det var nemlig ikke mig i min første runde, jamen så må jeg næsten gå ud fra med de positive tilkendegivelser, der var om at ville måske se på en plads til Palæstina et andet sted, at de ville stemme for udvalghenvisningen fra SF. Det vil vi også for at vise, skal vi sige vores gode vilje. Vi mener, det forslag er det bedste, vi mener, den symbolik, der ligger i det her, er det bedste.

Så hvis der ikke er flertal for SF's udvalghenvisning, jamen så stemmer vi stadig for vores eget forslag.

Finn Rudaizky (O): Jeg vil bare lige erindre borgmester Mikkel Warming om, at da han var oppe her glemte han at svare på de to spørgsmål, som blev stillet, og som jo er fremgået af pressen, som jeg nævnte i mit tidligere indlæg, nemlig det spørgsmål, som bør besvares, hvem af de etniske grupper er det egentlig, som Enhedslisten tænker på, når man skriver så pænt om, at alle har ret til byens rum. Og det andet spørgsmål, hvis det skulle være glemt, så vil jeg lige bede om at få svar på det spørgsmål bare med to eksempler på de gode eksempler, som borgmester Mikkel Warming og Enhedslisten nævner.

Jeg synes, det er relevant, når man kommer med sådan nogle overordnede floskler, at man også bare lige som et minimum giver bare et par eksempler på det, så vi alle sammen kan forstå, hvad det egentlig er, Enhedslisten mener.

Så har jeg bare konstateret, og det er måske i virkeligheden den største skuffelse, SF's holdning, men jeg kan så konstatere, at den nuværende SF-gruppe her i Borgerrepræsentationen har underkendt den daværende borgmester Jens Johansen og den daværende gruppe, SF's holdning gennem mange år. Jeg konstaterer også, hvad der ikke er overraskende, at borgmester Bo Asmus Kjeldgaard ikke er til stede under denne drøftelse.

Så vil jeg bare sige, at jeg regner selvfølgelig med, at jeg får svaret her fra talerstolen fra borgmester Mikkel Warming.

Så vil jeg bare sige til allersidst, det er et citat fra for 9 år siden fra Taner Yilmaz, som var ordfører for Socialdemokraterne, og jeg vil gerne tilkendegive, at dette citat på de ganske få linjer er fuldstændig i overensstemmelse med, hvad Dansk Folkeparti mener. Taner Yilmaz sagde:

"At omdøbe pladsen på nuværende tidspunkt ville, uanset hvad man mener om konflikten i Mellemøsten, være at miskreditere den del af det jødiske folks historie, som på grusomste vis udspandt sig under 2. verdenskrig. Desuden frygter jeg, at en navneopdeling af pladsen kunne provokere unødigt og muligt fremkalde voldsomme reaktioner fra berørte parter."

Og det var Taner Yilmaz' synspunkt.

Et forslag fra Socialistisk Folkeparti om at henvise medlemsforslaget til Teknik- og Miljøudvalget blev forkastet med 32 stemmer imod 13.

For stemte: F, Wallait Khan (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: A, B, C, O og V.

Medlemsforslaget blev derefter forkastet med 32 stemmer imod 11. 2 undlod.

For stemte: 5 medlemmer af F (Bo Asmus Kjeldgaard, Trine Schaltz, Hellen Hedemann, Lotte Thiim Bertelsen og Signe Goldmann), Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: A, B, C, O og V.

Følgende undlod at stemme: 1 medlem af F (Heinrich Metz) og Winnie Berndtson (løsgænger).

30. Røkeri i udvalg

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. januar 2009**

Rokering i udvalg og midlertidige udpegninger

Kultur- og Fritidsudvalget

Meddelelse om,

1. at Frank Hedegaard (F) genindtræder i Kultur- og Fritidsudvalget, samt at Heinrich Metz (F) udtræder af udvalget pr. 1. februar 2009.

Socialudvalget

Meddelelse om,

2. at Frank Hedegaard (F) genindtræder i Socialudvalget, samt at Hellen Hedemann udtræder af udvalget pr. 1. februar 2009.

Godkendelse af,

3. at Frank Hedegaard (F) udtræder af Socialudvalget, samt meddelelse om at Ninna Thomsen (F) indtræder i Socialudvalget pr. 15. februar 2009.

Børne- og Ungdomsudvalget

Godkendelse af,

4. at Signe Goldmann (F) udtræder af Børne- og Ungdomsudvalget, samt meddelelse om, at Heinrich Metz (F) indtræder i Børne- og Ungdomsudvalget pr. 1. februar 2009.

Teknik- og Miljøudvalget

Meddelelse om,

5. at Signe Goldmann (F) indtræder i Teknik- og Miljøudvalget i stedet for Lotte Thiim Bertelsen pr. 1. februar 2009.

Indre By Lokaludvalg

Godkendelse af,

6. at Anne-Marie Gjedde Olsen (udpeget for Socialistisk Folkeparti) indtræder i Indre By Lokaludvalg som 1. suppleant.

Kgs. Enghave Lokaludvalg

Godkendelse af,

7. at Peter Lund Jensen (udpeget for Socialdemokraterne) indtræder som nyt medlem af Kgs. Enghave Lokaludvalg.

Amager Vest Lokaludvalg

Godkendelse af,

8. At Marianne Sjørlev (Boligområdet 2) indtræder som ny 2. suppleant i Amager Vest Lokaludvalg. Østerbro Lokaludvalg

Godkendelse af,

9. at Finn Ankerstjerne (udpeget for Enhedslisten) indtræder som medlem,

10. at Viktor Rasmussen (udpeget for Enhedslisten) indtræder som 1. suppleant, og

11. at Stine Kjærulf (udpeget for Enhedslisten) indtræder som 2. suppleant.

Indstillingen blev godkendt henholdsvis taget til efterretning uden afstemning.

Mødet sluttede kl. 21.25